ሉኒ ብእሲት ቀተለቶ ወወግየ ቀኤል ዔሁ ወሞተ አቤሜሌክ ፤

አቤሜሌክም የበዳፀብቱን (መሣሪያውን) የሚሸከም ጋሻ ጃግሬውን ጠርቶ ሴት ገደለችው እንዳይሉኝ ሰይፍ መዝዘህ ግደለኝ አለው ፤ ጋሻጃግሬውም በሰይፍ ወጋው አቤሜሌክም ሞተ ፤

፶፭፤ ወርእዩ ሰብአ እስራኤል ከመ ሞተ አቤሜሌክ ወአተዉ ኵሎሙ ውስተ አብያቲሆሙ ፤

የእስራኤል ወገኖችም አቤሜሌክ እንደ ሞተ አይተው ከየ ገቡበት አምባ ወጥተው ወደ ቤታቸው ገቡ ፤

፶፮፤ ወፈደዮ እግዚአብሔር ለአቤሜሌክ እኪተ እንተ ገብረ ላዕለ ቤተ አቡሁ ዘቀተለ ሰብዓ አኃዊሁ ፤

እግዚአብሔርም አቤሜሌክን ሰባውን ወንድሞቹን ገድሎ በአባቱ ወገኖች ላይ ስለአደረገው ክፉት (ግፍ) ፈንታ ነገርን ከፈለው ማለት አጽንቶ ተጣላው፤ በጋሻ ጃግሬው እጅ መሞቱ እግዚአብሔር ቢጣላው ነውና ፤

፶፯፤ ወኵሎ እኪቶሙ ለሰብአ ሰቂማ ፈደዮሙ እግዚአብሔር ላዕለ ርእሶሙ ወበጽሖሙ መርገመ ኢዮአታም ወልደ ሮብአም ፤

የሰቂማንም ሰዎች በሠሩት ክፉት ሁሉ እግዚአብሔር ፈርዶ በልጆቻቸው ያይደለ በራሳቸው ላይ ፍዳ አመጣባቸው ፤ የሮአብም ልጅ የኢዮአታም መርገምም ደረሰባቸው ፤ «ኩኑ ቡሩካን» ብሎ ረግሟቸው ነበርና ፤

ምዕራፍ ፲

ጉባዔ

፩፤ ወቆመ እምድኅረ አቤሜሌክ ዘያድኅኖሙ ለእስራኤል ቶላ ወልደ ፎሐ ወልደ እኑሁ ለአቡሁ ብእሲ እምይሳኮር ፤

አቤሜሌክ ከሞተ በኋላም እስራኤልን ከመከራ የሚያድናቸው ፤ አንድም ከአምልኮተ ጣዖት ለአሕዛብ ከመገዛት የሚያድናቸው ከነገደ ይሳኮር የተወለደ የአቤሜሌክ አባት የጌዴዎን የወንድሙ ልጅ የሚሆን የፎሐ ልጅ ቶላ በመስፍንነት ተነሣ ፤ (ሐተታ) ወልደ ፎሐ ብሎ ለቶላ ወልደ እኑሁ ብሎ ለፎሐ ቀጠለ ፤ የፎሐ አባትና ጌዴዎን ወንድምአማቾች ናቸውና ፤ አንድም ወልደ እኑሁ ለአቡሁ ይላል የአባቱ የወንድም ልጅ የሚሆን ብሎ ለቶላ ይቀጥላል ፤ ለፎሐ ታላቅ ወንድም ነበረው ሚስት አግብቶ ሳይወልድ ሙቷል፤ ፎሐ አቅም ዘርአ ለእኑከ ባለው ትእዛዝ የወንድሙን ሚስት አግብቶ

ቶላን ወልዶለታል በልደት ሥጋዊ ወልደ ፎሐ በልደት ሕጋዊ ወልደ እኑሁ ለአቡሁ አለው ፤

ወውእቱሰ ይነብር ውስተ ሳምር ውስተ ደብረ ኤፍሬም ፤

«ውእቱኒ» ሲል ነው ፤ ቶላም በኤፍሬም ዕጣ ውስጥ ሳምር በምትባል አገር ይኖር ነበር ፤ ሳምር ባለው ሰማርያ ይላል ሠመርናሃ ማለት ነው ፤

፪፤ ወኮነኖሙ ለእስራኤል ፳ወ፫ተ ዓመተ ወሞተ ወተቀብረ ውስተ ሳምር ፤

እስራኤልንም ፳፫ ዓመት በመ ስፍንነት ገዝቶ ሞተ ፤ በሀገሩ በሰማርያ ውስጥ ተቀበረ ፤

፫፤ ወቆመ እምድኅሬሁ ኢያእር ገለ ዓዳዊ ወኮነኖሙ ለእስራኤል ፳ወ ፪ተ ዓመተ ፤

ቶላ ከሞተ በኋላም የገለዓድ ሰው (ወገን) ኢያእር በመስፍ ንነት ተነሣ ፤ እስራኤልንም ሃያ ሁለት ዓመት ገዛቸው ፤

፬፤ ወቦሎ ፴ወ፪ቱ ደቂቅ ወይጼዐኑ ላዕለ ፴ወ፪ቱ አዕዱግ ወቦሙ ፴ ወ፪ቱ አህጉር ወሰመዮሙ ደብራተ ኢያእር እስከ ዮም ወሀለዋ ውስተ ገለዓድ ፤

ለኢያእር ሠላሳ ሁለት ልጆች ነበሩት፤ እነዚህም የሚቀመጡብ ቸው ሠላሳ ሁለት የጭን በቅሎ ዎች የሚገዟቸው ሠላሳ ሁለት አገሮች ነበሯቸው ፤ እሊህም አገሮች እስከዛሬ ድረስ በገለዓድ ውስጥ ለልጆቹ የሰጣቸው የኢ ያእር ጉልቶች ተብለው ሲጠሩ ኖሩ ፤

፭፤ ወሞተ ኢያእር ወተቀብረ ውስተ ሪሞ ፤

ኢያእርም የተሰጠውን ዘመን ጨርሶ ሞተ ሪሞ በምትባል አገር ውስጥም ተቀበረ ፤ አን ድም ሪም (ጉልት) ሊሆነው በገ ዛው ቦታ ውስጥ ተቀበረ ፤

፮፤ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እኩይ ቅድመ እግዚአብሔር ወአም ለክዎሙ ለበዓሊም ወለአስጣሮት ወለአማልክተ ሶርያ ወለአማልክተ ሲዶና ወለአማልክተ ሞዓብ ወለአ ማልክተ ደቂቀ አሞን ወለአማልክተ ኢሎፍሊ ወኀደግዎ ለእግዚአብሔር ወኢተቀንዩ ሎቱ ፤

የእስራኤል ልጆችም ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ እነሱስ የሚበድሉ በየጊዜው ነው ፤ ለልጆቻቸው «ደገሙ» አለ ፤ በሰውና በከዋክብት አም ሳል የተሠሩ ጣዖታትን አመ ለኩ፤ የሶርያና የሲዶናን የሞዓ ብንና የዓሞንን የኢሎፍላውያን ንም ጣዖታት አመለኳቸው ፤ እግዚአብሔርንም በሕግ በአም ልኮት ተዉት፤ ለርሱም አልተገ ዙም ፤ (ሐተታ) ምነው አንዱ

ጣዖት አይበቃቸውምን ስለምን
እሊህን ሁሉ አነሣ ቢሉ ከእገሌ
ጣዖት የእገሌ ጣዖት ይበልጣል፣
ገንዘብ ያበዛል ፣ ልጅ ያሳድጋል
እያሉ ካንዱ ወዳንዱ ሲባክኑ
ይኖራሉና ፤

፯፤ ወተምዓ መዓተ እግዚአብሔር
ላዕለ ደቂቀ እስራኤል ወአግብአሙ
ውስተ እደ ኢሎፍሊ ወውስተ እዴ
ሆሙ ለደቂቀ አሞን ፣

እግዚአብሔርም በእስራኤል
ልጆች ላይ አጥብቆ ተቆጣ፣ ስለ
ዚህም በኢሎፍላውያንና በአ
ሞን ልጆች እጅ ጣላቸው ፤

፰፤ ወሣቀይዎሙ ወአጠቅዎሙ ለደ
ቂቀ እስራኤል በማዕዶተ ዮርዳኖስ
በምድረ አሞሬዎን በገለዓድ ፣

እነዚህም በዮርዳኖስ ማዶ ባለ
በአሞሬዎን አገር በገለዓድ የእ
ስራኤልን ልጆች አስጨነቋቸው
መከራም አጸኑባቸው ፤

፱፤ ወአደዉ ደቂቀ አሞን ዮርዳኖስ
ይትቃተልዎሙ ለደቂቀ ይሁዳ ወለ
ብንያም ወለቤተ ኤፍሬም ወተሣቀዩ
ደቂቀ እስራኤል ጥቀ ፣

የአሞን ልጆች የይሁዳንና የብ
ንያምን ልጆች የኤፍሬምን ወገ
ኖች ይወጓቸው ዘንድ ዮርዳ
ኖስን ተሻገሩ ፣ የእስራኤልም
ልጆች እጅግ ተሠቃዩ ፤

፲፤ ወገዐሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግ
ዚአብሔር ወይቤሉ አበስነ ለከ እስመ
ኀደግናከ ለአምላክነ ወአምለክናሁ
ለበዓሊም ፣

የእስራኤልም ልጆች መከራው
ቢያማታቸው ፈጣሪያችን አን
ተን ትተን ጣዖትን አምልከና
ልና አንተን በድለናል እያሉ
ወደ እግዚአብሔር ጮኸው
አለቀሱ ፤

፲፩፤፲፪ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር
ለደቂቀ እስራኤል አኮኑ ግብፅ ወአሞ
ሬዎን ወደቂቀ አሞን ወሞአብ ወኢ
ሎፍሊ ወሲዶና ወምድያም ወአማ
ሌቅ ሣቀዩክሙ ወገዐርክሙ ኀቤየ
ወአድኅንኩክሙ እምእዴሆሙ ፣

እግዚአብሔርም የእስራኤልን
ልጆች ከግብፅ በወጣችሁ ጊዜ
የነዚህ ወገኖች ሁሉ መከራ
ቢያጸኑባችሁ ወደ እኔ አለቀ
ሳችሁ ፣ እኔም ከነዚህ ሁሉ
እጅ አዳንኳችሁ ፤

፲፫፤ ወአንትሙሰ ኀደግሙኒ ወአ
ምለክሙ ባዕዳነ አማልክተ በበይነ
ዝንቱ ኢያድኅነክሙ ፣

እናንተ ግን እኔን ትታችሁ የማ
ያድኑ ልዩ የሆኑ ጣዖታትን
አመለካችሁ ፣ ስለዚህ እኔም
አላድናችሁም ፤

፲፬፤ ሑሩ ወጽርሑ ኀበ አማልክት
ዘኀረይክሙ ለክሙ ወያድኅኑክሙ
በመዋዕለ ምንዳቤክሙ ፣

አሁንም ወደመረጣችኋቸው ጣዖ
ታት ሒዳችሁ ጩኹ፣ በመከራ

ችሁ ቀን እነሱ ያድኗችሁ አላ
ቸው ፤

፲፭፤ ወይቤልዎ ደቂቀ እስራኤል
ለእግዚአብሔር አበስነ ረስየነ ዘከመ
ትፈቅድ በቅድሜከ ወባሕቱ እግዚኦ
አድኅነነ በዛቲ ዕለት ፣

የእስራኤል ልጆችም እግዚአብ
ሔርን አዎን በድለናል ፣ በዚች
ቀን ከጠላቶቻችን አድነን እንጂ
በፊትህ ነን ፣ አንተ እንደወደ
ድህ አድርገን አሉት ፤

፲፯፤ ወአሰሰሉ አማልክተ ባዕድ እማ
ዕከሌሆሙ ወአምለክዎ ለእግዚአብሔር
ወኢ/ሥመርዎ ወአንበዙ እምነ ሥቃይ
ደቂቀ እስራኤል ፣

ከዚህ በኋላ ልዩ የሆኑ ጣዖ
ታትን ከመካከላቸው አስወግ
ደው እግዚአብሔርን አመለ
ኩት፣ በሕግ በአምልኮት ደስ
አሰኙት፣ ከመከራው ጽናት የተ
ነሣ አእምሮዋቸውን እስከማ
ጣት ደርሰው ጮኹ አለቀሱ ፤

፲፯፤ ወዐርጉ ደቂቀ አሞን ወነደሩ
ውስተ ገለዓድ ወወፅኡ ደቂቀ እስራ
ኤል ወነደሩ ውስተ ደብረ መሴፋ ፣

በዚያ ወራት የአሞን ልጆች ለጦ
ርነት ወጥተው በገለዓድ ሠፍ
ረው አደሩ ፣ የእስራኤልም
ልጆች ወንድን ይሉን ሴት
ብለው ወጥተው መሴፋ በም
ትባል ተራራ ሠፈሩ ፤

፲፰፤ ወተበሃሉ መላእክተ ሕዝበ ገለ
ዓድ በበይናቲሆሙ መኑ ብእሲ ዘይ
እኅዝ ይትቃተሎሙ ለነ ለደቂቀ
አሞን ወይኩን ርእሰ ለኵሉ እለ
ይነብሩ ውስተ ገለዓድ ፣

የገለዓድ ወገን አለቆችም እርስ
በርሳቸው ከአሞን ልጆች ጋር
ይዋጋልን ዘንድ፣ በገለዓድ በሚ
ኖሩ ሰዎችም ሁሉ አለቃ ይሆን
ዘንድ መዋጋትን የሚጀምርልን
ሰው ማነው ? ተባባሉ ፤ እን
ድም አለቃ ሁኖ ያዋጋን ሰው
በገለዓድ ለሚኖሩ እስራኤል
ሁሉ ገዥ ይሁን አሉ ።

ምዕራፍ ፲፩

፩፤ ወዮፍታሔ ገለዓዳዊ ጽኑዕ ወኃ
ያል ወወልደ ብእሲት ዘማ ውእቱ
ወወለደቶ ለዮፍታሔ እምገለዓድ ፣

የገለዓድ ሰው ዮፍታሔም በዚያ
ወራት በዕውቀት በጉልበት
ፈጽሞ የበረታ ሰው ነበረ፣ እሱም
ከሕግ ከወጣች (ከጋለሞታ) ሴት
የተወለደ ነበረ ፣ ይህችም ሴት
ዮፍታሔን ከገለዓድ ወለደችው ፤

፪፤ ወወለደት ሎቱ ለገለዓድ ብእሲቱ
አግዓዚት ደቂቀ ወልሕቁ ደቂቃ ለይ
እቲ ብእሲት ፣

በሕግ ያገባት ሚስቱም ለገለ
ዓድ ወንዶች ልጆች ወለደች
ለት ፣ እነዚህም በአባት አንድ
ናቸውና ከዮፍታሔ ጋር በአን
ድነት አደጉ ፤

ወአውፅእዎ ለዮፍታሔ ወይቤልዎ ኢትወርስ ውስተ ቤተ አቡነ እስመ ወልደ ካልዕት ብእሲት አንተ ፤

አባታቸው ገለዓድ ከሞተ በኋላ እነዚህ ልጆቹ ርስት ይጠበናል፤ ገንዘብ ያንሰናል ብለው ዮፍታሔን አንተ ከሕግ ከወጣች ሴት የተወለድህ ነህና ባባታችን ቤት ውስጥ ርስት ወርሶ መኖር አይገባህም ሲሉ ከወንድምነት አወጡት፤ ካወራረስም ለዩት ፤

፫፤ ወሖረ ዮፍታሔ እምገጸ አኃዊሁ ወነበረ ውስተ ምድረ ጦፍ ወይጸመድዎ ለዮፍታሔ ሰብእ ነዳያን ወየሐውሩ ምስሌሁ ፤

ዮፍታሔም ሲጠሉኝ ብሎ ከወንድሞቹ ፊት ርቆ የአባቱን አገር ለቆ ጦፍ በምትባል ምድረ በዳ አገር አቅንቶ ተቀመጠ፤ ገንዘብ የሌላቸው ሰዎችም ተሰብስበው አብረው እየወጡ እየወረዱ ያገለግሉት ጀመር አሁን ብዛቱን አይተው ነዓ ኩነነ መስፍነ የሚሉት ነውና ፤

፬፤ ወእምድኅረ መዋዕል ተቃተልዎሙ ደቂቀ አሞን ለእስራኤል ፤

ከዚያም ወራት በኋላ የአሞን ልጆች መጥተው እስራኤልን ይወጓቸው ጀመር ፤

፭፤ ወሖሩ ሊቃናተ ገለዓድ ይንሥእዎ ለዮፍታሔ እምድረ ጦፍ ፤

የገለዓድ ሽማግሎችም ዮፍታሔን ከጦፍ ምድረበዳ አባብለው ያመጡት ዘንድ ሔዱ፤

፮፤ ወይቤልዎ ለዮፍታሔ ነዓ ኩነነ መስፍነ ወንትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን ፤

ሒደውም ዮፍታሔን የአሞንን ልጆች እንወጋቸው ዘንድ ና መሪ ሁነን አሉት፤ አንድም መሪ ሁነንና የአሞንን ልጆች እንውጋቸው አሉት ፤

፯፤ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ለሊቃናተ ገለዓድ አኮኑ አንትሙ ጸላእክሙኒ ወአውፃእክሙኒ እምነ ቤተ አቡየ ወአውፃእክሙኒ እምነ ቤትክሙ ለምንት እንከ መፃእክሙ ኀቤየ ይእዜ ሶበ ተመንደብክሙ ፤

ዮፍታሔም የገለዓድን ሽማግሎች እናንተማ ጠልታችሁኝ ከአባቴ ቤት አስወጥታችሁኝ አልነበረምን፤ ካጠገባችሁ ከአስወጣችሁኝ በኋላ ዛሬ በመከራ ስትጨነቁ ወደ እኔ ለምን መጣችሁ አላቸው ፤

፰፤ ወይቤልዎ ሊቃናተ ገለዓድ ለዮፍታሔ አኮ ከመዝ መጻእነ ኀቤከ ከመ ትሑር ምስሌነ ወትትቃተል ለነ ምስለ ደቂቀ አሞን ወትኩነነ ርእሰ ለኵሉ እለ ይነብሩ ውስተ ገለዓድ ፤

የገለዓድም ሽማግሌዎች ዮፍታሔን ከእኛ ጋራ ሒደህ የአሞንን ልጆች ብቻ ልታጠፋ ልን የመጣን አይደለም «እላ» ያለበት ነው፣ በገለዓድ ለሚ ኖሩ ሰዎች ሁሉ አለቃ(መሪ) ትሆነን ዘንድ ነው እንጂ ፤

፱፣ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ለሊቃ ናተ ገለዓድ እመ ትነሥኡኒ አንትሙ ከመ እትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን እምከመ አግብ አሙ እግዚአብሔር ቅድሜየ አነ እከውነክሙ ርእሰ ፤

ዮፍታሔም የገለዓድን ሽማግ ሌዎች የአሞንን ልጆች እወጋ ቸው ዘንድ እናንተ ከወሰዳች ሁኝ የአሞንን ልጆች እግዚአ ብሔር በእጄ አሳልፎ ቢጥላ ቸው አለቃ መሪ እንድሆ ናችሁ ስመ እግዚአብሔርን ጠርታችሁ ማሉልኝ አላቸው፤

፲፣ ወይቤልዎ ሊቃናተ ገለዓድ ለዮፍታሔ እግዚአብሔር ስምዕነ በማዕከሌነ ከመ በከመ ትቤ ከማሁ ንገብር ፤

ከመና ከመ አንድ ወገን ፤ የገለዓድ ሽማግሌዎችም ዮፍታሔን ያልከውን እንድ ናደርግ በአንተና በእኛ መካከል ምስክራችን እግዚአ ብሔር ነው፤ አንድም እግዚ አብሔር በአንተ እና በእኛ መካከል ምስክር ይሁን አሉት፤

፲፩፣ ወሖረ ዮፍታሔ ምስለ ሊቃናተ ገለዓድ ወሤምዎ ሕዝብ ሎሙ ርእሰ ከመ ይኩኖሙ መሥፍነ ወነገረ ዮፍታሔ ኵሎ ቃሎ ቅድመ እግዚአብሔር በመሴፋ ፤

ዮፍታሔም እግዚአብሔርን ምስክር አድርጎ ከገለዓድ ሽማግሌዎች ጋራ ወደ ገለዓድ ሔደ፣ በገለዓድ ያሉ ወገኖችም መሪ ይሆናቸው ዘንድ ለነሱ መሪ አድርገው ሾሙት፣ ዮፍታ ሔም መሴፋ ወጥቶ ነገሩን ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ተናገረ ያለፈውን ፤ አንድም ለእግዚአብሔር ተሳለ፣ ወደፊት የሚያመጣውን ፤

፲፪፣ ወፈነወ ዮፍታሔ መላእክተ ኀበ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን እንዘ ይብል ምንት ብከ ምስሌየ ከመ ትምጻእ ትትቃተለኒ ውስተ ብሔርየ፤

ዮፍታሔም ወደ ሀገሬ መጥ ተህ ትወጋኝ ዘንድ ከእኔ ጋር ምን ጠብ አለህ ብሎ ወደ አሞን ልጆች ንጉሥ መልእ ክተኞችን ላከ ፤

፲፫፣ ወይቤ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን ለእለ ለአከ ዮፍታሔ እስመ ነሥኡ ፳ኤል ምድርየ አመ የዐርጉ እምግብጽ እምአርኖን እስከ ኢያቦቅ ወእስከ ዮርዳኖስ ፤

የአሞን ልጆች ንጉሥም ዮፍታሔ ለላካቸው ሰዎች ፲ኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ ከአርኖን ጀምሮ እስከ ኢያቦቅና እስከ ዮርዳኖስ ድረስ ያለ አገሬን ወስደውብኛልና ፤

ወይእዜኒ አግብእ ሊተ በሰላም ወገብኡ እለ ለአከ ዮፍታሔ ኀቤሁ ለዮፍታሔ ፤

አሁንም አንጣላ ካልክ አገሬን በፍቅር መልስልኝ በሉት አላቸው፤ ዮፍታሔ የላካቸው ሰዎችም ይህን መልስ ይዘው ወደ ዮፍታሔ ተመለሱ ፤

፲፱፤ ወፈነወ ዓዲ ዮፍታሔ ሐዋርያተ ኀበ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን፤

ዮፍታሔም ከቀደመው ይልቅ አበርትቶ ወደአሞን ልጆች ንጉሥ ዳግመኛ መልእክተኞችን ላከ ፤

፳፤ ወይቤሎ ከመዝ ይቤ ዮፍታሔ ኢነሥኡ ፲ኤል ምድረ ሞዓብ ወምድረ ደቂቀ አሞን አመ የዐርጉ እምግብጽ ፤

እስራኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ የሞዓብንና የአሞንን ልጆች ሀገር አልወሰዱም ፤

፳፩፤ አላ ሖሩ ፲ኤል ውስተ ገዳም እስከ ባሕረ ኤርትራ ወበጽሑ እስከ ቃዴስ ፤

እስራኤል ከግብጽ ወጥተው ኤርትራን ተሻግረው በምድረ በዳ ተጉዘው ቃዴስ ከሚባል በረሀ ደረሱ እንጂ አለ ብለው ነገሩት ፤

፳፪፤ ወፈነወ ፲ኤል ሐዋርያተ ኀበ ንጉሠ ኤዶም እንዘ ይብል አኅልፈኒ እንተ ምድርከ ወአበየ ንጉሠ ኤዶም ወሀበኒ ንጉሠ ሞዓብ ለአከ ወአበየ ወነበረ ፲ኤል ውስተ ቃዴስ ፤

ያን ጊዜም ፲ኤል ቃዴስ ሲደርስ በሀገርህ ላይ መንገድ ሰጥተህ አሳልፈኝ ብሎ ወደ ኤዶም ንጉሥ መልእክተኞቹን ላከ ፤ የኤዶም ንጉሥም አይሆንም ብሎ መለሰ ፤ ወደ ሞዓብ ንጉሥም ቢልክ አይሆንም ብሎ ላከበት ፤ ፲ኤልም የሚያልፍበት መንገድ ቢያጣ በቃዴስ በረሀ ተቀመጠ ፤

፳፫፤ ወነለፉ እንተ ገዳም ወዖዱ ምድረ ኤዶም ወምድረ ሞዓብ ወበጽሑ መንገለ ጽባሒሁ ለምድረ ሞዓብ ወኀደሩ ውስተ ማዕዶተ አርኖን ወኢቦኡ ውስተ ደወለ ሞዓብ እስመ አርኖን ይእቲ ደወሎሙ ለሞዓብ ፤

ከብዙ ቀን በኋላ በምድረ በዳው አልፈው የኤዶምና የሞዓብን አገር ዞረው ከሞዓብ አገር ምሥራቅ አንፃር ደርሰው በአርኖን ማዶ ሠፈሩ እንጂ ወደ ሞዓብ አውራጃ አልገቡም፤ አርኖንም የሞዓብ ወሰናቸው ናት ፤

፲፱፤ ወፈነወ ፳ኤል ሐዋርያተ ኀበ ሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን አሞራዊ ወይቤሎ ፳ኤል አኅልፈኒ እንተ ምድርከ እስከ ብሔርየ ፤

እስራኤልም ከዚያ ሠፍሮ ወደ አገሬ እስክገባ ድረስ በአገርህ አሳልፈኝ ብሎ ወደ ሐሴቦን ንጉሥ ወደ አሞራዊ ወደ ሴዎን መልእክተኞችን ላከ ፤

፳፤ ወአበየ ሴዎን አኅልፎቶሙ ለ፳ኤል እንተ ደወሉ ወአስተጋብአ ሴዎን ሕዝቦ ወኀደረ ውስተ ኢያሴር ወተቃተሎሙ ለ፳ኤል ፤

ሴዎንም ፳ኤልን በአውራጃው አላሳልፍም ብሎ ሠራዊቱን ሰብስቦ ኢያሴር ከምትባል አገር ሠፍሮ ፳ኤልን ተዋጋ ቸው ፤

፳፩፤ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር አምላከ ፳ኤል ለሴዎን ወለኵሉ ሕዝቡ ውስተ እዴሆሙ ለ፳ኤል ወቀተልዎሙ ወተዋረስዎሙ ፳ ኤል ኵሎ ምድሮሙ ለአሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር ፤

የ፳ኤል ፈጣሪ እግዚአብሔርም ሴዎንንና ሠራዊቱን በ፳ኤል እጅ ጣላቸው ፳ ኤልም በዚያች ምድር የሚ ኖሩ አሞራውያንን አጥፍ ተው ምድራቸውን /አገራቸ ውን/ ወረሱባቸው ፤

፳፪፤ ወተዋረሱ ኵሎ ደወሎሙ እምአርኖን እስከ ኢያቦቅ ወእም ገዳም እስከ ዮርዳኖስ ፤

ከአርኖን እስከ ኢያቦቅ ከቃዴስ እስከ ዮርዳኖስ ያለውን አውራጃቸውን ሁሉ ወረሱ ፤

፳፫፤ ወይእዜኒ እግዚአብሔር አም ላከ ፳ኤል አሰሰሎሙ ለአሞሬዎን እምቅድመ ገጸሙ ለ፳ኤል ወአን ተኑ ትትዋረስ በዕብሬትከ ፤

የ፳ኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አሞሬዎንን ከ፳ኤል ፊት አርቋቸዋል /አስወግዷቸዋል/፤ አሁን አንተ ኃይል አገኘሁ ብለህ የ፳ኤልን አገር ልት ወርስ ነውን ፤

፳፬፤ አኮኑ ኮሞስ አምላክከ ዘአው ረሰከ ኪያሁ ዳዕሙ ትትዋረስ ወኵሎ ዘአውረሰነ እግዚአብሔር አምላክነ ቅድሜነ ኪያሁ ንት ዋረስ ፤

አምላክህ ኮሞስ ያወረሰህን ብቻ የምትወርስ አይደለምን እኛስ ፈጣሪያችን እግዚአብ ሔር በፊታችን ያወረሰንን ሁሉ የምንወርስ አይደለምን ፤

፳፭፤ ወይእዜኒ ቦኑ አንተ ትኄይስ እምባላቅ ወልደ ሴፎር ንጉሠ ሞዓብ ቦኑ ባዕሰ ተበአሰ ምስለ ፳ኤል አው ጸብአ ተጻብአሙ ለቤተ ፳ኤል ፤

በውኑ ከሞዓብ ንጉሥ ከባላቅ ወልደ ሶፎር አንተ ትበልጣለህን ፣ እሱ ከ፳ኤል ጋር ተጣላን ፣ የ፳ኤልንስ ወገኖች በሰልፍ ተዋጋቸውን ፧

፳፮፣ በሐሴቦን ወበአዋልዲሃ ወበያዜር ወበአዋልዲሃ ወበኵሉ አህጉር ዘኀበ አርኖን ፫፻ተ ዓመተ ለምንት ኢያድኀንዎሙ ለዝንቱ ባዕል ፣

በሐሴቦንና በጥቃቅን አገሮቿ በአርኖን ባሉ አገሮችም ሁሉ በያዜርና በጥቃቅን አገሮቿ ካንተ አስቀድመው የነበሩ ነገሥታት ሦስት መቶ ዘመን ሲኖሩ ለምን አላዳኗቸውም ፧ አንድም ከአንተ አስቀድመው የነበሩ ነገሥታት ያዳኗቸውን በ፫፻ዘመን ተነሥተህ አንተ ልታድናቸው ነውን ፧

፳፯፣ ወአነኒ ኢአበስኩከ ለከ ወአንተሰ ኢትግበር እኪተ ምስሌየ ከመ ትትቃተለኒ ወይፍታሕ እግዚአብሔር ዘውእቱ ይፈትሕ ዮም ማዕከለ ደቂቀ ፳ኤል ወማዕከለ ደቂቀ አሞን ፣

እኔ አንተን አልበደልኹህም፣ አንተም ከኔ ጋራ ትዋጋዘንድ ክፉ ነገር አታድርግ ፣ አሁንም በእውነት የሚፈርድ እሱ እግዚአብሔር በ፳ኤል ልጆችና በአሞን ልጆች መካከል ይፍረድ ብሎ ላከበት ፧

፳፰፣ ወአበዮሙ ንጉሠ ደቂቀ አሞን ወኢሰምዐ ቃለ ዮፍታሔ ዘለአከ ሎቱ ፣

የአሞን ልጆች ንጉሥም መልእክተኞቹ የነገሩትን አልተቀበላቸውም ፣ የላከለት የዮፍታሔንም ቃል አልሰማም ፧

፳፱፣ ወመጽአ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕለ ዮፍታሔ ወአደወ እምድረ ገለዓድ ዘምናሴ እመሴፋ ዘገለዓድ ውስተ ማዕዶቶሙ ለደቂቀ አሞን ፣

የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤትም በዮፍታሔ አደረበት /አጸናው/ ፣ የመሴፋ አውራጃ ከምትሆን ከምናሴ ዕፃ ከገለዓድ ተነሥቶ ወደ አሞን ልጆች ማዶ ተሻገረ ፧

፴፡፴፩፣ ወበጽአ ዮፍታሔ ብፅዓተ ለእግዚአብሔር ወይቤ ለእመ አግብኦሙ ለደቂቀ አሞን ውስተ እዴየ ፣

ዘመጽአ ወወፅአ እምኆኀተ ቤትየ ወተቀበለኒ ሶበ ገባእኩ በዳኅን እምኀበ ደቂቀ አሞን ለእግዚአብሔር እሬስዮ መሥዋዕተ ፣

ዮፍታሔም እግዚአብሔር የአሞንን ልጆች አሳልፎ በእጄ ቢጥላቸው ድል አድርጌ ከአሞን

ልጆች ዘንድ በደኅና የተመለስኩ እንደሆነ መጀመሪያ ከቤቴ ደጃፍ ወጥቶ የተቀበለኝን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አደርገዋለሁ ብሎ ተሳለ ፤ ይህም አርኤስት ነው ።

፴፪፤ ወአደወ ዮፍታሔ ኀበ ደቂቀ አሞን ይትቃተሎሙ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እዴሁ ።

ዮፍታሔም የአሞንን ልጆች ይወጋቸው ዘንድ ወደ አሞን ልጆች ተሻገረ ፤ እግዚአብሔርም የአሞንን ልጆች አሳልፎ በዮፍታሔ እጅ ጣላቸው ።

፴፫፤ ወቀተሎሙ እምአሮኤር እስከ ይበጽሕ ውስተ ኤሞኢት እሥራ አህጉር እስከ አቤል አዕፃደ ወይን ዓቢየ ቀትለ ጥቀ ወገረሩ ደቂቀ አሞን ቅድመ ደቂቀ ፳ኤል ።

ከአሮኤር ጀምሮ ኤሞኢት እስኪደርስ ድረስ አጠፋቸው፤ እነዚህም ሃያ አገሮች ናቸው፤ የወይን ቦታ እስከሚሆን እስከ አቤል ድረስ እጅግ ጽኑ ሰልፍ አድርጎ እነዚህን ሁሉ አጠፋቸው ፤ ከሞት የቀሩ የአሞንም ልጆች በ፳ኤል ፊት ወድቀው ተገዙ ።

፴፬፤ ወአተወ ዮፍታሔ ውስተ መሴፋ ውስተ ቤቱ ወናሁ ወለቱ ወጽአት ወተቀበለቶ ምስለ ከበሮ ወመሰንቆ ወይእቲ ባሕቲታ ሎቱ እንተ ያፈቅራ ወአልቦ ባዕድ ውሉድ ዘእንበሌሃ ኢ ወልድ ወኢ ወለት ።

ዮፍታሔም ድል አድርጎ በመሴፋ ወደ አለ ቤቱ በተመለሰ ጊዜ እነሆ የሚወዳት ልጁ መሰንቆና ከበሮ ይዛ ከባልንጀሮቿ ጋር ወጥታ ተቀበለችው ፤ ለእሱም ከእርሷ በቀር ወንድም ሴትም ልጅ አልነበረውም ።

፴፭፤ ወሶበ ርእየ ሠጠጠ አልባሲሁ ወይቤ አሌ ሊተ ወለትየ አዕቀጽክኒ ወዕፁበ ኮንክኒ ውስተ አዕይንትየ ወአንሰ ፈታሕኩ አፉየ ኀበ እግዚአብሔር በእንቲአኪ ወኢይክል ዓሊዎቶ ።

አስቀድማ እንደወጣች ባያት ጊዜም ልብሱን ቀደደ ፤ ትእምርተ ኀዘን፤ ወዮልኝ ልጄ አሰነካከልሽኝ በፊቴም ጭንቅ ሆንሽብኝ አላት ፤እሷም ምን አደረግሁ ብትለው እኔ አንችን እሰዋለሁ ብዬ በእግዚአብሔር ዘንድ ስለት ተስያለሁና የተሳልኩትን ማስቀረት አልችልም አላት፤ ሐተታ አሁን እሷን እሠዋለሁ ብሎ ተስሎ አይደለም ፤ ኀይል ሰጥተኸኝ ድል አድርጌ ብመለስ ከፊቴ ያገኘሁትን እሠዋለሁ ብሎ ተስሎ ነበረ ፤ እንዲህም ማለቱ ድምጹን ሲሰማ ከሩቅ

ሲያየው ወጥቶ የሚቀበለው ለማዳ በግ ነበረው በሕሊና እሱን እሠዋለሁ ብሎ ተስሎ ነበር ፣ አስቀድማ እሷ ወጥታ ብትቀበለው «በእንቲ አኪ» አለ ፤

፴፮፣ ወትቤሎ አባ ለእመ በእንቲ አየ ፈታሕከ አፉከ ኀበ እግዚአ ብሔር ረስየኒ በከመ ወፅአ እምአፉከ እስመ ገብረ ለከ እግዚ አብሔር በቀለ እምፀርከ እምደቂቀ አሞን ፣

እሷም አባቴ እኔን እሠዋለሁ ብለህ ወደ እግዚአብሔር ከተሳልክ እግዚአብሔርም ከጠላቶችህ ከአሞን ልጆች በቀልን አድርጎልሃልና ማለት ተበቅሎ ጠላቶችህን አጥፍቶ ልሃልና በአንደበትህ እንደ ተሳልክ ሠዋኝ አለችው ፤

፴፯፣ ወትቤሎ ለአቡሃ ረሲ ሊተ ዘንተ ቃለ አብሐኒ ፪ተ አውራኀ እሑር ወእሰርግ ውስተ አድባር ወእብኪ ላዕለ ድንግልናየ ምስለ ካልዓትየ ፣

አባቷንም ይህን ነገር አድር ግልኝ አለችው ፣ ሁለት ወር አሰናብተኝ እና ወደ ተራራ ወጥቼ ከጓደኞቼ ጋር ለድንግ ልናዬ ላልቅስ አለችው ፣ ድንግልና በዘመናቸው ክቡር ነበርና ፤

፴፰፣ ወይቤላ ሑሪ ወፈነዋ ክልዔተ አውራኀ ወሖረት ይእቲ ወካልዓቲሃ ወበከየት ላዕለ ድንግ ልናሃ ምስለ ካልአቲሃ በውስተ አድባር ፣

አባቷም ይሁን ሒጂ ብሎ ሁለት ወር አሰናበታት፣ እሷም ከጓደኞቿ ጋር ወደተራራ ወጥታ ለድንግልናዋ ሁለት ወር አለቀሰች ፤

፴፱፣ ወእምድኅረ ኀልቀ ፪ቱ አውራኅ ገብአት ኀበ አቡሃ ወገብረ ዮፍታሔ ብፅዓቲሁ ዘበፅዓ ወይ እቲሰ ኢተአምር ብእሴ ወኮነት ዛቲ ሕግ በውስተ ፳ኤል በበዓመት፣

ሁለት ወር ከተፈጸመ በኋላ ወደ አባቷ ተመለሰች ፣ ዮፍታ ሔም ለእግዚአብሔር የተሳለ ውን ስለት አደረገ አለ ፣ ልጁን ሠዋ ፣ ይህችም ሕፃን ወንድ አታውቅም ነበር ፣ ይህችም ሕግ በ፳ኤል ዘንድ ጸንታ ኖረች አለ ያምጣው ፤

፵፣ ወለለመዋዕለ ዕለታ የሐውራ አዋልደ ፳ኤል ይብክያሃ ለወለተ ዮፍታሔ ገለዓዳዊ ረቡዓ መዋዕለ ለለዓመት ፣

ለገለዓድ ሰው ለዮፍታሔ ልጅ በዓመት አራት ቀን ያለቅሱ ላት ዘንድ የ፳ኤል ሴቶች ልጆች በዓመት በዓመት ሊያ ለቅሱ ወደተሠዋችበት ቦታ ይሔዱ ነበር ፣ «ኮነት ዛቲ ሕግ» ያለውን ተረጐመው ።

ምዕራፍ ፲፪

፩፤ ወተጋብኡ ደቂቀ ኤፍሬም ወመጽኡ ውስተ ሴፌና ወይቤልዎ ለዮፍታሔ ለምንት ሖርከ ትትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን ወኢጸዋዕከነ ከመ ንሑር ምስሌከ ናውዒ ቤተከ በላዕሌከ በእሳት ፤

የኤፍሬም ልጆችም የአሞንን ልጆች ድል መነሳት ሰምተው ዮፍታሔ ወደ አለበት ወደ ሴፌና ተሰብስበው መጥተው ዮፍታሔን የአሞንን ልጆች ለመውጋት ከእንተ ጋር እንሔድ ዘንድ ሳትጠራን ለምን ሔድህ? ለግዳይ ለምርኮ ሳስተህ አይደለምን ፤ አሁንም ቤትህን በላይህ ላይ በእሳት እናቃጥለዋለን አሉት ፤

፪፤ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ብእሲ ግፉዕ አነ ወሕዝብየ ወደቂቀ አሞን ሣቀዩኒ ጥቀ ወጸራሕነ ለክሙ ወኢያድኅንክሙነ እምእዴሆሙ ፤

ዮፍታሔም እኔ ከነወንድሞቼ የተበደልሁ ሰው ነኝ ፤ የአሞን ልጆች እጅግ መከራ አጸኑብን፤ ለእናንተም ብነግራችሁ ከእጃቸው አላዳናችሁንም ፤

፫፤ ወሶበ ርኢኩ ከመ አልቦ ዘያድኅን አግባእክዋ ለነፍስየ ውስተ እዴየ ወአደውኩ ኀበ ደቂቀ አሞን ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ቅድሜየ ወለምንት ዐረግሙ ኀቤየ ዮም ትትቃተሉኒ ፤

የሚያድንም ሰው እንደሌለ ባየሁ ጊዜ ሰውነቴን በእጄ አሳልፌ ለሞት ሰጥቼ /ለመሞት ቆርጬ/ ወደ አሞን ልጆች ተሻገርኩ /ዘመትኩ/፤ እግዚአብሔርም ኀዘኔን ሰምቶ በእጄ አሳልፎ ጣላቸው ፤ ዛሬ የነሱን ድል መነሣት የእኔን ድል መንሣት አይታችሁ ልትወጉኝ /ልትጣሉኝ/ ለምን ወደ እኔ መጣችሁ? አላቸው ፤

፬፤ ወአስተጋብአሙ ዮፍታሔ ለኵሎሙ ሰብአ ገለዓድ ወተቃተሎሙ ለሰብአ ኤፍሬም ወቀተልዎሙ ሰብአ ገለዓድ ለኤፍሬም እስመ ይቤልዎሙ ድኁናነ ኤፍሬም አንትሙ ፤

ዮፍታሔም በጠብ እንደመጡበት አውቆ በገለዓድ ያሉ ወገኖቹን ሁሉ ሰብስቦ ገጠማቸው ፤ የገለዓድ ሰዎች የኤፍሬምን ወገኖች ድል አደረጓቸው ፤ እናንተ ከነገደ ኤፍሬም የዳናችሁ /ያመለጣችሁ/ የኤፍሬም ልጆች ናችሁ ብለዋቸዋልና ፤

፭፤ ወበጽሕዎሙ በማዕከለ ምናሴ ሰብአ ገለዓድ በውስተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘኤፍሬም ወእምዝ ሶበ ይቤሉ ድኁናነ ኤፍሬም ንዕዱ ይቤልዎሙ ሰብአ ገለዓድ አንትሙኑ ቦኑ እምኤፍሬም አንትሙ ወይቤሉ ኢኮነ ፤

የሸሹትንም የኤፍሬም ወገኖች የገለዓድ ሰዎች በምናሴ ዕጣ መካከል በዮርዳኖስ ማዶ ባለ በኤፍሬም ዕጣ ደረሱባቸው ከዚህም በኋላ ከኤፍሬም ወገኖች የዳኑት እንሻገር ባሉ ጊዜ የገለዓድ ሰዎች በውኑ እናንተ ከኤፍሬም ወገኖች አይደላችሁም? ቢሏቸው የኤፍሬም ልጆች አይደለንም አሉ ፤

፮፤ ወይቤልዎሙ በሉ መምህጻን ወአበዩ ብሂለ መምሕጻን ወአኀዝዎሙ ወቀተልዎሙ በውስተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወወድቁ እም ኢፍሬም ይእተ አሚረ ፬፼ ወ፳፻ ፤

የገለዓድም ሰዎች የኤፍሬም ልጆች አይደለንም ስትሉ መምሕፃን በሉ አሏቸው ፤ ይኸውም እግዚአብሔር መማፀኛ ይሁንብን ማለት ነው ፤ እነሱም እግዚአብሔር መማፀኛ ይሁንብን አንልም አሉ ፤ ነገደ ኤፍሬም የፀጸ ያፎች ናቸው ፤ መምሕፃን እንላለን ብለው መምሕሳን ብለዋል፤ ዛሬ አገው የቀ ጸያፍ እንደሆነ በዚህ እየለዩ አጥፍተዋቸዋል ፤ አንድም በሉ ሸኮሊት አሏቸው ፤ ሸኮሊትም ማለት ለገደል ለማዕበል ይሰጠን ማለት ነው ፤ «ወአበዩ ብሂለ ሸኮሊት» ይላል ፤ ለገደል ለማዕበል ይስጠን አንልም አሉ ፤ በዚህ እየለዩ አጥፍተዋቸዋል፤ ያን ጊዜ ከነገደ ኤፍሬም ፬፼ ከ፪ሺህ / አርባ ሁለት ሺህ/ ሰዎች በጦር ተደብድበው ወደቁ ፤

፯፤ ወኮነኖሙ ለእስራኤል ዮፍታሔ ገለዓዳዊ ፯ተ ዓመተ ወሞተ ወተቀብረ ውስተ ሀገሩ ገለዓድ ፤

የገለዓድ ሰው ዮፍታሔም እስራኤልን መስፍን ሁኖ ፯ ሰዓት ገዛቸው ፤ ነቢይ ሁኖም አስተማራቸው ከዚያ በኋላ ሙቶ በሀገሩ በገለዓድ ተቀበረ፤

፰፤ ወኮነኖሙ ለእስራኤል እምድኅሬሁ ሐሴቦን ዘእምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ፤

እሱ ከሞተ በኋላም የይሁዳ ዕጣ በምትሆን በቤተልሔም የተወለደ ሐሴቦን እስራኤልን መስፍን ሁኖ ገዛቸው ፤ እንደ ነቢይም ሁኖ አስተማራቸው፤

፱፤ ወወለደ ፴ ደቂቀ ወ፴ አዋልደ ወአስተዋሰበ ፴ እምአፍአ ወ፴ አንስተ ነሥአ ለደቂቁ እምአፍአ፤

ይህም ሐሴቦን ሠላሳ ወንዶች፣ ሠላሳ ሴቶች ልጆች ወለደ ፤ ሴቶች ልጆቹን ወደ ውጭ አጋባ ማለት ለአሕዛብ ዳራቸው ፤ ለወንዶች ልጆቹም ከአሕዛብ ወገን ፤ ሠላሳ ሴቶችን አጭቶ አጋባቸው ፤

፲፤ ወኮነኖሙ ለ፳ኤል ፯ተ ዓመተ ወሞተ ሐሴቦን ወተቀብረ ውስተ ቤተልሔም ፤

ሐሴቦንም መስፍን ሆኖ እስራኤልን ሰባት ዓመት ገዝቷቸው ሙቶ በሀገሩ በቤተልሔም ተቀበረ ፤

፲፩፤ ወኮነኖሙ እምድኅሬሁ ለ፳ኤል ኤሎም ዛብሎናዊ ፲ተ ዓመተ፤

ከእሱም በኋላ ከነገደ ዛብሎን የተወለደ ኤሎም ፳ኤልን ፲ ዓመት መስፍን ሆኖ ገዛቸው፤ እንደ ነቢይም ሆኖ አስተማራቸው፤

፲፪፤ ወሞተ ኤሎም ዛብሎናዊ በሴሎም ወቀበርዎ ውስተ ምድረ ዛብሎን ፤

ከዛብሎን ወገን የተወለደ ኤሎምም የተሰጠውን ዘመን ፈጽሞ በሴሎም ሙቶ በዛብሎን ዕጣ ውስጥ ቀበሩት ፤

፲፫፤ ወኮነኖሙ ለ፳ኤል እምድኅሬሁ ሎቦን ወልደ ኤሎም ኤፍራታዊ ፤

ኤሎም ከሞተ በኋላም የኤፍራታው ሰው የኤሎም ልጅ ሎቦን መስፍን ሆኖ እስራኤልን ገዛቸው ፤

፲፬፤ ወተወልዱ ሎቱ ፵ ደቂቅ ወ፴ ደቂቀ ደቂቁ ወይጼዕኑ ላዕለ ሰብዓ አዕዱግ ወኮነኖሙ ለ፳ኤል ፰ ዓመተ ፤

ለሎቦንም ፵ ወንዶች ልጆች ተወለዱለት ፤ የልጅ ልጆቹም ፴ ነበሩ ፤ እነዚህም ፸ው ልጆች በ፸ በቅሎዎች ላይ ይቀመጡ ነበር ፤ እሱም መስፍን ሆኖ ፳ኤልን ፰ ዓመት ገዛቸው እንደ ነቢይም ሆኖ አስተማራቸው ፤

፲፭፤ ወሞተ ሎቦን ወልደ ኤሎም ኤፍራታዊ ወቀበርዎ ውስተ ኤፍራታ ውስተ ኤፍሬም ውስተ ደብረ ረንቅ ፤

የኤፍራታው ሰው የኤሎም ልጅ ሎቦንም በተፈጥሮ የተሰጠውን ዘመን ፈጽሞ በሞተ ጊዜ በኤፍሬም ዕጣ ውስጥ ባለ በሀገሩ በኤፍራታ ከኖራ ግንብ ውስጥ አግብተው ቀበሩት ::

ምዕራፍ ፲፫
ጉባኤ

፩፤ ወደገሙ ደቂቀ ፳ኤል ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር ወአግብአሙ ውስተ እደ ኢሎፍሊ ፵ ዓመተ፤

የ፳ኤልም ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረጉ ማለት ኃጢአት ሠሩ፤ ጣዖት አመለኩ ፤ እግዚአብሔርም ፵ ዘመን በኢሎፍላውያን እጅ አሳልፎ ጣላቸው ፤

፪፤ ወሀለወ ብእሲ ዘእምነ ሶራህ ዘእምነገደ ዳን ወስሙ ማኑሔ ወብእሲቱሰ መካን ይእቲ ወኢትወልድ ፤

በዚያ ወራት ከነገደ ዳን የሚሆን ሶራህ ከሚባል ሰው የተወለደ ስሙ ማኑሔ የሚባል ሰው ነበር ፤ ሚስቱ ግን መካን ነበረች ልጅም አልወለደችም ነበር ፤ አሁን በዚህ ምክንያት መልአክ ተነጋገራት የሚል ነውና ፤

፫፤ ወአስተርአያ መልአከ እግዚአብሔር ለብእሲቱ ወይቤላ ናሁ መካን አንቲ ወኢወለድኪ ወትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ፤

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም ሚስቱን ታያት ፤ ተነጋገራት ፤ እነሆ አንቺ መካን ሁነሽ ልጅ አልወለድሽምና አሁን ፀንሰሽ ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ አላት ፤

፬፤ ወይእዜኒ ተዐቀቢ ወኢትስተዪ ወይነ ወሜሰ ወኢትብልዒ ኵሎ ዘርኩሰ፤

አሁንም የወይን ጠጅና የማር ጠጅ እንዳትጠጭ ነውር ነቀፋ ያለበትን /ርኩስ የሚያሰኘውን ምግብ ሁሉ እንዳትበይ ተጠበቂ ፤

፭፤ እስመ ናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ወኢይለክፎ ርእሶ ሐፂን እስመ ቅዱስ ውእቱ ናዝራዊ ለእግዚአብሔር ውእቱ ሕፃን እምከርሠ እሙ ለውእቱ ይእኀዝ ያድኅኖሙ ለእስራኤል እምእደ ኢሎፍሊ ፤

እነሆ ወንድ ልጅ ፀንሰሽ ትወልጃለሽና ይህም ልጅ ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ አገልጋዩ ነውና፤ በራሱ ላይ ምላጭ አይውጣበት ማለት ራሱን አይላጭ ፤ እሱም እስራኤልን ከኢሎፍላውያን እጅ ያድናቸው ዘንድ ይነሣል፤ «እስመ ቅዱስ ውእቱ ባለው» እስመ ሐዲስ ውእቱ ይላል ፤ አብነት እንደዚህ ያስተረጕማል ፤

፮፤ ወሖረት ይእቲ ብእሲት ወነገረቶ ለምታ ወትቤሎ ብእሴ እግዚአብሔር መጽአ ኀቤየ ወርእየቱ ከመ ርእየተ መልአከ እግዚአብሔር ወግሩም ውእቱ ጥቀ ወተስእልክዎ እምአይቴ ውእቱ ወኢያይድዓኒ ስሞ ፤

ይህችም ሴት ሒዳ መልኩ እንደ መልአከ እግዚአብሔር ያለ የእግዚአብሔር ሰው /ነቢየ እግዚአብሔር/ ወደዚህ መጥቶ ነበር ብላ ለባሏ ነገረችው ፤ መልኩም እጅግ የሚያስፈራ ነው፤ ከወዴትም እንደመጣ ብጠይቀው ስሙን አልነገረኝም አለችው ፤ በአምሳለ ነቢይ ስለታያት ብእሴ እግዚአብሔር አለች እንጂ መልአክ ነው ፤

፯፤ ወይቤለኒ ናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ወይእዜኒ ኢትስተዪ ወይነ ወሜሰ ወኢትብልዒ ኵሎ

ዘርኩስ እስመ ናዝራዊ ውእቱ ሕፃን ለእግዚአብሔር እምከርሠ እሙ እስከ አመ ይመውት ፣

መጥቶ ምን አለሽ ቢላት እነሆ ወንድ ልጅ ፀንሰሽ ትወል ጃለሽና የወይን ጠጅ የማር ጠጅ አትጠጭ ፣ በአሪት የተከ ለከለውን አትብዪ ፣ ያ ሕፃን ከናቱ ማኅፀን ከተወለደ ጀምሮ እስኪሞት ድረስ ለእግዚአብ ሔር የተለየ አገልጋዩ ነውና አለኝ አለችው ፡

፰፣ ወሰአለ ማኑሔ ኀበ እግዚአብ ሔር ወይቤ እግዚኦ ብእሴ እግዚ አብሔር ዘፈኖከ ኀቤሃ ለይምጻእ ኀቤነ ወያለብወነ ምንተ ንግበር ለውእቱ ሕፃን ዘይትወለድ ፣

ማኑሔም አቤቱ ከዚህ በፊት ወደ ሚስቴ የላክኸው ነቢየ እግዚአብሔር ወደኛ ይምጣ ለዚያ ለሚወለደውም ሕፃን የምናደርገው ምን እንደሆነ ልብ ያስደርገን ብሎ ወደ እግዚአብሔር አመለከተ ፡ ሐተታ ይህን ተነጋግረው ሁለቱም ቀኖና /ግብር/ ገብ ተዋል ፣ ማኑሔም ሚስቱን እንደ ቀድሞው ወደ አንቺ የመጣ እንደሆነ መጥተሽ እንድትነግሪኝ ሲል ያስጠ ነቅቃታል ፡

፱፣ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃሎ ለማኑሔ ወመጽአ መልአከ እግዚአ ብሔር ኀበ ብእሲቱ ዓዲ ዳግመ እንዘ ትነብር ውስተ ገዳም ወኢሀለወ ማኑሔ ምታ ምስሌሃ፡

እግዚአብሔርም የማኑሔን ልመና ሰማ ፣ «ለይምጻእ ኀቤነ» ብሎ እንዳመለከተ የእግዚአብሔር መልአክ ገና በምድረ በዳ ሳለች ዳግመኛ ወደሚስቱ መጣ ፣ በዚያን ጊዜም ባሏ ማኑሔ ከእሷ ጋር አልነበረም ፡

፲፣ ወሮፀት ብእሲቱ ወአፍጠነት ወነገረቶ ለምታ ወትቤሎ አስተር አየኒ ዝክቱ ብእሲ ኀቤየ ቀዲሙ፣

ሲመጣ እንድትነግሪኝ ብሎ አስጠንቅቋት ነበርና ሚስቱ ፈጥና ሒዳ ከዚህ በፊት ወደ እኔ የመጣ ያ ሰው አሁንም ታየኝ ብላ ለባሏ ነገረችው ፡

፲፩፣ ወተንሥአ ማኑሔ ወተለዋ ለብእሲቱ ወሖረ ኀበ ውእቱ ብእሲ ወይቤሎ አንተኑ ውእቱ ዝክቱ ብእሲ ዘተናገርከ ምስለ ብእሲትየ ወይቤሎ ውእቱ መልአክ አነ ውእቱ ፣

ማኑሔም ሚስቱን ተከትሎ ወደዚያ ሰው ሔደ ፣ ከዚያም ደርሶ ከሚስቴ ጋራ የተነጋ ገርኸ ያ ሰው አንተ ነህን አለው ፣ ያም መልአክ አዎን እኔ ነኝ አለው ፡

፲፪፣ ወይቤሎ ማኑሔ ይእዜ ሶበ በጽሐ ቃልከ ምንት ውእቱ ነገሩ ለውእቱ ሕፃን ወግብሩ ፣

ማኑሔም ዛሬ የተናገርከው ነገር ቢደርስ ለዚያ ሕፃን የምናደርገው ነገሩና ሥራው ምንድን ነው አለው ?

፲፫፣ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብ ሔር ለማኑሔ እምኵሉ ዘእቤላ ለብእሲትከ ተዐቀቡ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መል አክም ማኑሔን ለሚስትህ የነገርኳትን ነገር ሁሉ ከማድ ረግ ተጠበቁ አለው ፤

፲፬፣ እምኵሉ ዘይወጽእ እምወይን ኢትብላዕ ወወይነ ወሜሰ ኢትስ ተይ ወኵሎ ርኩሰ ኢትብላዕ ወኵሎ ዘአዘዝክዋ ተዐቀቡ ፣

መስማትስ ሰምቶታል ፣ ለማና ገር ጠይቆታል ፣ አንተስ ያዘዝከው እኛስ የምንጠብ ቀው ምንድን ነው ቢለው ፣ ከወይን የሚገኘውን ሁሉ አትብላ አለው ፣ እሸቱን ሲል ነው ፣ የወይን ጠጅንና የማር ጠጅንም አትጠጣ ፣ መሥዋዕት የማይሆነውንም ሁሉ አትብላ፣ ለሚስትህ ያዘዝኳትንም ሁሉ ከማድረግ ተጠበቁ አለው ፣ ዘእቤላ ያለውን ዘአዘዝክዋ ለማለት ፤ አንድም ለማጽናት ደገመው ፤

፲፭፣ ወይቤሎ ማኑሔ ለመልአከ እግዚአብሔር ናጌብረከ ወንገብር ለከ ማሕስዐ ጠሊ ቅድሜከ ፣

ማኑሔም ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክን ግድ እንል ሃለን ፣ በፊትህ የፍየል ጠቦት እንረድልህ አለው ፣ ቅድሜከ ማለቱ እንዳይጠራጠር ፤

፲፮፣ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብ ሔር ለማኑሔ እመሰ አገበርከኒ ኢይበልዕ እንከ እክለከ ወእመሰ ለእግዚአብሔር ገበርከ መሥዋዕተ ግበር ሎቱ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መል አክም ማኑሔን ግድ ብትለ ኝም እንግዲህ ወዲህ እህልህን አልበላም አለው ፣ «ዘተናገርከ ምስለ ብእሲትየ» ብሎ አንገራ ግሮት ነበር እና በእግዚአ ብሔርም ያለው ይመስላል ፣ ለእግዚአብሔርስ ብለህ ካደረ ግኸው መሥዋዕት ሠዋለት አለው ፣ ማኑሔም ይህን ማለቱ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መል አክ እንደሆነ አላወቀምና ነው ፤

፲፯፣ ወይቤሎ ማኑሔ ለመልአከ እግዚአብሔር መኑ ስምከ ከመ አመ በጽሐ ቃልከ ንሰብሕከ ፣

ማኑሔም ከእግዚአብሔር የታ ዘዘውን መልአክ ይህ የተና ገርከው ነገር በደረሰ ጊዜ እናመሰግንህ ዘንድ ስምህ ማን ነው ? አለው ፤

፲፰፣ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብ ሔር ለምንት ዝንቱ ዘትሴአል ስምየ መድምም ውእቱ ፤

ከእግዚአብሔር የታዘዘው መልአክም ይህ የምትጠይቀው ስሜ ድንቅ ነው /ትች/ ፤ ለምን ትጠይቀኛለህ? አለው ስሙን መንገሩ ነው ፤ አንድም ይህን መጠየቅህ ድንቅ ነው ፤ አይመረመርም አለው ፤

፲፱፣ ወነሥአ ማኑሔ መሐስዓ ጠሊ መሥዋዕቶ ወአዕረገ ዲበ ኰኲሕ ለእግዚአብሔር ዘይገብር መድምመ ፤

ማኑሔም «ወእመሰ ለእግዚአብሔር ገበርከ መሥዋዕተ ግበር ሎቱ» ብሎት ነበርና ድንቅ ሥራ /ተአምራት/ ላደረገለት ለእግዚአብሔር ጠቦት በግ መሥዋዕት አድርጎ በደንጊያ ላይ አቀረበ ፤

፳፣ ወርእይዎ ማኑሔ ወብእሲቱ ሶበ ፀርገ ነድ እማዕከለ ምሥዋዕ ውስተ ሰማይ ዐርገ መልአከ እግዚአብሔር በነደ ምሥዋዕ ውስተ ሰማይ ወማኑሔ ወብእሲቱ ርእይዎ ወወድቁ በገጾሙ ውስተ ምድር ፤

ከምሥዋዑም መካከል እሳቱ ወደ ሰማይ በወጣ ጊዜ ማኑሔና ሚስቱ አዩት፤ መሥዋዕታቸውን እንደተቀበላቸው ለማጠየቅ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም በሥምዋዑ ጢስ ወደ ሰማይ ሲያርግ አይተው ማኑሔና ሚስቱ የደስታ ድንጋጤ ደንግጠው በግንባራቸው ከመሬት ተደፉ ፤

፳፩፣ ወኢደገመ እንከ መልአከ እግዚአብሔር አስተርእዮቶሙ ለማኑሔ ወለብእሲቱ ወይእተ ጊዜ አእመረ ማኑሔ ከመ መልአከ እግዚአብሔር ውእቱ ፤

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ ከዚያ ቀን ወዲህ ዳግመኛ ለማኑሔና ለሚስቱ አልታየውም ፤ ማኑሔም ተጠራጥሮ ነበርና ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ እንደ ሆነ ያን ጊዜ አወቀ ፤

፳፪፣ ወይቤላ ማኑሔ ለብእሲቱ ሞተ ንመውት እስመ ርኢናሁ ለመልአከ እግዚአብሔር ፤

ማኑሔም ሚስቱን ከእግዚአብሔር የታዘዘውን መልአክ አይተናልና እንሞታለን አላት መልአክ ለመዓት እንጂ ለምሕረት የማይታዘዝ መስሎት፤

፳፫፣ ወትቤሎ ብእሲቱ ሶበሰ ፈቀደ እግዚአብሔር ይቅትለነ እምኢ ተመጠወ እምእዴነ መሥዋዕተነ ወቍርባነነ ወእምኢያለበወነ ዘንተ ኵሎ ወበከመሰ መዋዕሊሁ እምኢ ያስምዐነ ዘንተ ፤

ሚስቱን እግዚአብሔር ሊገድለን ቢወድስ መሥዋዕታችንን ቍርባናችንን ከእጃችን ባልተቀበለን ነበር ፤ ይህንም ነገር ልብ አላስደረገንም ነበር፤

የምንሞትበትስ ቀን ቢደርስ ይህን ባልነገረነም ነበር ፤ አንድም የምንሞትስ ቢሆን በጊዜው ጊዜ የሚደረግ ይህን ነገር ባልነገረንም ፤

፳፬፣ ወወለደት ወልደ ይእቲ ብእሲት ወሰመየቶ ስሞ ሶምሶን ወባረኮ እግዚአብሔር ወልህቀ ውእቱ ሕፃን ፣

ያችም ሴት ወንድ ልጅ ፀንሳ ወለደች ስሙንም ሶምሶን አለችው ፀሐይ ማለት ነው፣ በዓረቡ ሽምሽ እንዲል ፀሐይ ሲል፣ እግዚአብሔርም ይህን ሕፃን ባረከው /አከበረው/ ያም ሕፃን አደገ ፤

፳፭፣ ወአኀዘ መንፈሰ እግዚአብሔር ይሑር ምስሌሁ ውስተ ትእይንተ ዳን ማዕከለ ሦራሕ ወማዕከለ አስታሔል ፣

የእግዚአብሔር ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስም በሦራሕና በእስታሔል መካከል ባለ በዳን ሠፈር ከሱ ጋር ይኖር ጀመር ፤ አንድም በሦራሕና በእስታሔል መካከል ወዳለ ወደ ዳን ከተማ ይሔድ ዘንድ የእግዚአብሔር ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ ከሶምሶን ጋር በረድኤት ኖረ ፤ አንድም ኃይለ እግዚአብሔር አድሮ በት ኖረ ።

ምዕራፍ ፲፬

፩፣ ወወረደ ሶምሶን ውስተ ቴምናታ ወርእየ ብእሲተ በቴምናታ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ወአደሞቶ ቅድሜሁ ፣

ሶምሶንም በዚያ ወራት ወደ ቴምናታ ወረደ ፣ የወረደበት ምክንያት አልታወቀም፣ ጥበበ እግዚአብሔር እንዲወርድ አድርጎታል፣ በቴምናታም ከኢሎፍላውያን ወገን አንዲት ሴት አይቶ ደስ አለችው /ደስ አሰኘችው/ ፤

፪፣ ወዐርገ ወነገሮሙ ለአቡሁ ወለእሙ ወይቤሎሙ ርኢኩ ብእሲተ በቴምናታ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ወይእዜኒ ንሥእዋ ሊተ ብእሲተ ፣

ወደ ሀገሩ ገብቶ /ተመልሶ/ በቴምናታ ከኢሎፍላውያን ወገን የምትሆን አንዲት ሴት አይቻለሁና አሁንም ሚስት ትሆነኝ ዘንድ እሷን አጭታ ችሁ አጋቡኝ ብሎ ለአባቱና ለእናቱ ነገራቸው ፤

፫፣ ወይቤልዎ አቡሁ ወእሙ ቦኑ አልቦ እምአዋልደ አኀዊከ ወበ ውስተ ኵሉ ሕዝብየ ብእሲት ከመ ትሑር አንተ ወትንሣእ ብእሲተ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ቈላፉን ፣

እናትና አባቱ በውኑ ሒደህ ካልተገዘሩ /ከቈላፋን/ ከኢሎ ፍላውያን ወገን የምትሆን ሴትን ታገባ ዘንድ በውኑ ከወንድሞችህ ፣ ከሸኤል ልጆች ሴት የለችምን ፣ አኃዊከ ካለ ሕዝብከ ፣ ሕዝብየም ካለ አኃውየ ባለ በቀና ነበር አኃዊከን ለአባቱ ፣ ሕዝብየን ለእናቱ ሰጥቶ ተናገረ፣ በኔስ በናትህ ወገኖች ውስጥ መልከ መልካም ሴት የለችምን አሉት ።

ወይቤሎ ሶምሶን ለአቡሁ ኪያሃ ዳዕሙ ንሥኡ ሊተ እስመ አደመተኒ ውስተ አዕይንትየ ።

ሶምሶንም አባቱን ለዓይኔ አምራኛለችና ፣ ለልቦናየም ደስ አሰኝታኛለችና እሷን ብቻ አጋቡኝ አለው ።

፬፣ ወኢያእመሩ አቡሁ ወእሙ ከመ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ እስመ በቀለ ይፈቅድ ውእቱ እምኢሎፍሊ ወበእማንቱ መዋዕለ ኤሎፍሊ ይቀንይዎሙ ለሸኤል ።

አባትና እናቱ እንዲህ ማለታቸው ይህ ነገር በጥበበ እግዚአብሔር እንደተደረገ ባያውቁ ነው ሶምሶን ከኢሎፍሊ በቀልን ሊመልስ ይወዳልና ይህንም እንደ አርእስት አንሥ ቶታል በዚህ ምክንያት ወርዶ ኋላ ከኢሎፍላውያን ብዙ ሰው አጠፋ የሚለው ነውና በዚያም ወራት ኢሎፍላውያን ሸኤልን ይገዟቸው ነበር ።

፭፣ ወወረዱ ሶምሶን ወአቡሁ ወእሙ ውስተ ቴምናታ ወተግኅሡ ውስተ ዓፀደ ወይን ዘቴምናታ ወናሁ አንበሳ ተቀበሎ እንዘ ይጥሕር ።

እናት አባቱና ሶምሶንም ግብር ይዘው በዚያ ወራት ወደ ቴምናታ ወረዱ፣ ቴምናታም ሲደርስ ወደወይን ቦታ ቢገባ አንበሳ እያነፋ ተቀበለው ።

፮፣ ወመጽአ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወነጽሖ ከመ ዘይነጽሕ መሐስአ ጠሊ ወከመ ወኢምንት ኮነ ውስተ እዴሁ ወኢያይድዓ ለአቡሁ ወለእሙ ዘገብረ ።

የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት አድሮበት ነበርና የፍየልም ጠቦት እንሥተው እንዲጥሉ አንበሳውን እንደ ኢምንት አድርጎ አንሥቶ ጣለው ፣ ያደረገውንም ለአባቱና ለእናቱ አልተናጋረም ።

፯፣ ወዐርጉ ወተናገሩ በእንተ ብእሲቱ ወአደመቶ ቅድሜሁ ለሶምሶን ።

አባቱና እናቱም ወደ ቤት ገብተው የሚስቱን ነገር ተናገሩ በፊቱ ደስ አሰኝታዋለችና ልጃችሁን ለልጃችን ስጡልን ብለው ተናገሩ ።

፰፤ ወተመይጠ እምድኅረ መዋዕል ከመ ይንሥአ ወተግኅሠ ከመ ይርአዮ ለዝክቱ በድነ አንበሳ ወናሁ ንሕብ ውስተ አፉሁ ለውእቱ አንበሳ ኀደረ ወቦ መዓር ፤

ሶምሶንም ያችን ሴት ያገባ ዘንድ ውል አድርጎ ከጥቂት ቀን በኋላ ወደ ሀገሩ ተመለሰ፤ አንድም ያችን ሴት ያገባ ዘንድ ወደ ኤሎፍሊ ተመለሰ፤ ከወይኑም ቦታ ሲደርስ የገደለ ውን አንበሳ ወደቃ /ሬሳ/ ያይ ዘንድ ወደዱር ቢገባ እነሆ ከሞተው አንበሳ አፍ ውስጥ ንብ ገብቶ ማር ሠርቶ አገኘው ፤

፱፤ ወነሥአ ወበልዐ ወሖረ ወእንዘ የሐውር ይበልዕ ወበጽሐ ኀበ አቡሁ ወእሙ ወወሀቦሙ ወበልዑ ወኢያእድአሙ ከመ እምአፈ አንበሳ አውጽአ ለውእቱ መዓር ፤

ሶምሶንም ከማሩ ቆርጦ በልቶ ሔደ እየበላም ሒዶ እናቱና አባቱ ካሉበት ደረሰ አባቱና እናቱም ከማሩ ሰጣቸው በሉ ፤ ነገር ግን መዓሩን ከአን በሳው አፍ እንዳገኘው አልነገ ራቸውም ፤ ኋላ ሚስቱን እንኳን ሳንቺ ለአባት ለናቴም አልነገርኳቸውም የሚላት ነውና እንደ አርእስት አነሣው፤

፲፤ ወወረደ አቡሁ ኀበ ይእቲ ብእሲት ወነበረ ህየ ሶምሶን ሰቡዓ መዋዕለ እስመ ከማሁ ይነብሩ ወራዙት ፤

የሶምሶን አባትም ከዚያች ሴት ዘንድ ነገሩን ጨርሶ ወደ ሀገሩ ወረደ ፤ ሶምሶን ግን በቴምናታ ሰባት ቀን ተቀመጠ ፤ ጐልማሶች ሚስት ሲያገቡ ሰባት ቀን በዓለ መርዓ አድርገው ይቀመጣሉና ፤

፲፩፤ ወእምዝ ሶበ ፈርህዎ ሤሙ ላዕሌሁ ካልዓነ ፴ ዕደወ ወነበሩ ምስሌሁ ፤

ከዚህም በኋላ ኢሎፍላውያን ቢፈሩት አላማጅ አስመስለው ሠላሳ ሰዎችን ሾሙበት ፤ ቢሆንላችሁ ግደሉት ማለት ነው ፤ እነዚህም ከሶምሶን ጋር ተቀመጡ ፤

፲፪፤ ወይቤሎሙ ሶምሶን እሜስል ለክሙ አምሳለ ወእመ አእዳዕክሙኒ አምሳልየ በእላንቱ ሰብዑ መዋዕል ዘበዓል ወረከብክሙ እሁብ ክሙ ፴ ሰንዱናተ ወ፴ አልባሰ፤

ሶምሶንም እነዚያን ሰዎች ምሳሌ መስዬ ልንገራችሁና በዓል በምናደርግባቸው በነዚህ በሰባቱ ቀኖች ምሳሌ ዬን አግኝታችሁ ብትነግሩኝ ሠላሳ መጐናጸፊያ ፤ ሠላሳ ቀሚስ እሰጣችኋለሁ ፤

፲፫፤ ወእመሰ ስእንክሙ አይድዮ ትየ ትሁቡኒ አንትሙ ሊተ ፴ ሰንዱናተ ወ፴ አልባሰ ወይቤልዎ መስል አምሳሊከ ወንስማዕ ፤

ምሳሌዬን መንገር ባትችሉ ግን እናንተ ለእኔ ፴ መጐናጸፊያ ፴ ቀሚስ ትሰጡኛላችሁ አላቸው፤ እነሱም ምሳሌህን መስለህ ንገረን እኛም እንስማ አሉት ፤

፲፬፤ ወይቤሎሙ እምነ በላዒ ወፅአ መብልዕ ወእምነ ጽኑዕ ወፅአ ጥዑም ወስዕኑ አይድዮቶ አምሳሊሁ እስከ ሠሉስ መዋዕል ፤

እሱም ከሚበላ መብል ወጣ ፤ ከብርቱም የሚጣፍጥ ተገኘ አላቸው፤ እስከ ሦስት ቀን ድረስም ምሳሌውን ተርጒሞ መናገር ተሳናቸው ፤

፲፭፤ ወእምዝ አመ ራብዕት ዕለት ይቤልዋ ለብእሲቱ አስፍጢዮ ለምትኪ ወይንግርኪ አምሳሊሁ ከመ ኢናውዒክሙ በእሳት ለኪ ወለቤተ አቡኪ አው ከመ ታንድዩነኑ ጸዋዕክሙነ ፤

ከዚህ በኋላ በአራተኛው ቀን የሶምሶንን ሚስት ባልሽን አባብይልን ፤ አንችንና ያባትሺን ወገኖች በእሳት እንዳናቃጥላችሁ ምሳሌውን ይንገርሽ ፤ ወይስ የጠራችሁን ታደኸዩን ዘንድ ነውን አሏት ፤

፲፮፤ ወበከየት ላዕሌሁ ብእሲቱ ለሶምሶን ወትቤሎ ጸላእከኒ ወኢታፈቅረኒ እስመ አምሳሊከ ዘመሰልከ ለደቂቀ ሕዝብየ ኢነገርከኒ ሊተ ፤

የሶምሶንም ሚስት የነዚያን ሰዎች ቃል ሰምታ በሶምሶን አለቀሰችበት ፤ እሱም ምን ሁነሽ ታለቅሽለሽ ቢላት ፤ ለወገኖቼ ልጆች የመሰልከውን ምሳሌ አልነገርከኝምና ጠልተኸኛል አትወደኝም አለችው ፤

ወይቤላ ሶምሶን ናሁ ለአቡየ ወለእምየ ኢነገርክዎሙ ለኪኑ እነግረኪ ፤

ሶምሶንም ለአባት ለእናቴ ያልነገርኳቸውን አሁን ላንቺ እነግርሻለሁን አላት ፤

፲፯፤ ወበከየት ላዕሌሁ ሰቡዓ መዋዕለ ዘበዓል ወእምዝ አመ ሳብዕት ዕለት ነገራ ሶበ አስርሐቶ ወአይድዓቶሙ ለደቂቀ ሕዝባ ፤

ሚስቱም አልነግርሽም ቢላት ከአራተኛው ቀን ጀምራ እስከ ሰባተኛ ቀን ድረስ አለቀሰችበት ፤ ከዚህ በኋላ በዘበዘበችው ጊዜ በሰባተኛ ዪቱ ቀን ነገራት ፤ እሷም ለወገኖቿ ልጆች ነገረቻቸው ፤

፲፰፤ ወይቤልዎ እሙንቱ ዕደው እንበለ ይዕርብ ፀሐይ ምንት ይጥዕም እመዓር ወምንት ይጸንዕ እምአንበሳ ፤

እነዚያም ሰዎች የነገረቻቸውን ይዘው በ፯ኛው ቀን ፀሐይ ሳይገባ ሒደው ምሳሌህን አገኘነው እንንገርህ አሉት ፤ እሱም በሉ ንገሩኝ አላቸው እነሱም ከመዓር የሚጣፍጥ ከአንበሳስ የሚበረታ ምን አለ ? ከአንበሳ አፍ መዓር አግኝተህ ቆርጠህ በልተሃል አሉት ፤

ወይቤሎሙ ሶምሶን ሶበ ኢያስራሕክምዋ ለዕጐልትየ እምኢረከ ብክምዋ ለአምሳልየ ፤

ሶምሶንም ሚስቴን ባትዘበዝቧት /ባታደክሟት/ ምሳሌየን ባላገኛችሁት ነበር አላቸው ፤

፲፱፤ ወመጽአ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወወረደ ውስተ አስቀሎና ወቀተለ ፴ብእሴ ወሰለቦሙ አልባሲሆሙ ወወሀቦሙ ለእለ አይድዕዎ አምሳሊሁ ወተምዐ መዓተ ሶምሶን ወአተወ ቤተ አቡሁ፤

የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት በሶምሶን አደረበት ፤ ወደ አስቀሎናም ወረደ ፤ ፴ ሰዎች ገድሎ ልብሳቸውን ገፎ ምሳሌውን ለነገሩት ለ፴ው ሰዎች ሰጣቸው ፤ ሶምሶንም ሚስቱን ምሥጢር አወጣችብኝ ብሎ ተቆጥቶ ወደ አባቱ ቤት ተመለሰ ፤

፳፤ ወነበረት ብእሲተ ሶምሶን ምስለ መጋቤ መርዓሁ ካልዑ ፤

ፍቁሩ ሲል ነው የሶምሶንም ሚስት ከወዳጁ ከሥር ሚዜው /ከሩዝ ቤቱ/ ጋር ተቀመጠች ማለት እሱን አግብታ ተቀመጠች ፤

ምዕራፍ ፲፭

፩፤ ወእምድኅረ መዋዕል አመ ማዕረረ ሥርናይ ሐወፃ ሶምሶን ለብእሲቱ ወአምጽአ ላቲ መሐስዓ ጠሊ ወይቤ እባእ ኀበ ብእሲትየ ውስተ ጽርሓ ወከልኦ አቡሃ በዊአ ኀቤሃ ፤

ከብዙ ቀን በኋላ የስንዴ አዝመራ በደረሰበት ወራት ሶምሶን ሚስቱን ጐበኛት ፤ የፍየል ጠቦት ይዞላት መጥቶ አባቷን ከሚስቴ ዘንድ ወደ እልፍኝ /ወደ ጫጉላው/ ቤት ልግባ ቢለው አባቷ ሚስቱ ወደ አለችበት እንዳይገባ ከለከለው ፤ አሁን አዝመራውን ሁሉ አቃጠለ የሚል ነውና «አመ ወርኃ ማዕረር» ብሎ እንደ አርእስት አንስቶታል ፤

፪፤ ወይቤሎ አቡሃ እስመ ትቤ ጸላእክዋ ወወሀብክዋ ለካልእከ ወባሕቱ ነያ እኅታ እንተ ትንእሳ ወትሤንያ ትኩንከ ህየንቴሃ ፤

ምን አጠፋሁ ? ቢለው አባቷ ጠላኋት ስላልክ እሷን ለሥር ሚዜህ አጋባኋት፣ ነገር ግን በዕድሜ የምታንሣት በሙያ በመልክ የምትበልጣት እኅቷ አለችልህና ስለሷ ፈንታ ሚስት ትሁንህ አለው ፤

፫፣ ወይቤ ሶምሶን ንጹሕ አነ ምዕረ እምኢሎፍሊ እስመ አነ እገብር እኪተ ላዕሌክሙ ፣

ሶምሶንም በእናንተ ላይ ክፉ ነገር አደርጋለሁና እንግዲህ ወዲህ ከኢሎፍላውያን መጋባት ለምኔ ፣ እኔ ከዚህ ነገር ንጹሕ ነኝ አለ ፤

፬፣ ወሖረ ሶምሶን ወአኀዘ ሠለስተ ምእተ ቈናጽለ ወነሥአ ሙኀትወ ወአሠረ ውስተ አዝናቢሆሙ ወወደየ አሐተ ማኅቶተ ማእከለ ፪ቱ አዝናቢሆሙ ፣

ሶምሶንም ይህን ከተናገረ በኋላ ሒዶ ሦስት መቶ ቀበሮዎችን በሩጫ ያዘ ፣ መቶ ሃምሳ ችቦ /ዳቦት/ አበጅቶ ከጅራታቸው አሠረው ፣ በሁለቱ ቀበሮዎች ጅራት መካከልም አንድ አንድ ችቦ /ዳቦት/ አደረገ ፤

፭፣ ወአንተወ እሳተ ውስተ ውእቱ ማኅትው ወፈነዎሙ ውስተ ከላስስት ዘኢሎፍሊ ወአውዓዩ ሰዊተ ወክምረ ዘተአጽደ ዘይቀውም ወዘውጡህ ወአዕፃዳተ ወይን ወዘይት ፣

መቶ ሃምሳውንም ችቦዎች በእሳት አቃጥሎ የኢሎፍላውያን መከር ወደአለበት ሰደዳቸው ፣ እሊህም ሦስት መቶ ቀበሮዎች እየዞሩ ያልታጨደውን እሸቱን የታጨደውን ክምሩን የቆመውን ደረቁን የተሰጣውን ነዶውን ፤ አንድም የተመረተውን ምርቱን የዘይቱንና የወይኑንም ቦታ በእሳት አቃጠሉት ፤

፮፣ ወይቤሉ ኢሎፍሊ መኑ ገብረ ዘንተ ወይቤልዎሙ ሶምሶን ሐሙሁ ለቴምናታዊ እስመ ሄድዎ ብእሲቶ ወወሀብዋ ለካልኡ ወዐርጉ ኢሎፍሊ ወአውዓዩ ቤተ አቡሃ ወኪያሃኒ በእሳት ፣

ኢሎፍላውያንም የተቃጠለውን ቋያውን አይተው ይህን ያደረገ ማነው ? አሉ ፣ ነገሩን የሰሙት ወገኖቻቸውም የቴምናታው ሰው አማች ሶምሶን ነው ፣ አሷቸው ምን ቢያደርጉት ? ቢሏቸው ሚስቱን ቀምተው ለጓደኛው ስለሰጡበት ነው ፣ ኢሎፍላውያንም ይህን ከሰሙ በኋላ ምክንያት ሁነው አገራችንን ያስጠፋሉን ብለው ተቆጥተው ወጥተው ሚስቱን ከአባቷ ወገኖች ጋራ አቃጠሉ ፤

፯፣ ወይቤሎሙ ሶምሶን እመሰ ገበርክሙ ዘንተ ኢይፈቅድ በቀልየሰ እምአሐዱ ለኵልክሙ እምረሰይኩ ፣

ሶምሶንም የሚስቱን ጥፋት አይቶ ኢሎፍላውያንን ይህንስ ከአደረጋችሁ ሳጠፋችሁ አልወድም ፣ ጥንቱንስ ጠቤ /በቀሌ/ ከአንድ ሰው ብቻ አልነበረም፣ ይህንም ባታደርጉ መላችሁን ሬሳ ባደረግኋችሁ ነበር አላቸው ፤

፰፣ ወዘበጦሙ ሶምሶን ውስተ አቍያጸ እገሪሆሙ ወኮነ ዓቢይ ቀትል ወወረደ ሶምሶን ወነበረ ውስተ ፈለግ ውስተ ዓዘቅተ ኤጣም ፤

ኢሎፍላውያንም ያንገራግረናልን ብለው ቢያንጐራጕሩ ሶምሶን ተነሥቶ ጭን ጭናቸውን ሰበራቸው ፤ አንድም ወይቤሎሙ እመ ገበርክሙ ዘንተ ምንም ይህን ብታደርጉ ልተዋችሁ አልወድም ፣ በቀሌ ከአንድ ሰው ብቻ ነውን ጥንቱንስ መምጣቴ መላችሁን ሬሳ ላደርጋችሁ ነው እንጂ ብሎ ተነሥቶ ጭን ጭናቸውን ሰበራቸው ፣ ያን ጊዜም ጽኑ ሰልፍ ሆነ፣ ሶምሶንም እሊህን አጥፍቶ በወንዝ ዳር ካለ ኤጣም ከምትባል ዋሻ ወስጥ ገብቶ ተቀመጠ ፤

፱፣ ወዐርጉ ኢሎፍሊ ወኃደሩ ሳዕለ ይሁዳ ወነበሩ ኀበ መንከሰ አድግ ፣

ኢሎፍላውያንም ሶምሶንን መያዝ ባይሆንላቸው ፣ ወደ ሀገሩ ዘመቱ ወርደውም በይሁዳ ዕጣ ባለች በመንከሰ አድግ የአኽያ መንጋጋ ባለበትም ቦታ ሠፍረው አደሩ ፤

፲፣ ወይቤልዎሙ ኵሉ ሰብአ ይሁዳ ለምንት ዐረግሙ ላዕሌነ ወይቤሉ ኢሎፍሊ ከመ ንእሥሮ ለሶምሶን ዐረግነ ወንግበሮ በከመ ገብረነ ፣

በይሁዳም ያሉ ሰዎች ሁሉ ኢሎፍላውያንን ምን አጠፋን፣ ለምን በእኛ ላይ ዘመታችሁብን አሏቸው ፣ ኢሎፍላውያንም ሶምሶንን አሥረን እንደ አደረገን እናደርገው ዘንድ ማለት እሱ እንደ አጠፋን እናጠፋው ዘንድ መጥተናል ፣ አታጥፉን ካላችሁ ከኤጣም ዋሻ ወርዳችሁ ሶምሶንን አምጡልን አሉ ፤

፲፩፣ ወወረዱ ፴፻ ብእሲ እምይሁዳ ኀበ በዓተ ኰኵሕ ዘኤጣም ወይቤልዎ ለሶምሶን ኢተአምርኑ ከመ ኢሎፍሊ ይኴንኑነ ለምንት ከመዝ ገበርከ ላዕሌነ ፣

ከይሁዳም ሦስት ሺህ ሰዎች ተመርጠው ሶምሶንን ያመጡ ዘንድ ወደ ኤጣም ዋሻ ወርደው ሶምሶንን ኢሎፍላውያን እንዲገዙን አታውቅምን ለምን እንዲህ ያለ ሥራ አደረግህብን አሉት ፤

ወይቤሎሙ ሶምሶን በከመ ገብሩ ላዕሌክሙ ከማሁ ገበርኩ ላዕሌሆሙ ፣

ሶምሶንም እነሱ በእናንተ ላይ ያደርጉት እንደ ነበረ እኔም በእነሱ ላይ አደረግሁባቸው አለ፣ እንዳጠፉን አጠፋኋቸው አላቸው ፤

፲፪፣ ወይቤልዎ ከመ ንእሥርከ ወረድነ ወናግብእከ ውስተ እዴሆሙ ለኢሎፍሊ ፣

እሊህም ሰዎች አሥረን በኢሎፍላውያን እጅ አሳልፈን እንሰጥህ ዘንድ መጥተናል አሉት ፣

ወይቤሎሙ ሶምሶን መሐሉ ሊተ አንትሙ ከመ ኢትቅትሉኒ ወአግብኡኒ ሎሙ ወአንትሙሰ ኢትትራከቡ ምስሌየ ወመሐሉ ሎቱ ፣

«መሐሉ ሊተ አንትሙ ኢትቅትሉኒ አንትሙ » ብሎ ይገጥሟል፣ ሶምሶንም እናንተ በጠላትነት ተነሥታሁ እንዳት ገድሉኝ ማሉልኝ እንጂ ለእነሱስ አሳልፋችሁ ስጡኝ አላቸው፣ እነሱም በሰጣቸው መሐላ ማሉለት ፣ ኃይሉ በኢሎፍላውያን ነው ፣ እንጂ በ፳ኤል አይደለምና ፤

፲፫፣ ወይቤልዎ አልቦ ዳዕሙ ነአሥረከ በማዕሠር ወናገብእከ ውስተ እዴሆሙ ወቀቲለሰ ኢንቀትለከ ወዓሠርዎ በ፪ቱ መፃምድ ሐዲሳት ወአውፅእዎ እምይእቲ ኰኵሕ ፣

በማሠሪያ ዓሥረን በኢሎፍላውያን እጅ አሳልፈን እንጥልሃለን እንጂ መግደልስ አንገድልህም ብለው ሁለት ወገን ሁኖ በተፈተለ በአዲስ ምራን የግንግሪት /የጓሊት/ አሥረው ከኤጣም ዋሻ አወጡት ፤

፲፬፣ ወበጽሐ እስከ ኀበ አጽመ መንከሰ አድግ ወወውዑ ኢሎፍሊ ወተቀበልዎ ወሮፀ ኀቤሁ ፣

መንሰከ አድግም ይላል፣ ሶምሶን የግንግሪት ታሥሮ የአህያ መንጋጋ አጥንት እስከ አለበት ቦታ ደረሰ ፣ ኢሎፍላውያንም ሶምሶንን ሲያዩት እልል እልል ብለው ፤ አንድም ፎክረው ወጥተው ተቀበሉት ፤

ወመጽአ ላዕሌሁ መንፈሰ እግዚአብሔር ወኮኑ እልክቱ መፃምድ እለ ውስተ መዝራዕቱ ከመ ሰበ ያዌኑ ሐሠር እሳተ ወተፈትሐ መሐሚሁ እመዝራዕቱ ፣

በሶምሶንም የለመደው መንፈስ ቅዱስ አደረበት፣ እሱስ አልተለየውም ብሎ በላቸው የሚል መንፈስ ተነሣሣበት ፣ ክንዱ የታሠረባቸው እሊህም

ምራኖች በእሳት አጠገብ እንዳለ ገለባ ሆኑ ፤ በእሳት አጠገብ ያለ ገለባ መሽኮ ደቆ እንዲጠፉ ማሠሪያው ከክንዱ ተበጣጥሶ ወደቀ ፤

፲፭፣ ወረከበ ዓፅመ መንከሰ አድግ ግዱፈ ውስተ ፍኖት ወአትሐተ እዴሁ ወተመጠዋ ወቀተለ ባቲ ፲ተ ፻ተ ብእሴ ፣

ሶምሶንም ከደረሰበት መንገድ የወደቀ የአህያ መንጋጋ አጥንት አገኘ ያገኛትንም አጥንት ዝቅ ብሎ በእጁ አንሥቶ ሺህ ሰው ገደለባት /ሐተታ/ አምስቱን ስድስቱን ከገደለባት በኋላ አንዱ በአንዱ ላይ እየወደቀ እርስ በርሳቸው ተላግተው አልቀዋል ፤

፲፮፣ ወይቤ ሶምሶን በዓፅመ መንከሰ እድግ ቀተልኩ ፲ተ ፻ተ ብእሴ ፣

ሶምሶንም በአህያ መንጋጋ አጥንት ሺህ ሰው ገደልኩ አለ ፣ አንድም ሺህ ሰው ገዳይ ብሎ ፈከረ ፤

፲፯፣ ወእምዝ ሶበ አኅለቀ ነቢበ ገደፉ ለይእቲ ዓፅመ መንከሰ አድግ እምእዴሁ ወሰመዮ ለውእቱ መካን ቀትለ ዓፅመ መንከስ ፣

ከዚህ በኋላ ይህን ተናግሮ በፈጸመ ጊዜ ያችን የያዛትን የአህያ መንጋጋ አጥንት ከእጁ ጣላት ፣ ያንንም ቦታ ስሙን በአህያ መንጋጋ አጥንት ሰልፍ የተደረገበት ሺህ ሰው የተገደለበት አለው ፤

፲፰፣ ወጸምአ ጥቀ ወጸርሐ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ አንተ አግባእከ ውስተ እደ ገብርከ ዘንተ ሕይወተ ዐቢየ ወይእዜሰ እመውት በጽምእ ወእወድቅ ውስተ እዴሆሙ ለቈላፋን ፣

ሶምሶንም ሲዋጋ ቆይቷልና እጅግ ውሃ ተጠምቶ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ማለት ውሃ ስጠኝ ብሎ ለመነ ፣ ይህን ታላቅ ድኅነት በእኔ በባሪያህ እጅ አደረግህ ፣ አሁን ግን በውሃ ጥም እሞታለሁ ፣ በጠላቶቼ በኢሎፍላውያንም እጅ እወድቃለሁ አለ ፤

፲፱፣ ወአርኀወ እግዚአብሔር ንቅዓታ ለይእቲ ዓፅመ መንከሰ አድግ ወወፅአ እምኔሃ ማይ ወሰተዮ ወገብአት ነፍሱ ወአዕረፈ ወበበይነ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ለውእቱ መካን ነቅዓ ዓፅመ መንከሰአ አድግ እስከ ዮም ፣

እግዚአብሔርም ልመናውን ሰምቶ ከዚያች ከአህያ መንጋጋ ውሃን አፈለቀለት፣ ያንንም ጠጥቶ ነፍሱ ተመልሳለት ከውሃ ጥም አረፈ ፣ ስለዚህ የዚያ ቦታ ስሙ እስከ ዛሬ ድረስ ከአህያ መንጋጋ ውሃ የፈለቀበት ተባለ ፤

፳፣ ወኰነኖሙ ለ፳ኤል በመዋዕለ ኢሎፍሊ ፳ ዓመተ ፤

ሶምሶንም በኢሎፍላውያን ዘመን እስራኤልን ሃያ ዘመን መስፍን ሁኖ ገዛቸው እንደ ነቢይም ሁኖ አስተማራቸው ።

ምዕራፍ ፲፮

፩፣ ወሖረ ሶምሶን እምህየ ውስተ ጋዛ ወርእየ በህየ ብእሲተ ዘማ ወቦአ ኀቤሃ ፤

ሶምሶንም ይህን ከአደረገ በኋላ ከዚያ ወደ ጋዛ ሔደ በጋዛም ጋለሞታ ሴት አይቶ ፣ ከርሷ ዘንድ ገብቶ አደረ ፤

፪፣ ወነገርዎሙ ለሰብአ ጋዛ ወይቤልዎሙ መጽአ ሶምሶን ዝየ ወዖድዎ ወአገትዎ ኵላ ሌሊተ ውስተ አንቀጸ ሀገር ወጸንሑ ኵላ ሌሊተ ወይቤሉ ንጸንሖ ኵላ ሌሊተ ወንቀትሎ በጽባሕ ፤

ሲገባ ያዩትም ሰዎች ሶምሶን ከዚህ መጥቶ አድሯል ብለው ለጋዛ ሰዎች ነገሯቸው ፣ እነሱም ይህን ሰምተው መላ ሌሊቱን የከተማውን በር ከበው ሲጠብቁት አደሩ ፣ ሌሊቱን ሁሉ ጠብቀን ሲነጋ እንገድለዋለን ብለው ሲጠብቁ አደሩ ፤

፫፣ ወኖመ ሶምሶን እስከ መንፈቀ ሌሊት ወተንሥአ በመንፈቀ ሌሊት ወአኀዘ ለኖኀተ ሀገር ዘአንቀጽ በ፪ሆን ራግዛቲሃ ወፆሮሙ ምስለ ኵሉ ሰብኡ ወተሰክመ ላዕለ መትከፍቱ ወአዕረጎሙ ላዕለ ርእሰ ደብር ዘቅድመ ኬብሮን ወአንበሮሙ ህየ ፤

ሶምሶንም ከሌሊቱ እስከ ስድስት ሰዓት ተኛና በመንፈቀ ሌሊት ተነሥቶ በከተማው በር ያሉ ሁለቱን መቃን መድረኮች ያዘ፣ ከሰዎቹ ሁሉ ጋር በትከሻው ተሸክሞ ወስዶ በኬብሮን አንፃር ወደ አለ ተራራ አውጥቶ በዚያ አፈሰሳቸው ፤ ሐተታ ሶምሶን ያደረበት ቤት ዙሪያውን እድሞ አለው፣ ለእድሞውም ከበሩ ላይ ደጀ ሰላም አለው ፣ ይኸውም ደርብና ምድር ቤት ነው፣ ኢሎፍላውያን ሲወጣ እንይዘዋለን ብለው ከደርቡ ሁነው ይጠብቁታል፣ ሶምሶንም ከዚያ እንዳሉ ተገልጾለት ከምድር ቤቱ ገብቶ አንዱን መድረክ በአንድ እጁ፣ አንዱን መድረክ በአንድ እጁ ነቅሎ ደጀሰላሙን ከነሰዎቹ አንሥቶ በጫንቃው ላይ ተሸክሞ ወስዶ በኬብሮን አንፃር ካለ ተራራ አውጥቶ ወደታች ጥሏቸዋል ፤

፱፣ ወእምድኅረ ዝንቱ አፍቀረ ብእሲተ በኀበ ፈለገ ሦራህ ወስማ ደሊላ ፣

ከዚህ በኋላ በሦራህ አውራጃ /በሦራህ ወንዝ/ አጠገብ ስሟ ደሊላ የምትባል ሴት ወዳጅ አበጀ ፣ ደሊላም ማለት የምታ ታልል /ደላሊት/ ማለት ነው ፤

፭፣ ወዐርጉ ኀቤሃ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ወይቤልዋ አስፍጢዮ ወአእምሪ በምንት አብየ ኃይሉ ወበምንት ንክሎ ወንአስሮ ከመ ናድክሞ ወንሁብኪ ፲ቱ ፻ብእሲ ፲ተ፻ተ ብሩረ ፣

የኢሎፍላውያን ሹማምንትም ከደሊላ ዘንድ መጥተው ሶምሶንን አታልይልን ፣ ኃይሉ የጸናበት በምን እንደሆነ ፣ እኛም አሥረን እናደክመው ዘንድ የምንችልበት በምን እንደሆነ እወቂ ፣ ሺህ ሰዎች የምንሆን እኛ ሺህ ብር እንሰ ጥሻለን አሏት ፣ አንድ አንድ ብር አወጣጥተው ፤ አንድም «ወንሁብኪ ምእተ ብሩረ» ይላል መቶ ብር እንሰጥሻለን አሏት በመቶ አሥር አወጣ ጥተው ፤

፮፣ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን አይድዓኒ ምንት ውእቱ ኃይልከ ዓቢይ ወበምንት እመ አሠሩከ ትደክም ፣

ደሊላም ሶምሶንን ኀይልህ ጽኑዕ የሆነ በምንድን ነው ? በምንስ ቢያሥሩህ ትደክማ ለህ ንገረኝ አለችው ፤

፯፣ ወይቤላ ሶምሶን እምአሠሩኒ በሰብዐቱ አውታር ሐዲሳት እለ አልቦሙ ብትከት እደክም እንከ ወእከውን ከመ አሐዱ እምዕጓለ እመሕያው ፣

ሶምሶንም ባልደረቁ በሰባት እርጥብ ጠፍሮች ቢያሥሩኝ እደክማለሁ ፣ ከዚያም በኋላ ከሰውም ወገን እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት ፤

፰፣ ወአምጽኡ ላቲ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ሰብአተ አውታረ ሐዲሳተ እለ አልቦሙ ብትከት ወአሠረቶ በሙ ፣

የኢሎፍሊም ሹማምንት ይህን ብትነግራቸው አዲሶች የሆኑ መቈረጥ የሌለባቸው ሰባት አውታሮችን አመጡ ላት ፣ በነዚህም አሠረችው ፤

፱፣ ወእለሰ ይጸንሕዎ ይነብሩ ውስተ ውሳጢት ወትቤሎ መጽኡከ ኢሎፍሊ ሶምሶን፣ ወበተኮሙ ለእሎንቱ አውታር ከመይትበተክ ፈትል ሶበ ያዌኑ እሳተ ወኢተ አውቀ ኃይሉ ፣

ሶምሶንን የሚይዙ ኢሎፍላው ያን ግን በጓዳው ተቀምጠው ይጠብቁ ነበር ፣ እሷም በዚህ

አሥራ ኢሎፍላውያን መጡብህ ብትለው ፈትል ከእሳት በቀረበ ጊዜ ተቈራርጦ እንዲወድቅ ሰባቱን አውታር ቈራርጦአቸው ተነሣ፤ አውታሩም ተቈራርጦ ሲወድቅ ኃይሉ አልታወቀም ፤ እንድም የሶምሶን ኃይሉ የሚደክመበት አልታወቀም ፤

፲፤ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን ናሁ አስተሐቀርከኒ ወሐሰተ ተናገርከኒ ወይእዜኒ አይድአኒ በምንት የአሥሩከ ፤

ደሊላም ሶምሶንን እነሆ ሸንገልኸኝ ፤ ሐሰት ነገርንም ነገርከኝ ፤ አሁንም እውነቱን ንገረኝ ፤ በምን ቢያሥሩህ ኃይልህ ይደክማል ? አለችው፤

፲፩፤ ወይቤላ እመ አሠሩኒ በሰብዐቱ መፃምድ እለ ኢገብሩ በሙግብረ እደክም እንከ ወእከውን ከመ ፩ዱ እምነ ዕጓለ እመሕያው፤

ሥራ ባልሠሩባቸው በሰባት ላመገመድ ፤ ቢያሥሩኝ እደክማለሁ ከሰውም እንደአንዱ እሆናለሁ አላት ፤

፲፪፤ ወነሥአት ደሊላ ሰብዓተ መጻምደ ሐዲሳተ ወአሠረቶ በሙወትቤሎ ኢሎፍሊ መጽኡከ ሶምሶን ወእለሰ ይጸንሕዋ ውስተ ውሳጢት ወበተከሙ እመዛራዕቱ ከመ ፈትል ፤

ደሊላም አዲስ የሆኑ ሰባት ላመገመድ አምጥታ በነዚያ አሥራ ሶምሶን ኢሎፍላውያን መጡብህ አለችው ፤ ሊይዙ የሚጠብቁት ሰዎችም በጓዳ ተቀምጠው ነበር ፤ እነዚያንም ገመዶች ከክንዱ እንደ ፈትል ቆረጣቸው ፤

፲፫፤ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን ወይእዜኒ አስተሐቀርከኒ ወሐሰተ ተናገርከኒ ወኢያይዳዕከኒ ጽድቀ አይድዓኒ እንከሰ በምንት የአሥሩከ ፤

ደሊላም ሶምሶንን አሁንም አታለልከኝ ፤ ሐሰት ነገርን ነገርከኝ እንጂ እውነቱን አልነገርከኝም ፤ ከወደድከኝስ እውነቱን ንገረኝ ፤ በምን ቢያሥሩህ ትደክማለህ አለችው ፤ የፍቅር አስመስላ ለማጥፋት ትቀማጠልበታለች ፤

ወይቤላ እመ ጸፈርኪዮን ለሰብኡ ቆናዝእየ ዘርእስየ ወተከልኪዮን በሰብዓቱ መታክል ውስተ ዓረፍት እደክም እንከ ወእከውን ከመ ፩ዱ እምዕጓለ እመሕያው ፤

በራሴ ያሉ ሰባቱን ብርንጐዎቼን /ጉንጉኖች/ በሰባት ካስማ አሥረሽ በኖራው ላይ ብትመቻቼው ከዚያ በኋላ እደክማለሁ ፤ ከሰውም እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት ፤

፲፬፣ ወአኖመቶ ደሊላ ወጸፈረቶን ለሰብዑ ቆናዝኢሁ ዘርእሱ በኃይል ወተከለቶን በመታክል ውስተ ዓረፍት ወትቤሎ መጽኡከ ኢሎፍሊ ሶምሶን ፤

ደሊላም አስተኝታ በራሱ ላይ ያሉ ሰባቱን ብርንጉዎቹን ጉንጉኖቹን በኃይል አሥራ በኖራው ላይ በሰባት ካስማ አስመትታ ሶምሶን ኢሎፍ ላውን መጡ ብህ አለችው ፡፡

ወነቅሐ እምንዋሙ ወነዝዓ ውእተ መትከለ እምነ ዓረፍት ምስለ ቆናዝኢሁ ወኢተዓውቀ ኃይሉ ፤

ሶምሶንም ከእንቅልፉ ተነሥቶ ያን ካስማ ከብርንጉዎቹ ጉንጉ ኖቹ ጋር ከኖራው ነቀለው፣ ችካሉም ተነቃቅሎ ሲወድቅ ኃይሉ አልታወቀም ፡፡ አንድም የሶምሶን ኃይሉ የሚደክም በት አልታወቀም ፡፡

፲፭፣ ወትቤሎ ደሊላ እፎ ትቤለኒ አፍቀርኩኪ ወልብየ ምስሌኪ ወናሁ ሣልስከ ዝንቱ እንዘ ታስተ ሐቅረኒ ወኢታየድዓኒ በምንት ውእቱ ኃይልከ ዓቢይ ፤

ደሊላም እወድሻለሁ ልቤም ካንቺ ጋር ነው ለምን ትለኛ ለህ ? እነሆ ስታታልለኝ ይህ ሦስተኛህ ነው ከወደድከኝማ ኃይልህ የሚጸና በምን እንደ ሆነ አትነግረኝምን አለችው ፡፡

፲፮፣ ወእምዝ ሶበ አስርሐቶ በነቢብ ኵላ ሌሊተ አጽሐበቶ እስከ ተቆጥዓ ለሞት ፤

ከዚህ በኋላ መላ ሌሊቱን በነገር ባደከመችው ጊዜ ልሙት ብሎ እስኪበሳጭ ድረስ ዘበዘ በችው ፡፡

፲፯፣ ወአይድዓ ኵሎ ዘውስተ ልቡ ወይቤላ መላፂ ኢለከፈኒ ርእሲየ እስመ ናዝራዊ አነ ለእግዚአብሔር እምከርሠ እምየ ወእምከመ ተላፀ ይኩ የኀድገኒ ኃይልየ ወእደክም ወእከውን ከመ ኵሉ ዕጓለ እመ ሕያው ፤

በልቡ ያለውን ሁሉ ነገራት ፤ እኔ ለእግዚአብሔር የስዕለት ልጅ ነኝና ከናቴ ማሕፀን ከተወለድኩ ጀምሮ ምላጭ ራሴን አልነካኝም ፤ ጠጕሬን ከተላጨሁ ኃይሌ ይለየኛል ፤ እኔም እደክማለሁ ከሰውም እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት ፡፡

፲፰፣ ወአእመረት ደሊላ ከመ አይድዓ ኵሎ ዘውስተ ልቡ ወለአከት ወጸውአቶሙ ለመላእክተ ኢሎፍሊ ንዑ አሐተ ዕርጉ እስመ አይድዓኒ ኵሎ ዘውስተ ልቡ ፤

ደሊላም በልቡ ያለውን ገልጦ እንደነገራት አውቃ በልቡ ያለውን ሁሉ ነግሮኛልና አንድ ጊዜ ኑ /አንድ ሁናችሁ/ ኑ ብላ የኢሎፍሊን አለቆች ልካ አስጠራቻቸው ፡፡

ወዐርጉ ኀቤሃ ኵሎሙ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ወአምጽኡ ወርቀ ምስሌሆሙ ፤

የኢሎፍሊም አለቆች ሁሉ አስቀድመው እንደተናገሩት ዋጋቸውን ይዘው ወደሷ መጡ ፤

፲፱፤ ወአኖመቶ ማዕከለ ብረኪሃ ወጸውዐት ቀራዔ ወቀረጸቶን ለስብኡ ቆናዝአ ርእሱ ወአኀዘ ይድክም ወኀደጎ ኃይሉ ፤

እሷም እውነቱን እንደነገራቺ አውቃ የሚተኩስ (ትኩስ ምግብ) አብልታ ፤ የሚያስክር የወይን ጠጅ አጠጥታ ፤ ከጭኗ መካከል አስተኝታ ጠጕር የሚቆርጥ ሰው ጠርታ በራሱ ላይ ያሉ ሰባቱን ብርን ጕዎቹን /ጕንጕኖቹን/ አስቆረጠቻቸው ፤ እሱም ይደክም ጀመር ኃይልም ተነሣው ፤ አንድም ኃይል ተነሥቶት እየደከመ ሔደ ፤

፳፤ ወትቤሎ ደሊላ መጽኡከ ኢሎፍሊ ሶምሶን ወነቅሐ እምንዋሙ ወይቤ እወፅእ ወእገብር ከመ ዘልፈ ወእነጽሖሙ ውእቱሰ ኢያእመረ ከመ ኀደጎ እግዚአብሔር ፤

ደሊላም ሶምሶን ኢሎፍላውያን መጡብህ አለችው ሳምሶንም ከእንቅልፉ ነቅቶ እንደቀድሞው ተነሥቼ ኃይል አደርጋለሁ ኢሎፍላውያንንም አጠፋቸዋለሁ ቢል እንደ ወትሮው ማድረግ ተሣነው ፤ እሱ ግን እግዚአብሔር እንደ ተለየው አላወቀም ነበር ፤

፳፩፤ ወአኀዝዎ ኢሎፍሊ ወአውፅኡ አዕይንቲሁ ወአውረድዎ ውስተ ጋዛ ወሞቅሕዎ በመዋቅሕተ ሐፂን ወአንበርዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ይሐርጽ ፤

ኢሎፍላውያንም ያን ጊዜ ሶምሶንን ያዙት ሁለት ዓይኑንም አጥፍተው ወደ ጋዛ አወረዱት ፤ ጋዛም አውርደው በእግር ብረት አሥረው እየፈጨ ይኖር ዘንድ በእሥር ቤት አኖሩት ፤

፳፪፤ ወአኀዘ ሥዕርቱ ይብቍል እምዘቀረጽዎ ፤

ጸጕሩም ከተቆረጠ በኋላ እንደገና ይበቅል ጀመረ ፤ ኃይሉም ይመለስ ጀመር ፤

፳፫፤ ወተጋብኡ መላእክተ ኢሎፍሊ ከመ ይሡዑ መሥዋዕተ ለአምላኮሙ ወከመ ይትፌሥሑ ወይቤሉ አግብአ አምላክነ ለሶምሶን ፀርነ ውስተ እዴነ ፤

ኢሎፍላውያንም የሶምሶን ኃይሉ በተመለሰለት ወራት ለጣዖታቸው መሥዋዕት ይሠዉ ዘንድ ጠላታችን

ሶምሶንን አምላካችን አሳልፎ በእጃችን ጣለልን ብለው ተድላ ደስታ ያደርጉ ዘንድ ተሰበሰቡ ፤

፳፬፣ ወሶበ ርእይዎ ሕዝብ አእኰትዎ ለአምላኪሆሙ ወይቤሉ አግብአ አምላክነ ውስተ እዴነ ዘአማሰና ለምድርነ ወአብዝኃ አብድንቲነ ፣

ኢሎፍላውያንም ሶምሶንን ባዩት ጊዜ አገራችንን ያጠፋት ሬሳችንን ያበዛ ጠላታችንን በእጃችን ጣለው ብለው ጣዖቱን አመሰገኑት ፤

፳፭፣ ወእምዝ ሶበ ተፈሥሑ ይቤሉ ጸውዕዎ ለሶምሶን እምነ ቤተ ሞቅሕ ይትቀነይ በቅድሜነ ፣

መሥዋዕቱን ከሠዉ በኋላ በልተውና ጠጥተው ደስ ባላቸው ጊዜ በፊታችን ይዘፍን ዘንድ /ይጫወት ዘንድ/ ሶምሶንን ከግዞት ቤት ጥሩት አሉ ፤

ወጸውዕዎ ለሶምሶን እምነ ቤተ ሞቅሕ ወተሣለቁ ላዕሌሁ ወአቀምዎ ማዕከለ ፪ቱ አዕማድ ፣

ሶምሶንንም ከግዞት ቤት ጠርተው በሁለቱ ምሰሶዎች መካከል አቁመው ይዘብቱበት ጀመር ፤

፳፮፣ ወይቤሎ ሶምሶን ለወልድ ዘይመርሖ አዕርፈኒ ወአግሥሠኒ አዕማደ እለ ዲቤሆን ይቀውም ዝንቱ ቤት ወእስምከኒ ላዕሌሆን ወገብረ ሎቱ ውእቱ ወልድ ከማሁ፣

ሶምሶንም ያን የሚመራውን ብላቴና ይህ ቤት የቆመባቸውን ምሰሶዎች አስይዘህ አሳርፈኝ ከዚያም አስጠግተህ አቁመኝ አለው ፣ ያም ብላቴና እንደነገረው አደረገለት ፤

፳፯፣ ወመልዐ ውስተ ውእቱ ቤት ዕድ ወአንስት ወሀለዉ ሀየ ኵሎሙ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ውስተ ናሕስኒ ወየአክሉ ፴፻ተ ዕደው ወአንስት ከመ ያኀድርዎ ለሶምሶን እንዘ ይትዋነይ ፣

ከዚያም ቤት ውስጥ ወንዶችም ሴቶችም መልተው ነበር የኢሎፍሊ መሳፍንትም ሁሉ በዚያ ቤት ደርብ መልተው ነበር ፣ ሶምሶንን ሲዘፍን ያዩት ዘንድ የተሰበሰቡት ወንዶችም ሴቶችም ሦስት ሺህ ይኖናሉ ፤

፳፰፣ ወጸርሐ ሶምሶን ኀበ እግዚ አብሔር ወይቤ እግዚኦ እግዚኦ ተዘከረኒ ወአጽንዓኒ /ወአጽምዐኒ/ አሐተ እንከ እትቤቀል በቀለ አሐተ ህየንተ ክልኤሆን አዕይንትየ እምነ ኢሎፍሊ ፣

ሶምሶንም አቤቱ አቤቱ በምሕረትህ አስበኝ ፣ አንዲት

ነገርንም አድምጠኝ እንግዲህ ስለ ሁለቱ ዓይኖቼ ፈንታ ከኢሎፍላውያን አንዲት በቀልን ልመልስ ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ፤

፳፱፤ ወአኀዞን ሶምሶን ለእልክቱ ክልኤሆን አዕማድ እለ ማዕከል እለ ዲቤሆን ይቀውም ውእቱ ቤት ወገፋዖን አሐተ በየማኑ ወአሐተ በፀጋሙ ፤

ሶምሶንም ያ ቤት በላያቸው የቆመባቸው /የተደገፈባቸው/ በመካከል ያሉ እነዚያን ሁለት ምሰሶዎች ይዞ አንዲቱን በቀኙ አንዲቱን በግራው ገፍቶ ጣላቸው ፤

፴፤ ወይቤ ሶምሶን ለትሙት ነፍስየ ምስለ ሰብአ ኢሎፍሊ ወአጠቆን በኃይሉ ወወድቀ ውእቱ ቤት ላዕለ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ወላዕለ ኵሉ ሕዝብ ዘውስቴቱ ፤

ሶምሶንም ሰውነቴ ከኢሎፍሊ ሰዎች ጋር ትሙት /ትጥፋ/ ብሎ በኃይሉ ነቀነቃቸው ገፋ ቸው ፤ ያም ቤት በውስጡ ባሉ በሕዝቡ ላይና በኢሎፍ ላውያን ሹማምንት ላይ ወደቀ ባቸው ፤

ወኮኑ እለ ሞቱ እለ ቀተለ ሶምሶን በሞቱ ፈድፋደ እምእለ ቀተለ በሕይወቱ ፤

ሶምሶንም በሕይወቱ ሳለ ከገደ ላቸው ይልቅ በሞቱ ጊዜ ያጠፋቸው ሰዎች ብዙ ሆኑ ፤

፴፩፤ ወወረዱ አኀዊሁ ወኵሉ ቤተ አቡሁ ወፀርጉ ወነሥእዎ ወቀበርዎ ማዕከለ ሣራሕ ወማዕከለ ኤስታዖስ ውስተ መቃብረ ማኑሄ አቡሁ ፤

ያባቱ ወገኖችና ወንድሞቹም ሁሉ ወርደው ሬሣውን ይዘው መጥተው አባቱ ማኑሄ በተቀ በረበት በሦራሕና በኤስታዖስ መካከል ቀበሩት ፤

ወኰነኖሙ ለ፳ኤል ውእቱ ፳ ዓመተ ፤

እሱም እስራኤልን ሃያ ዘመን ገዛቸው ፤ ካለፈው ተናግሮት ነበርና ቢርቀው ፤ ደገመው ፤ ይህ ለጊዜው ተደርጓል ለኋላ ምሳሌው ፤ ሶምሶን የጌታ ፤ ሶምሶን በብሥራተ መልአክ ተፀንሶ ተወልዷል ፤ ጌታም በብሥራተ ገብርኤል ተፀንሶ ለመወለዱ ምሳሌ ፤ አንድም ሶምሶን ከአንበሳ ጕረሮ መዓር ሲበላ ፤ ከአህያ መንጋጋ ውሃ ሲጠጣ አልተጠየፈም ፤ ጌታም የሕዝቡን የአሕዛቡን ሥጋ ሲዋሐድ ላለመጸየፉ ፤ አንድም ሕዝቡ አሕዛቡ የጸለዩትን ጸሎት ፤ የአቀረቡትን መሥዋዕት ለመቀበሉ ምሳሌ፤ አንድም ሶምሶን በሕይወት ሳለ ካጠፋቸው አሕዛብ ትፃእ ነፍስየ ብሎ በሞቱ ያጠፋቸው አሕዛብ ይበልጣሉ ፤ ጌታም በሕይወቱ ሳለ ድል ከነሳቸው አጋንንት በሞቱ ያጠፋቸው አጋንንት ይበልጣሉና ።

ምዕራፍ ፲፯

ጉባኤ

፩፤ ወሀለወ ብእሲ ዘእምደብረ ኤፍሬም ዘስሙ ሚካ ፤

በዚያም ወራት ስሙ ሚካ የሚባል ከነገደ ኤፍሬም የተወለደ አንድ ሰው ነበር ፤

፪፤ ወይቤላ ሚካ ለእሙ ዝክቱ ወርቅ ዘትቤልኒ ተሰርቀኒ ወአምሕልኪ ናሁ ወርቁ ኀቤየ ውእቱ አነ ነሣእክዎ ወትቤ እሙ ቡሩክ ወልድየ ለእግዚአብሔር ፤

ሚካም እናቱን ተሰረቀብኝ ብለሽ የምታምይበት ያ ወርቅ እነሆ እኔ ወስጄው ወርቁ ከእኔ ዘንድ ነው አላት ፤ ተሰርቆ እንደጠፋባትም በዚህ ይታወቃል ፤ እናቱም ልጄ ለእግዚአብሔር ቡሩክ ፍጥረት ነህ አለችው ፤ የተላለፈ ንባብ ነው ፤

፫፤ ወአግብአ ውእተ ወርቀ ፲ወ፩ደ ፻ተ ለእሙ ወትቤ እሙ ቀድሶ ቀደስክዎ ለውእቱ ወርቅ ለእግዚአብሔር እምእዴየ ለባሕቲትየ ከመ ይትገበር ግልፎ መስብኮ ወይእዜኒ አገብእ ለኪ ወእኑ በኪዮ ፤

ሚካም ይህን ተናግሮ ሺህ ከአንድ መቶ ወቄት የሚሆን ያንን ወርቅ ለእናቱ መለሰ፤ ከዚህ በኋላ ቡሩክ ወልድየ ቢል ይቀናል ፤ እናቱም ከዚህ አስቀድሞ ይህ ወርቅ ከእጄ ቢገባ ለእግዚአብሔር ተመትቶ የተሠራ አፍ አፍንጫ እጅ እግር የወጣለት ጣዖት ሁኖ ይሠራ ዘንድ ለይቼ እሰጠዋለሁ ብላ ተስላ ነበር ፤ አሁንም መልሼ እሰጥሻለሁ አላት ፤

፬፤ ወወሀበ ውእተ ወርቀ ለእሙ ወነሥአት እሙ ውእተ ወርቀ ወወሀበት እምኔሁ ፪ተ ፻ተ ብሩረ ለዘይሰብኮ ወይገብሮ ግልፎ መስብኮ ወአንበርዎ ውስተ ቤተ ሚካ ፤

«ነሥአት» ለማለት ደገመው ፤ አንድም ቀድሶ ቀደስክዎ ለእግዚአብሔር ብትለው ሚካም አሁን መልሼ እሰጥሻለሁ ብሎ ያንን ወርቅ መልሶ ሰጣት ፤ እናቱም ያን ወርቅ ተቀበለች ፤ ከተቀበለችውም ወርቅ ሁለት መቶ ብር ከፍላ ጣዖት ለሚሠራ ሰው ሰጠች ፤ ገንዘቡንም ተቀብለው በሚካ ቤት ውስጥ አስቀመጡት ፤

፭፤ ወብእሲሁሰ ሚካ ሎቱ ቤተ አማልክት ወገብረ ምስለ ወተራጺነ ወመልአ እዴሁ ለአሐዱ እምደቂቁ ወኮኖ ካህነ ፤

ሚካም ለሚባለው ሰው የጣዖት ቤት ነበረውና በቤቱ የተቀ

መጠውን ብር ምስልን፣ /ጣዖትና/ የጣዖትንም ልብስ አሠራ ፣ ከልጆቹም የአንዱን እጅ ቀብቶ ካህን አደረገው /አገልጋይ ሆነው/ ፤

፮፣ ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለደቂቀ እስራኤል ብእሲ ብእሲ ዘአደሞ ቅድመ አዕይንቲሁ ይገብር ፣

በዚያም ወራት ለእስራኤል ልጆች ንጉሥ አልነበራቸውም፣ ኃጢአት መሥራታቸው ጣዖት ማምለካቸው የሚሠራ የሚቀጣ ንጉሥ ባይኖራቸው ነው ለማለት አንዱም አንዱ ሰው በፊቱ የወደደውን ያደርግ ነበር ፤

፯፣ ወሀለወ ወልድ ዘእምቤተልሔም ዘእምሕዝበ ይሁዳ ወእም ዘመደ ይሁዳ ወሌዋዊ ውእቱ ብእሲሁ ወይነብር ህየ ፣

ሕዝበ ይሁዳና ዘመደ ይሁዳ አንድ ፣ ወገን በዚያ ወራት ከነገደ ይሁዳ ተወልዶ በቤተ ልሔም የሚኖር አንድ ብላቴና ነበር ያም ሰው ካህን ሁኖ በዚያ ይኖር ነበረ ፤

፰፣ ወሖረ ውእቱ ብእሲ እምሀገረ ይሁዳ ወእምቤተልሔም ከመ ይኅድር ኀበ ረከበ ወበጽሐ ውስተ ደብረ ኤፍሬም ኀበ ቤተ ሚካ ከመ ይቢት ፣

ይህም ሰው የይሁዳ ዕፃ ከምትሆን ከቤተልሔም ወጥቶ ባገኘው ቦታ ይኖር ዘንድ ሔደ ፣ ሒዶም በኤፍሬም ዕጣ ውስጥ ያድር ዘንድ ከሚካ ቤት ደረሰ የሔደበት ምክን ያት አልታወቀም ፤

፱፣ ወይቤሎ ሚካ ማዕዜ መጻእከ ወይቤሎ ሌዋዊ አነ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወአሐውር እንበር ኀበ ረከብኩ ፣

ሚካም ከቤት ወጥቶ የመጣህ ከወዴት ነው? የምትሔድበ ትስ ወዴት ነው አለው ፣ ያም ካህን እኔ የመጣሁት የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም ነው ፣ የምደርስበትን ግን አላውቅም ባገኘሁት ቦታ እኖር ዘንድ እሔዳለሁ አለው፤

፲፣ ወይቤሎ ሚካ ንበር ምስሌየ ወኩነኒ አበ ወካህነ ወአነ እሁበከ አሥሩ ኅብስተ ለለዕለትከ ወዘውገ አልባስ ወሲሳየከ ፣

ሚካም ይህስ ከሆነ አባትም ካህንም ሁነኝ ፣ ከእኔ ጋር ተቀመጥ ፣ ለለዕለትከ ሲሳየከ ብሎ ይገጥሟል፣ እኔም እያፈ ራረቅህ የምትለብሰው ሁለት ሁለት ልብስ ፣ በቀን የምት መገበውን አሥር አሥር ዳቦ እሰጥሃለሁ አለው ፤ አንድም አሥሩ ኅብስተ ባለው አሥሩ

ብሩረ ይላል ፣ ወሲሳየከን በዋዌ ያወርዳል ፣ ብሩም የወር ጨው ደመወዝ ይመስላል ፤

፲፩፣ ወአኀዘ ውእቱ ሌዋዊ ይንበር ምስለ ውእቱ ብእሲ ወኮኖ ውእቱ ወልድ ከመ አሐዱ እምደቂቁ ፣

ያም ካህን ይህን እየተቀበለ ከሚካ ጋር ይኖር ጀመር ፣ ሌዋዊ ያለውን ውእቱ ወልድ ብሎ ደገመው ፣ ከልጆም እንደ አንዱ ሁኖ ኖረ «ወመልአ እዴሁ ለአሐዱ እምደቂቁ» እንዳለው ፤

፲፪፣ ወመልአ እዴሁ ሚካ ለውእቱ ሌዋዊ ወኮኖ ውእቱ ወልድ ካህነ ወነበረ ውስተ ቤተ ሚካ ፣

እዴሁ ለውእቱ ብሎ ይገጥ ሟል ፣ ሚካም የዚያን ካህን እጁን ቀባው ፤ አንድም ከመ አሐዱ እምደቂቁን ከዚህ ያወርዷል ፣ ከልጆቹም እንደ አንዱ ልጁ አድርጎ ቀባው ውእቱ ወልድን ለልጁም ለሌ ዋዊም ቢሰጡ የተመቸ፣ ያም ብላቴና በሚካ ቤት ውስጥ አገልጋይ ሁኖ ኖረ ፤

፲፫፣ ወይቤ ሚካ ይእዜ አእመርኩ ከመ አሠነየ ላዕሌየ ገቢረ እግዚ አብሔር እስመ ኮነኒ ሌዋዊ ካህነ፣

ሚካም ሌዋዊ ካህን ሁኖል ኝልና እግዚአብሔር ለእኔ በጎ ነገር እንዳደረገልኝ ዛሬ አወቅሁ አለ ።

ምዕራፍ ፲፰

፩፣ ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሠ ለ፳ኤል ወበእማንቱ መዋዕል የኀሥሡ ሎሙ ርስተ ሰብአ ዳን ኀበ ይነብሩ እስመ ኢረከቡ እስከ ይእቲ አሚር ርስተ በማዕከለ ፳ኤል ፣

በዚያም ወራት ለእስራኤል ንጉሥ አልነበራቸውም ፣ በዚ ያም ወራት እስከዚያች ቀን ድረስ በእስራኤል መካከል ርስት አላገኙም ነበርና የዳን ወገኖች ለየራሳቸው የሚኖሩ በት ርስት ይፈልጉ ነበር ፣ መውረስስ ወርሰዋል፣ እንደ ወንድሞቻቸው አብዝተው አልወረሱም ሲል ኢረከቡ አለ ፤

፪፣ ወፈነዉ ደቂቀ ዳን እም ሕዝቦሙ ሐምስተ ዕደወ እመክ ፈልቶሙ ደቂቀ ኃይል እምሦራሕ ወአስታሃል ከመ ይርአይዋ ለምድር ወያእምርዋ ወይቤልዎሙ ሑሩ ወርእዩ ለነ ምድረ ፣

የዳን ልጆችም ከወገኖቻቸው ጽኑዓን የሆኑ አምስት ሰዎች መርጠው ከዕጣቸው ከሦራሕና ከአስታሃል ሂዱችሁ ያችን አገር ሰልሉልን ብለው ላኩ ፤ አንድም ኃያላን ወደሆኑ ወደ ሦራሕና ወደአስታሃል ዕጣ አምስት ሰዎችን ልከው ሰደዱ፣

ወበጽሑ ውስተ ምድረ ኤፍሬም ኀበ ቤተ ሚካ ወኃደሩ ህየ እሙንቱ ኀበ ቤተ ሚካ ፤

እነዚያም ሒደው በኤፍሬም ዕጣ ከሚኖር ከሚካ ቤት ደርሰው ከዚያ አደሩ ።

፫፤ ወአእመርዎ ለውእቱ ወልድ ወሬዛ ሌዋዊ ወቦኡ ህየ ወይቤልዎ መኑ አምጽአከ ዝየ ወምንተ ትገብር በዝየ ወምንት ብከ በዝየ፤

ከሚካ ቤትም በገቡ ጊዜ ካህን ሁኖ በሚካ ቤት የሚኖረውን ጐልማሳ አወቁት ፤ ወገናቸው ነውና ወደዚህ ማን አመጣህ? ከዚህስ ኖረህ ምን ታደርጋለህ? ከዚህስ ምን አለህ አሉት ።

፬፤ ወይቤሎሙ ከመዝ ወከመዝ ረሰየኒ ሚካ ወአሰበኒ ወኮንክዎ ካህነ ፤

እሱም ሚካ እንዲህ አድርጎ ማለት ደመዎዝ ሰጥቶ ቀጠረኝ ፤ እኔም ካህን አገልጋይ ሆንኩት ።

፭፤ ወይቤልዎ ተሰአል ለነ ኀበ እግዚአብሔር እመ ይሤርሕ ፍኖተነ እንተ ውስቴታ ነሐውር ንሕነ ፤

ለኛም የምንኼድባት መንገዳችንን ቢያቀናልን ወደእግዚአብሔር አመልክትልን /ቃለ እግዚአብሔር ጠይቅልን/ አሉት ።

፮፤ ወይቤሎሙ ውእቱ ካህን ሑሩ በሰላም ይእተ ፍኖተክሙ ቅድመ እግዚአብሔር እንተ ባቲ ተሐውሩ፤

ያም ካህን በእግዚአብሔር ፊት የምትሄዱባት ይህችን ጐዳናችሁን በፍቅር አንድነት ሒዱ አላቸው ።

፯፤ ወሖሩ ሐምስቱ ዕደው ወበጽሑ ውስተ ሊሳ ወርእዩ ሕዝበ እለ ይነብሩ ውስቴታ ተአሚኖሙ ይነብሩ በሕገ ሲዶና ኅዱአነ ወዕሩፉነ እንዘ ይትአመኑ ፤

እነዚያም አምስት ሰዎች ሄደው ወደሊሳ ደረሱ ፤ በሊሳም በሲዶና ሥርዓት ጠላት ጠፍቶላቸው ተዘልለው የሚኖሩ ወገኖችን አዩ በሲዶና የሚኖሩ ሰዎች በባሕር ተከበው ከመከራ አርፈው ተዘልለው ይኖሩ ነበርና በሕገ ሲዶና አለ ።

ወኢይክሉ ነቢበ ቃል ውስተ ምድረ ርስት መዝገበ ነገር እስመ ርኁቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና ወአልቦሙ ትኅላፍ ምስለ ሶርያ ፤

ነቢበ ቃልና መዝገበ ነገር አንድ ወገን ፤ በምድረ ርስት ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች በሲዶና የሚኖሩትን ሰዎች መናገር አልቻሉም ። አንድም በምድረ ርስት ይህ ተድላ ደስታ ይታጣል አይሉም፤ እነሱ ከሲዶና የራቁ ነበሩና ከሶርያ ሰዎች

ጋርም መተሳሰፊያ አልነበራ ቸውምና ፤ አንድም ትኅላፍ ይላል ፣ ከሶርያ ሰዎች ጋር በነገር መተዛዘን አልነበራቸ ውምና ኢትትለኃፊ እኅትየ እንዲል ፣ ጦቢ፳ቀ፦ ፳ ፤

፯፣ ወገብኡ እልክቱ ሐምስቱ ዕደው ኀበ አኃዊሆሙ ውስተ ሦራሕ ወእስታሃል ወይቤልዎሙ ምንት ያነብረክሙ ፤

እነዚያም አምስቱ ሰዎች በሦራሕና በእስታሃል ውስጥ ወደሚኖሩ ወገኖቻቸው ተመ ልሰው ከዚህ ምን ያስቀምጣ ችኋል? አሏቸው ፤

፱፣ ተንሥኡ ንሑር ላዕሌሃ እስመ ቦእናሃ ወእንሶሰውናሃ ለይእቲ ምድር እስከ አጽናፊሃ ወርኢነ ሕዝበ እለ ይነብሩ ውስቴታ በሕገ ሲዶና ወርኁቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና ወአልቦሙ ትኅላፊ ነገር ምስለ ሶርያ ፣

«ላዕሌሃ ለሊሳ ነው"» ፣ ተነሱ ወደሊሳ እንሂድ የሊሳን ምድር ከዳር እስከ ዳር ዞረን አይተ ናል ፣ በውስጧም በሲዶና ሥርዓት ጸንተው አርፈውና ተዘልለው የሚኖሩ ወገኖችን አይተናል ፣ እነሱም ከሲዶና የራቁ ናቸውና ከሶርያ ሰዎች ጋር በነገር መተዛዘን የላቸ ውም ፣ ትኅላፍ ቢል መገናኛ የላቸውም ፤

ወባሕቱ ተንሥኡ ወንዕርግ ላዕሌ ሆሙ እስመ ርኢናሃ ለይእቲ ምድር ሠናይት ጥቀ ወአንትሙ አርምሙ ወኢትትሐከዩ ሐዊረ ወበዊአ ከመ ትትዋረስዋ ለይእቲ ምድር ፣

ነገር ግን ያችን አገር እጅግ መልካም እንደሆነች አይተ ናታልና በእነሱ ላይ እንዘምት ዘንድ ተነሡ ፣ እናንተስ ዝም በሉ ማለት አትከራከሩ ያችን አገር ትወርሷት ዘንድ ወደ እርሷ ሄዶ መግባትን ቸል አትበሉ ፤

፲፣ ወእምከመ ቦእክሙ ትበጽሑ ኀበ ሕዝብ እለ ተአሚኖሙ ይነብሩ ወምድርኒ ረኀብ እስመ አግብአ እግዚአብሔር ውስተ እዴክሙ ብሔረ ዘአልቦ ዘይትኃጣዕ እም ኵሉ ቃል ዘተፈጥረ ውስተ ምድር፣

ወደሷም ከገባችሁ ጠላት ጠፍቶላቸው ተዘልለው ወደ ሚኖሩ ወገኖች ትደርሳላ ችሁ ፣ አገሪቱም ሰፊ ናት ፣ እግዚአብሔር እርሷን በእጃ ችሁ ጥሎላችኋልና በዚህ ዓለም ከተፈጠረው ነገር ሁሉ የሚታጣባት ነገር የለም አሏቸው ፤

፲፩፣ ወተንሥኡ እምህየ እምብ ሔረ ዳን እምነ ሦራሕ ወእስታሃል ፮፻ቱ ፻ ብእሲ እለ ቅኑታኒሆሙ ወይፀውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ፣

ከዚያ ከዳን አገር ከሦራሕና ከእስተሃል ስድስት መቶ ሰዎች አፋቸውን /ሰይፋቸውን/ ታጥቀው ዘገራቸውን ነጥቀው ተነሱ ፤

፲፪፣ ወዐርጉ ወኃደሩ ውስተ ቀርያታርም ዘይሁዳ ወበእንተዝ ተሰምየ ውእቱ መካን ትዕይንተ ዳን እስከ ዮም መንገለ ድኅሬሃ ለቀርያታርም ፤

ወጥተውም የይሁዳ ዕጣ በምትሆን በቀርያታርም ሰፍረው አደሩ ፤ ስለዚህም ያ ቦታ እስከ አሁን የዳን ሰፈር ተባለ፣ ይኸውም ከቀርያታርም በኋላ ያለው ነው ፤

፲፫፣ ወኃሊፎሙ እምህየ በጽሑ ውስተ ደብረ ኤፍሬም ወመጽኡ እስከ ኀበ ቤተ ሚካ፣

ከዚያም አልፈው በኤፍሬም ዕጣ ውስጥ ካለ ከሚካ ቤት ደረሱ ፤

፲፬፣ ወይቤልዎሙ እልክቱ ፭ቱ ዕደው እለ ሖሩ ይርአይዋ ለይእቲ ምድረ ሊሳ ወይቤልዎሙ ለአኃዊሆሙ ሶበ ተአምሩ ከመ ቦቱ ውስተ ዝንቱ ቤት ምስል ወተራፊን ወግልፎ ወስብኮ ወይእዜኒ አእምሩ ዘትገብሩ ፤

የሊሳንን ምድር ሊሰልሉ የሄዱ እነዚያም አምስቱ ሰዎች ወንድሞቻቸውን በዚህ ቤት ምስል የጣዖትም ልብስ ተመትቶ የተሠራ ጣዖትም እንዳለ ብታውቁስ ዝም ባላላችሁም ነበር ፤ አሁንም የምታደርጉትን እወቁ አሏቸው ፤

፲፭፣ ወተግኅሡ ህየ ወቦኡ ውስተ ቤቱ ለውእቱ ወልድ ሌዋዊ ውስተ ቤተ ሚካ ወተአምኅዎ ፤

ከዚያም እልፍ ብለው በሚካ ቤት ወዳለ ካህን ወደሆነው ብላቴና ቤት ገብተው እጅ ነሱት ፤

፲፮፣ ወእልክቱ ፮ቱ ፻ ብእሲ እንዘ ይፀወሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ቅኑታኒሆሙ ተጋብኡ ኀበ ኆኅተ አንቀጽ እለ እምደቂቀ ዳን ፤

እነዚያም ፮ መቶ ሰዎች ሰይፋቸውን ታጥቀው ፤ ዘገራቸውን ነጥቀው ከዳን ልጆች ተለይተው ከበሩ ደጃፍ ተሰብስበው ቆሙ ፤

፲፯፣ ወዐርጉ እልክቱ ሐምስቱ ዕደው እለ ሖሩ ቀዲሙ ከመ ይርአዩ ምድረ ወቦኡ ወነሥኡ ዝክተ ምስለ ወግልፎ ወተራፊነ ወስብኮ ፤

ያችን አገር ለማየት አስቀድመው ሄደው የነበሩ እነዚያ አምስቱ ሰዎችም ከሚካ ቤት ገብተው ጣዖቱን ሁሉ ከነልብሱ አንስተው ወሰዱ ፤

ወዝክቱሰ ካህን ይቀውም ኀበ ኆኅተ አንቀጽ ወእልክቱኒ ፮ቱ ፻ብእሲ ይፀውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ቅኑታኒሆሙ ፤

ያ ካህን ግን ከበሩ ደጃፍ ቁሞ ነበር ፤ እያየ አለማስጣሉን መናገር ነው ፤ እነዚያ ፮መቶ ሰዎችም ዘገራቸውን ነጥቀው ፤ ሰይፋቸውን ታጥቀው ቁመው ነበር /ተሰልፈው ነበር/ ፤

፲፰፤ ወቦኡ እሙንቱ ዕደው ውስተ ቤተ ሚካ ወነሥኡ ዝክተ ግልፎ ወምስለ ወተራፊን ወስብኮ ወይቤሎሙ ዝክቱ ካህን ምንተ ትገብሩ አንትሙ ፤

ውስተ ቤተ ሚካ ለማለት ደገመው ፤ እነዚያም ሰዎች ወደ ሚካ ቤት ገብተው ጣዖታቱንና የጣዖቱን ልብስ ወሰዱ፤ ያም ካህን ከበሩ ደጃፍ ቁሞ እናንተ ሰዎች ምን ታደርጋላችሁ ? ቢላቸው፤

፲፱፤ ወይቤልዎ አርምም ወደይ እዴከ ውስተ አፉከ ወነዓ ምስሌነ ወትከውነነ አበ ወካህነ ቦኑ ይኄይሰከ ትኩን ካህነ ለአሐዱ ብእሲ እምትኩን ካህነ ለነገድ ወለሕዝበ ፳ኤል ፤

እጅህን ከአፍህ ላይ ጭነህ ዝም ብለህ ከኛ ጋር ሒድ መካሪ አባት ካህን ትሆነናለህ ለ፳ኤል ወገንና ለብዙ ነገድ ካህን ከመሆን ለአንድ ሰው ካህን መሆን ይሻልሃል አሉት ፤

፳፤ ወተፈሥሐ ልቡ ለውእቱ ካህን ወነሥአ ውእተ ምስለ ወተራፊን ወግልፎ ወስብኮ ወቦአ ማዕከለ ሕዝብ ፤

ያም ካህን የነገሩትን ሰምቶ ልቡን ደስ አለውና እነዚያ የያዙትን ጣዖትና ምስል ከነልብሱ ተቀብሎ ከሕዝቡ መካከል ገባ ለማስከበር ነው ፤

፳፩፤ ወተመይጡ ወሖሩ ወነሥኡ ኵሎ ቤቶ ወጥሪቶ ወኵሎ ክብሮ ወነድአ ቅድሜሆሙ ፤

እነዚያም ሰዎች የካህኑን በቤት ያለውን ጥቃቅንና ታላላቅ ገንዘቡን ሁሉ ይዘው ፤ ኋዙን ሁሉ ጭነው በፊት በፊታቸው እየነዱ ወደ አገራቸው ተመል ሰው ሄዱ ፤

፳፪፤ ወእንበለ ይርኀቁ እምቤት መጽአ ሚካ ወዐደው ሕዝብ እለ ቅሩባ ቤቱ ለሚካ ወጸርሑ እምድኅሬሆሙ ለደቂቀ ዳን ወአውየው ሎሙ ለደቂቀ ዳን ፤

ከቤቱም ሳይርቁ ሚካ መጣ ፤ በሚካ ቤት አቅራቢያ የሚኖሩ ወገኖቹም ሁሉ ይህን ሰምተው መጡ ፤ ለዳን ልጆችም ከወደኋ ላቸው ሁነው ጮኹላቸው ፤

፳፫፤ ወሜጡ ገጾሙ ደቂቀ ዳን ወይቤልዎ ለሚካ ምንተ ኮንከ ዘትጸርሕ ፤

የዳን ልጆችም ፊታቸውን መልሰው ሚካን የምትጮህ ምን ሁነህ ነው ? አሉት ፤

፳፬፣ ወይቤሎሙ ሚካ ግልፎየኒ ዘገበርኩ ነሣእክሙኒ ወካህንኒ ወሖርክሙ ወምንተ እንከ ኃደግሙ ሊተ ዘትብሉኒ ምንተ ትጸርሕ ፣

ሚካም የሠራሁትን ጣዖቴን ፣ የቀጠርሁትን አገልጋዬን ይዛችሁብኝ ሄዳችሁ እኔ እንግዲህ ምን ተዋችሁልኝና ለምን ትጮኻለህ ትሉኛላችሁ ? አላቸው ፤

፳፭፣ ወይቤልዎ ደቂቀ ዳን ኢይሰማዕ እንከ ቃልከ ምስሌነ ወእመ አኮሰ ይትራከቡከ ዕደው መሪራነ ነፍስ ወታኀጉል ዓዲ ነፍሰከ ወነፍሰ ቤትከ ፣

የዳን ልጆችም ከኛ ጋር እነጋግራለሁ ብለህ እንግዲህ ቃልህ አይሰማ እንበ ካልህ ግን ከልቡናቸው ቁጡ የሆኑ ሰዎች ይገናኙሃል ዳግመኛ ገንዘብ እፈልጋለሁ ስትል ሰውነትህንና የወገኖችህን ሰውነት ታጠፋለህ አሉት ፤

፳፮፣ ወሖሩ ደቂቀ ዳን ፍኖቶሙ ወርእየ ሚካ ከመ ይጸንእዎ ወተመይጠ ወአተወ ቤቶ ፣

የዳን ልጆች ይህን ተናግረው መንገዳቸውን ሄዱ ፣ ሚካም እንደበረቱበት አይቶ ተመልሶ ወደቤቱ ገባ ፤

፳፯፣ ወእሙንቱሰ ነሥኡ ኰሎ ዘገብረ ሚካ ወካህነኒ ወኰሎ ዘቦ ወሖሩ እስከ ሊሳ ላዕለ ሕዝብ ዘተአሚኖ ይነብር ወቀተልዎ በአፈ ሐፂን ወሀገሮሙኒ አውዓዩ በእሳት፣

እነሱ ግን ሚካ የሠራውን ጣዖቱን ሁሉ ካህኑንና ያለ ገንዘቡንም ሁሉ ይዘው ሊሳ ደርሰው ጠላት ጠፍቶለት ተዘልሎ ወደሚኖር ወገን ሄደው ሰዎቹን በጦር እየወጉ ፣ በሰይፍ እያረዱ ገደሏቸው ፣ አገራቸውንም በእሳት አቃጠሉ ፤

፳፰፣ ወአልቦ ዘድኅነ እስመ ርኁቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና ወአልቦሙ ትልህፍ ምስለ ባዕድ ሰብእ ፣

እነሱ ከሲዶና የራቁ ናቸውና ፣ ከሌላም ሰው ጋር በነገር መነዛነዝ አልነበራቸውምና ትህላፍ ቢል ከሌላ ሰው ጋር መገናኛ አልነበራቸውምና ከነሱ ሸሽቶ የዳነ የለም ፤

ወይእቲሰ ውስተ ቈላት እንተ ቤተ ጦብ ወሐነፅዋ ለይእቲ ሀገር ወነበሩ ውስቴታ ፣

ይህችም አገር ወይም ሊሳ በጦብ ወገን ቈላ /በጦብ ቤት አጠገብ/ ባለ ቈላ ያለች ናት ያችኑ አገር አቅንተው ፣ ቅጽሯን ቀጽረው በውስጧ ኖሩባት ፤

፳፱፣ ወሰመዩ ስማ ለይእቲ ሀገር ዳን በስመ አቡሆሙ ዳን ዘተወልደ ለእስራኤል ወስማሰ ለይእቲ ሀገር ቀዲሙ ሊሳ ፣

ያችንም አገር ስሟን ከያዕቆብ በተወለደ በአባታቸው በዳን ስም ጠሯት ፣ ቀድሞ ግን የዚያች አገር ስሟ ሊሳ ይባል ነበር ፤

፴፣ ወአቀሙ ሎሙ ደቂቀ ዳን ግልፎ ዘሚካ ወዮናታን ወልደ ጌርሳም ወልደ ሙሴ ውእቱ ወደቂቀ ካህናት እሙንቱ ለሕዝበ ዳን እስከ አመ ፍልሰተ ምድሮሙ፣

የዳን ልጆችም ዘርፈው ያመጡት የሚካን ጣዖት አምላክ አድርገው አቆሙ ፣ የሙሴ የልጁ የጌርሳም ልጅ ዮናታንና ልጆቹም አገራቸው እስከ ጠፋ ድረስ ለዳን ወገኖች አገልጋዮች /ካህናተ ጣዖት/ ሁነው ኖሩ ፤

፴፩፣ ወአቀሙ ሎሙ ግልፎ ዘሚካ ዘገብረ በኵሉ መዋዕል እምዘ ነበረ ቤተ እግዚአብሔር ውስተ ሴሎም ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለእስራኤል ፣

ሚካ የሠራውንም ጣዖት የእግዚአብሔር ማደሪያ ደብተራ ኦሪት በሴሎ ተተክሎ የኖረውን ያህል በዘመኑ ሁሉ ተክለው ኖሩ ፣ በዚያም ወራት ለእስራኤል ንጉሥ አልነበራቸውም ፣ ይህን ሁሉ ማድረጋቸው የሚሠራ የሚቀጣ ንጉሥ ባይኖራቸው ነው ለማለት እንዲህ አለ ፤ አንድም ንጉሥ የሚነግሥ በት ጊዜ ደርሷልና ሦስት ጊዜ መላልሶ ተናገረው፣ አሁን ሳሙኤልና ዳዊት የሚያጠፏት ናቸውና።

ምዕራፍ ፲፱

ጉባኤ

፩፣ ወሀሎ ፩ ብእሲ ሌዋዊ ወይነብር ውስተ ፩ዱ ደብር ዘደብረ ኤፍሬም ወነሥአ ሎቱ ውእቱ ብእሲ ብእሲተ ዕቅብተ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ፣

በኤፍሬም ዕጣ በአንድ አገር ውስጥ ካህን ሁኖ የሚኖር አንድ ሰው ነበረ ፣ ይህም ሰው የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም ሕግ የምትጠብቅለትን ሚስት አግብቶ ይኖር ነበር ፤

፪፣ ወተምዐቶ ዕቅብቱ ወኃደገቶ ወአተወት ቤተ አቡሃ ቤተልሔም ዘይሁዳ ወነበረት ህየ መዋዕለ ፬ተ አውራኃ ፣

ከዕለታት አንድ ቀን ሚስቱ ተጣላችውና ትታው የይሁዳ ዕጣ በምትሆን በቤተ ልሔም ወደ አለ አባቷ ቤት ሄደች ፣ በዚያም አራት ወር ያህል ተቀመጠች ፤

፫፣ ወተንሥአ ምታ ወሖረ ወተለዋ ከመ ይትአረቃ ወያግብአ ኀቤሁ ወቍልዔሁ ምስሌሁ ወ፪ቱ አእዱግ ወሖረ ቤተ አቡሃ ወርእዮ አቡሃ ለይእቲ ወለት ወሖረ ወተቀበሎ ፣

ባሏም ታርቆ ወደእርሱ ይመልሳት ዘንድ ተከትሏት ሄደ ፣ ብላቴናውን አስከትሎ ሁለት በቅሎ አስጭኖ ወደአማቱ ቤት ሄደ ፣ የዚያችም ልጅ አባት ሲመጣ አይቶ ሄደ ተቀበለው ፤

፬፣ ወአብአ ውስተ ቤቱ ወነበረ ምስሌሁ ሠሉሰ መዋዕለ ወበልዑ ወሰትዩ ወቤተ ሀየ ፣

ያም ካህን ሚስቱን ታርቆ ከአማቱ ጋር ሦስት ቀን ያህል ተቀመጠ ፣ በሦስተኛውም ቀን በልተው ጠጥተው ከዚያው አደረ ፤

፭፣ ወእምዝ አመ ራብዕት ዕለት ነቅሐ በጽባሕ ወተንሥአ ይሑር ወይቤሎ አቡሃ ለይእቲ ወለት ለሐሙሁ አፅንዕ ልበከ ወብላዕ ፍተ ኅብስት ወእምዝ ተሐውሩ ፣

ከዚህ በኋላ በአራተኛዪቱ ቀን ማለዳ ከእንቅልፉ ነቅቶ ለመሄድ ተነሳ ፣ የዚያችም ብላቴና አባት አማቹን ልብህን አፅንተህ ጥቂት እህል ቅመስ፣ ከዚያ በኋላ ትሄዳላችሁ አለው ፤

፮፣ ወነበሩ ወበልዑ ፪ኤሆሙ ኅቡረ ወሰትዩ ወይቤሎ አቡሃ ለይእቲ ወለት ለውእቱ ብእሲ ቢት ዮምኒ ወይትፈሣሕከ ልብከ፣

ከዚህ በኋላ ሁለቱም ተቀምጠው በአንድነት በሉ ጠጡ ፣ የዚያችም ብላቴና አባት ያን ሰው ዛሬም ልብህን ደስ ብሎት እደር አለው ፤

፯፣ ወተንሥአ ውእቱ ብእሲ ይሑር ወአገበሮ ሐሙሁ ወኃደረ ቤተ ሀየ ፣

ከበሉ ከጠጡ በኋላም ያ ሰው ሊሄድ ተነሣ ፣ አማቱ ግድ ብሎ ማለደው ፣ ዳግመኛ ከዚያ አደረ ፤

፰፣ ወነቅሐ በጽባሕ አመ ሐምስ ዕለት ከመ ይሑር ወይቤሎ ሐሙሁ አቡሃ ለይእቲ ወለት ብላዕ እክለ ወእምዝ ተሐውር እስከ የዓርብ ፀሐይ ወበልዑ ወሰትዩ ፪ኤሆሙ ፣

በአምስተኛውም ቀን ይሄድ ዘንድ ማልዶ ተነሣ ፣ የዚያች ብላቴና አባትም እህል ብላ ከዚያ በኋላ ፀሐይ እስኪገባ ድረስ ትሄዳለህ አለው ከዚህ በኋላ ሁለቱም ተቀምጠው በሉ ጠጡ ፤

፱፣ ወተንሥአ ውእቱ ብእሲ ከመ ይሑር ውእቱ ወዕቅብቱ ወቍልዔሁ ምስሌሁ ወይቤሎ ሐሙሁ አቡሃ ለይእቲ ወለት ናሁ መስየ

ወተቈልቈለ ፀሐይ ኀድር ዝየ የምኒ ወንበር ዝየ ወይትፌሣሕ ልብከ ወትገይሥ በጽባሕ ፍኖተ ክሙ ወተአቱ ቤተከ ፤

ከበሉ ከጠጡ በኋላ ያ ሰው ሚስቱን ይዞ ብላቴናውን አስከ ትሎ ተነሣ ፤ የዚያች ብላቴና አባት አማቱ፡ ፀሐይ ተዘቅዝ ቋል መሸቷልና ዛሬም ከዚህ እደር ልብህንም ደስ ብሎት ተቀመጥና በማት ተነሥታ ችሁ ገሥግሣችሁ ትገባላ ችሁ አለው ፤

፲፤ ወአበየ ውእቱ ብእሲ በይተ ወተንሥአ ወሖረ ወበጽሐ እስከ ቅድመ ኢያቡሴዎን እንተ ይእቲ ኢየሩሳሌም ወምስሌሁ ፪ቱ አዕዱግ ዕኡናን ወይእቲ ዕቅብቱ ምስሌሁ ፤

ያም ሰው በአምስተኛው ቀን አላድርም ብሎ ተነሥቶ ሄደ፤ ሄደውም በኢያቡሴዎን ፊት ለፊት እስከ አለ አገር ደረሱ ይህችውም ኢየሩሳሌም ናት ከእርስም ጋር ሁለት የተጫኑ በቅሎች ነበሩ ፤ ሚስቱም ከእርሱ ጋር ነበረች ፤

፲፩፤ ወእንዘ ዓዲ ሆሙ ሀለው አንፃረ ኢያቡሴዎን ፀሐይኒ ተቄል ቄለት ጥቀ ወይቤሎ ቍልዔሁ ለእግዚኡ ነዓ ንግኃሥ ውስተ ሀገረ ኢየሩሳሌም ዘተ ወንቢት ውስቴታ ፤

ገና በኢያቡሴዎን አንፃር ሳሉ ፀሐይ ፈጽሞ ተዘቀዘቀ ፤ ብላቴ ናውም ጌታውን ኢየሩሳሌም ከምትባል ከዚያች አገር ደርሰን በውስጧ እንደር አለው ፤

፲፪፤ ወይቤሎ እግዚኡ ኢይግኅሥ ውስተ ሀገረ ነኪር እንተ ኢኮነት ዘደቂቀ እስራኤል ንኅልፍ እስከ ገባዖን ፤

ጌታውም ወደገባዖን እንሂድ እንጂ የእስራኤል ልጆች ወደ አልሆኑት ወደባዕድ አገር አልሄድም አለው ፤

፲፫፤ ወይቤሎ ለቍልዔሁ ነዓ ንግኅሥ ዉስተ ፩ዱ መካን ወንኅድር ውስተ ገባዖን እንተ ስማ ራማ ፤

ውስተ አሐዱ መካን ያለውን ራማ ብሎ ገለጠው ፤ ጌታውም ብላቴናውን ይልቁንስ ና ወደ አንድ ቦታ ሄደን በገባዖን ስሟ ራማ በምትባል ቦታ እንደር አለው ፤

፲፬፤ ወኃለፉ ወሖሩ እስከ ዐረበ ፀሐይ ወበጺሖሙ ገባዖን እንተ ብንያም ግኅሡ በህየ ከመ ይባኡ ወይኅድሩ ውስተ ገባዖን፤

ይህን ተነጋግረው ኢየሩሳሌምን አልፈው እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስ ሄዱ፤ የብንያም ዕጣ ከምትሆን ከገባዖንም ደርሰው ከዚያ ገብተው ያድሩ ዘንድ ተጓዙ ፤

፲፭፣ ወቦኡ ወነበሩ ወስተ መርህበ ሀገር ወአልቦ ዘያበውኦሙ ውስተ ቤት ወዘየኃድሮሙ ፣

ከቤት ውስጥ አስገብቶ የሚያሳድራቸው አልነበርምና ከዚያ ገብተው ከሀገሩ አደባባይ ተቀመጡ ፤

፲፮፣ መወጽአ ብእሲ ልሂቅ እምግብሩ ወብእሲሁሰ እምደብረ ኤፍሬም ወምንባሪሁ ውስተ ገባዖን ወሰብአ ብሔርሰ ደቂቀ ብንያም ፣

ባደባባዩ ተቀምጠው ሳለ ሽማግሌ ሰው መጣ ፣ የዚያም ሰው መኖሪያው በገባዖን ውስጥ ሲሆን ትውልዱ ግን ከነገደ ኤፍሬም ነው ፣ በዚያ አገር የሚኖሩ ሰዎች ግን የብንያም ልጆች ናቸው ፣ ሎጥ ተሰዶ በሰዶም ይኖር እንደ ነበር እርሱም ተሰዶ በገባዖን ይኖር ነበር ፤

፲፯፣ ወነጸሩ በአዕይንቲሆሙ ወር እይዎ ለዝክቱ ብእሲ ነጋዲ ውስተ መርህበ ሀገር ወይቤሎ ዝክቱ ልሂቅ አይቴ ተሐውር ወእምአይቴ መጻእከ ፣

እሊህም ሰዎች አንገታቸውን አቅንተው ቢመለከቱ ያን እንግዳ ሰው ከአገሩ አደባባይ ተቀምጦ አዩት፣ ያም ሽማግሌ ከወዴት መጣህ? ወዴትስ ትሄዳለህ? አንድም የመጣኸው ከወዴት ነው? የምትሄደውስ ወዴት ነው? አለው ፤

፲፰፣ ወይቤሎ ኃለፍት ንሕነ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ እስከ አመ ንበጽሕ ደብረ ኤፍሬም እስመ እምህየ አነ ወሖርኩ እስከ ቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወአአቱ ቤትየ ወአልቦ ዘአግሀሠኒ ውስተ ቤቱ ፣

እኛ የመጣን የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን እስክንደርስ ነው ፣ እኔ ከኤፍሬም ዕጣ ወደ ይሁዳ ዕጣ ወደቤተልሔም ሂጄ ነበርና አሁንም በኤፍሬም ዕጣ ወደአለው አገሬ መሄዴ ነው ፣ ዛሬስ ወዴት ታድራለህ ቢለው ዛሬስ ወደቤት ወስዶ የሚያሳድረኝ የለም /አላገኘሁም/ አለው ፤

፲፱፣ ወሐሠርኒ ወእክልኒ ብነ ለአዕዱጊነ ወኀብስትኒ ወወይንኒ ብነ ለዓመትከኒ ወለገብርከኒ ወለቍልዔከኒ አልቦ ዘነኃጥእ እምኵሉ መፍቅድነ፣

ለአህዮቻችንም ገለባ /ገፈራ/ አለን፣ ለአገልጋይህ ለሚስቴም ለብላቴናህም የምንጠጣው ወይን የምንበላው እንባሻ አለን ከምንፈልገው ሁሉ የምናጣው የለም አለው ፤

፳፣ ወይቤሎ ዝክቱ ብእሲ ልሂቅ ሰላም ለከ ወኵሉ ዘአልብከ ላዕሌየ ወባሕቱ ውስተ መርህባሰ ኢትኅድር ፣

ያም ሽማግሌ ሰው ደስ ይበልህ፣ ለአንተ የሌለው ሁሉ

ከኔ ዘንድ አለ ፤ ነገር ግን በአደባባይ አትደር አለው ፤

ቍ፫፤ ወአብአ ውስተ ቤቱ ወአቅ ምሐ ለአዕዱጊሆሙ ወሐፀቦሙ እገሪሆሙ ወበልዑ ወሰትዩ ፤

ቀዌውን ጥሶ ማሠር ነው ፤ ወደቤቱ አገባው ፤ ለአህዮቹም ገፈራ ጣለላቸው ፤ እግራቸውንም አጠባቸውና የሚበሉትን የሚጠጡትን አቀረበላቸው ፤ በሉም ጠጡም ፤

ቍ፬፤ ወእምዝ ተፈሥሐሙ ልቦሙ ናሁ ደቂቀ ኃጥአን ሰብአ ሀገር አገትዎ ለውእቱ ቤት ወጐድጐዱ ኆኅቶ ወይቤልዎ ለዝክቱ ብእሲ ልሂቅ በዐለ ቤት አውፅእ ለዝክቱ ብእሲ ዘቦአ ውስተ ቤትከ ከመ ንሕሮ ፤

ከዚህ በኋላ በልተው ጠጥተው ልቡናቸውን ደስ ባለው ጊዜ እነሆ ኃጥአን የሚሆኑ የሀገሩ ሰዎች የገቡበትን ቤት ከበው በሩን መቱ ፤ ያንንም የቤቱን ባለቤት ሽማግሌ ሰው እንደርስበት ዘንድ ወደቤትህ የገባ ያንን ሰው አውጣልን አሉት፤ ግብረ ሰዶም ለምደው ነበርና ኢትሑር ኀበ ብእሲተ ብእሲ ያለውን ይዘው ከመ ንሕሮ አሉ ፤

ቍ፭፤ ወወፅአ ኀቤሆሙ ዝክቱ ብእሲ በዐለ ቤት ወይቤሎሙ ሐሰ ለክሙ አኃዊነ ኢትግበሩ እኩየ እምድኅረ ቦአ ብእሲ ውስተ ቤትየ ኢትግበሩ ዘንተ ዕበደ ፤

ያም የቤቱ ባለቤት ወደ እነርሱ ወጥቶ ወንድሞቼ ለእናንተ አገባባችሁ አይደለም ፤ ሰው ከገባ በኋላ ስንፍና የሚሆን ይህን ክፉ ነገር አታድርጉ አላቸው ፤

ቍ፮፤ ናሁ ወለትየ ድንግል ወዕቅ ብቱ ወአውፅአን ወአኀስርዎን ወግበሩ ላዕሌሆን ዘይኤድመክሙ ወውስተ አዕይንቲክሙ ወላዕለ ዝክቱሰ ብእሲ ኢትግበሩ ዘንተ ነገረ ዕበድ ፤

ግድ ቢሉት እንቢ ካላችሁ እነሆ ባል ያላገባች ልጄና ሚስቱ አሉ ወስዳችሁ ድረሱባቸው አላቸው ፤ ባልተሠራለት በወንድ የማይገባ ሥራ ከሚሠሩ በተሠራላቸው በሴቶች የሚገባ ሥራ ይሥሩባቸው ብሎ ፤ በዚያ ሰው ላይ ግን ስንፍና የሚሆን ይህን ክፉ ነገር አታድርጉ አላቸው፤

ቍ፰፤ ወኢፈቀዱ እሙንቱ ሰብእ ይስምዕዎ ወነሥአ ዝክቱ ብእሲ ለዕቅብቱ ወአውፅኣ አፍአ ኀቤሆሙ ወአኀሰርዋ ወተዋነይዋ ኵላ ሌሊተ እስከ ጸብሐ ወፈነውዋ ሶበ ዐርገ ጎህ ፤

እነዚያም ሰዎች ይሰሙት ዘንድ አልወደዱም ፣ ያም ሰው ሚስቱን እነእርሱ ወደአሉበት ወደውጭ አው ጥቶ ሰጣቸው እነዚያም ሰዎች ተቀብለው አሥራ ሁለት ሰዓተ ሌሊት ሁሉ በፈረቃ ተጫወቱባት ፣ አጐሳቈሏት ፣ ሲነጋም /ጎህ በቀደደ ጊዜ/ አሰናበቷት ፤

፳፮፣ ወመጽአት ይእቲ ብእሲት በጽባሕ ወወድቀት ኀበ መድረከ ኆኅት ዘውእቱ ብእሲ በዐለ ቤት ኀበ ሀለወ ህየ እግዚኣ እስከ ጸብሐ፣

ይችም ሴት ሲነጋ ወደባሏ መጥታ ባሏ ባለበት ቤት ደጃፍ መድረክ እስኪነጋ ድረስ ወድቃ አደረች ፤

፳፯፣ ወተንሥአ እግዚአ በጽባሕ ወአርኀወ ኆኀተ ውእቱ ቤት ወወፅአ ከመ ይሑር ፍኖቶ ወረከባ ለዕቅብቱ ውድቅተ ኀበ ኆኀተ ውእቱ ቤት ወእደዊሃ ላዕለ መድረክ ፣

ባሏም ሲነጋ ከመኝታው ተነስቶ የዚያን ቤት ደጃፍ ከፍቶ መንገዱን ይሄድ ዘንድ ቢወጣ ሚስቱን እርሱ ካለበት ቤት ከደጃፍ ላይ ሁለቱን እጆቿን ከመድረኩ ላይ ዘርግታ ወድቃ አገኛት ፤

፳፰፣ ወይቤላ ተንሥኢ ንሑር ወኢያውሥአቶ እስመ ሞተት ወፀዓና ዲበ አድጉ ወተንሥአ ውእቱ ብእሲ ወአተወ ብሔሮ፣

ያለች መስሎት ተነሽ እንሒድ ቢላት እሷ ሙታለችና አልመለሰችለትም ፣ ያም ሰው እንደ ሞተች አይቶ ሬሳዋን በበቅሎ ላይ ጭኖ ከገባዖን ተነሥቶ ወደ አገሩ ገባ ፤

፳፱፣ ወቦአ ቤቶ ወነሥአ መጥባሕቶ ወአኃዛ ለዕቅብቱ ወመተራ እመለያልዩ አዕፅምቲሃ ፲ወ፪ተ ክፍለ ረሰያ ወፈነዋ ውስተ ሕዝበ ፲ኤል ፣

ያም ሰው ወደቤቱ ከገባ በኋላ ወቅለምንት /ካራ/ አንስቶ የሚስቱን አጥንት ከአጽቅ ከአፅቋ ላይ ይቈርጣት ጀመር፣ አጥንቷንም አሥራ ሁለት አድርጎ ወደ አሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ላከላቸው፣ በሀገራችሁ እንዲህ ያለ ግፍ ተደረገ ለማለት፣ ምነው አንዱ ነገድማ አድራጊዎች አይደሉ ቢሉ ግብረ አበር ያልሆኑ ብዙ ሰዎች ነበሩና ፤

፴፣ ወእምዝ ኵሉ ዘርእያ ይቤ አልቦ አመ ኮነ ከመዝ ወአልቦ አመ አስተርአየ እምአመ ወፅኡ ፲ኤል እምግብፅ እስከ ዮም ፣

ከዚህ በኋላ የአየት ሰው ሁሉ እንደዚህ ያለ ግፍ የሆነበት ጊዜ የለም ፣ እስራ ኤልም ከግብፅ ከወጡ ጀምሮ

እስከ ዛሬ ድረስ እንዲህ ያለ ግፍ የታየበት ጊዜ የለም አሉ፤

፴፩፤ ወአዘዘሙ ውእቱ ብእሲ ለእልክቱ ሰብእ እለ ፈነዎሙ ወይቤሎሙ ከመዝ በልዎሙ ለኵሉ ሰብአ ፳ኤል ቦኑ አመ ኮነ ከመዝ እምአመ ወፅኡ ፳ኤል እምግብፅ እስከ ዮም ወረሰዩ ለክሙ ምክረ ወተናገሩ ዘይሤኒ ፤

ያም ሰው ልኮ የሰደዳቸውን ሰዎች የ፳ኤልን ልጆች እንዲህ በሏቸው ብሎ አዘዛቸው፤ በውኑ የያዕቆብ ልጆች ከግብፅ ከወጡ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እንዲህ ያለ ግፍ የሆነበት ጊዜ አለን ይህን አይታችሁ ለእናንተ የሚበጀውን ነገር ተናግራችሁ ምክር አጽንታ ችሁ ነገር ቁረጡ በሏቸው ብሎ አዘዛቸው /ላካቸው/ ።

ምዕራፍ ፳

፩፤ ወወፅኡ ኵሎሙ ደቂቀ ፳ኤል ወአንገለጉ ወተጋብኡ ኵሉ ማኅበሮሙ ከመ አሐዱ ብእሲ እምዳን እስከ ቤርሳቤህ ወገለአድኒ ውስተ መሴፋ ፤

ከገለአድና ከ፳ኤል የተወለዱ ትም ሁሉ እንደ አንድ ልብ መካሪ ፤ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሁነው ከዳን እስከ ቤርሳቤህ በየወገን በየወገናቸው ተሰብስበው መጥተው በመሴፋ ተከማቹ ፤

፪፤ ወቆሙ ኵሉ ሕዝብ ወኵሉ ነገደ ፳ኤል ውስተ ማኅበሮሙ ወኵሉ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር ፵ እልፍ አጋር ዘይፀውሩ ኵናተ ፤

ሕዝቡ ሁሉ የ፳ኤልም ነገድ ሁሉ በየወገናቸው ተለይተው የእግዚአብሔር ወገን የሚሆኑ ካህናቱም ሁሉ ተሰብስበው በቀኙ የሚወረውር በግራው የሚመክት አራት መቶ ሺህ እግረኛ ነበረ ፤

፫፤ ወሰምዑ ደቂቀ ብንያም ከመ ተጋብኡ ደቂቀ ፳ኤል ውስተ መሴፋ ወይቤሉ ደቂቀ ፳ኤል አይድዑነ በአይቴ ኮነት ዛቲ እኪት ፤

የብንያም ልጆችም አሥራ አንዱ ነገደ ፳ኤል በመሴፋ እንደተሰበሰቡ ሰሙ ፤ ተሰብስ በውም ይህች ኃጢአት የተሠ ራችበት አገር በወዴት ነው ? ንገሩን አሉ ፤

፬፤ ወአውሥአ ዝክቱ ካህን ሌዋዊ ምታ ለእንታክቲ ብእሲት እንተ ቀተሉ ወይቤ በገባዖን ዘብንያም ወመጻእኩ አነ ወዕቅብትየ ንኅድር፤

የብንያም ልጆች የገደሏት የዚያች ሴት ባል የሚሆን ያ ካህንም የብንያም ዕጣ ከምት

ሆን በገባዖን ነው ብሎ መለሰ፣ እኔም ሚስቴም በገባዖን ልናድር መጥተን ነበርና ፤

፭፣ ወተንሥኡ ላዕሌነ ሰብአ ገባዖን ወአገቱ ዲቤነ ውእተ ቤተ ሌሊተ ወኪያየ ፈቀዱ ይቅትሉኒ ወለዕቅብትየሰ አኀሥርዋ ወተዋነይዋ ወሞተት ፣

የገባዖን ሰዎችም ደግ የገባን በትን ቤት ከበው በኛ ላይ በጠላትነት ተነሡ ፣ እኔንም ሊገድሉኝ ወደው ነበር ፣ ሚስቴን ግን አሥረው አጒሳቈሏት በፈረቃም ተጫወቱባት ፣ እርሷም ሞተች ፤

፮፣ ወነሣእክዋ ለዕቅብትየ ወመተርክዋ በበመለያልያ ወፈነውኩ ውስተ ኵሉ ደወለ ርስቶሙ ለ፳ኤል እስመ ገብሩ ዕበደ ውስተ ፳ኤል ፣

እኔም ሬሳዋን ወስጄ አጥንቷን ከአሥራ ሁለት ቁርጬ ለአሥራ ሁለቱ ነገደ ፳ኤል በየርስታቸው ላክሁላቸው ፣ የብንያም ልጆች በ፳ኤል ውስጥ ስንፍና የሚሆን ሥራ ሠርተዋልና ፤

፯፣ ወናሁ ኵልክሙ አንትሙ ደቂቀ ፳ኤል ዝየ አቅሙ ለክሙ ቃለ ወምክረ ፣

አሁንም የ፳ኤል ልጆች ሁሉ እናንተ ናችሁና ለእናንተ የሚበጀውን ምክር አጽንታችሁ ነገር ቁረጡ ፤

፰፣ ወቆሙ ኵሉ ሕዝብ ከመ ፩ዱ ብእሲ ወይቤሉ ኢነአቱ አብያቲነ ወኢንገብእ በሐውርቲነ ፣

ሕዝቡም ሁሉ እንደ አንድ ልብ መካሪ ፣ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሁነው ፤ አንድም እንደ አንድ ሰው እንደ ሌዋዊ ሁነው በጠላትነት ተነሥተው ደም ሳንመልስ ወደቤታችን አንገባም ወደሀገራችንም አንመለስም አሉ ፤

፱፣ ወይእዜኒ ከመዝ ግበሩ ላዕለ ገባዖን ነዐርግ ላዕሌሆሙ በበመክፈልትነ ፣

አሁንም በገባዖን ላይ እንዲህ አድርጉና በየክፍላችን ወደ ገባዖን እንዘምታለን ፤

፲፣ ወንነሥእ በበ፲ቱ ዕደው ለ፻ ለኵሉ ሕዝበ ፳ኤል፣ ወከማሁ ፻ተ ለ፲ ፻ ወ፲ተ ፻ተ ለእልፍ እለ ይፀውሩ ስንቀ ለሕዝብ ውስተ ፍኖት ለእለ የሐውሩ ይትቃተልዎሙ ለገባዖን ዘብንያሚ በበይነ ኵሉ እበድ እንተ ገብሩ ላዕለ ፳ኤል ፣

ስንዘምትም ለ፳ኤል ወገኖች ሁሉ በአሥር በአሥር አርበኛ አንድ አንድ ገባር ፣ ለ፻ው አርበኛ አሥር ገባር ይዘን በ፳ኤል ላይ ስለአደረጉት ኃጢአት እንደ ብንያሚን /የብንያምን ልጆች/ ያጠፉ ዘንድ ለሚሄዱ ወገኖች

የመንገድ ስንቅ የሚሸከሙ ለአሥሩ ሺህ ወታደር ሺህ ገባር፣ በሺሁ ወታደር መቶ ገባር አድርጉ ፤

፲፩፣ ወተጋብኡ ኵሉ ፳ኤል እም አህጉሪሆሙ ፣

አሥራ አንዱ ነገደ ፳ኤልም ይህን ተመካክረው ሁሉም ከየሀገራቸው ተሰበሰቡ ፤

፲፪፣ ወለአኩ ኵሉ ሕዝበ እስራ ኤል ውስተ ኵሉ ነገደ ብንያሚ እንዘ ይብሉ ምንት ዛቲ እኪት እንተ ኮነት በውስቴትክሙ ፣

የ፳ኤል ወገኖች ሁሉ ገባዖን ደርሰው በእናንተ የተደረገች ይህች ኃጢአት ለምንድን ነው? ብለው ወደብንያም ነገድ ሁሉ ላኩ ፤

፲፫፣ ወይእዜኒ አምጽኡ ዕደወ እለ አበሱ በገባዖን ደቂቀ ዓመፃ ወንቅትሎሙ ወናወጽእ እኪተ እምደቂቀ ፳ኤል ወአበዩ ደቂቀ ብንያሚ ሰሚዖቶሙ ለደቂቀ ፳ኤል ፣

አሁንም በገባዖን ይህን ኃጢአት የሠሩ የበደል ልጆች የሆኑትን ሰዎች እንገድላቸው ዘንድ አምጡ ፣ ይህን አድር ገን ከ፳ኤል ልጆች በደልን እናርቅ አሏቸው ፣ የብንያምም ልጆች ወንድሞቻችንን ለደም አሳልፈን አንሰጥም ሲሉ የ፳ ኤልን ልጆች አንሰማችሁም አሏቸው ፤

፲፬፣ ወተጋብኡ ደቂቀ ብንያሚ እምአህጉሪሆሙ ወስተ ገባዖን ከመ ይፃኡ ይትቃተልዎሙ ለደቂቀ ፳ኤል ፣

የብንያም ልጆች የ፳ኤልን ልጆች /አሥራ አንዱን ነገድ/ ይገጥሟቸው ዘንድ ከየሀገራ ቸው በገባዖን ተሰበሰቡ ፤

፲፭፣ ወተኈለቁ ደቂቀ ብንያሚ በይእቲ ዕለት እምአህጉሪሆሙ ፳፻፻ ወ፯፻ ብእሲ እለ ይፀውሩ ኲናተ እንበለ እለ ይነብሩ ውስተ ገባዖን ፣

የብንያምም ልጆች በዚች ቀን ከየሀገራቸው ወጥተው ቢቈጠሩ በገባዖን ከሚኖሩ ሰዎች በቀር ለጦር የደረሱ ሃያ አምስት ሺህ ሰዎች ተገኙ ፤

፲፮፣ ወእሙንቱኒ ተኈለቁ ፯፻ ወራዙት ኅሩያን እለ ፪ኤሆን እደዊሆሙ የማናውያን ኵሎሙ ወኵሎሙ እሉ ወጻፍያን በሞጸ ፍተ እብን ወየሐይጹ ሥእርተ ወኢይስሕቱ ፣

እነዚያም የተመረጡ ሰባት መቶ አርበኞች ቢቈጠሩ ሁሉም በቀኛቸውና በግራቸው የሚወረውሩ ናቸው ፣ እነዚ ህም ሁሉ በወንጭፍ ደንጊያ

የሚወረውሩ የማይስቱ ከራስ ጸጉር ስንኳን አንዲቱን ለይተው የሚመቱ ናቸው ፤

፲፯፣ ወተኈለቁ ኵሎሙ ደቂቀ ፳ኤል እንበለ ደቂቀ ብንያሚ ፵፼ ብእሲ ፀዋሬ ኲናት ወኵሎሙ እሉ ዕደው መስተቃትላን ፣

የአሥራ አንዱም ልጆች ሁሉ ቢቈጠሩ ከብንያም ልጆች በቀር ለጦር የደረሱ አርባ ፼ ሰዎች /አራት መቶ ሺህ/ ተገኙ እነዚያም ሁሉ አርበኞች ናቸው ፤

፲፰፣ ወተንሥኡ ወዐርጉ ውስተ ቤቴል ወተሰአሉ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል መኑ የዐርግ ለነ መስፍነ ዘይትቃተሎሙ ለነ ለብንያሚ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይሁዳ ይዕርግ ለክሙ መስፍነ ፣

በዚያ ወራት ታቦተ ጽዮን በቤቴል ተተክላ ነበርና ከሀገራቸው ተነሥተው ወደቤቴል ወጡ ፣ ለነ ለደቂቀ ፳ኤል ብሎ ይገጥሟል ፣ ለአሥራ አንዱ ነገድ ለኛ ነገደ ብንያምን መስፍን ሁኖ የሚዋጋልን ማን ይዝመት ብለው ቃለ እግዚአብሔር ጠየቁ ፣ እግዚአብሔርም በዚያ ወራት ይሁዳ የሚባል ሰው መስፍን ተሹሞ ነበርና ይሁዳ አለቃ ሁኖ ይዝመትላችሁ ፤ አንድም ነገደ ይሁዳ ፊታውራሪ ይሁንላችሁ አላቸው ፤

፲፱፣ ወተንሥኡ ደቂቀ ፳ኤል ወኃደሩ ላዕለ ገባዖን ፣

አሥራ አንዱ ነገደ ፳ኤልም ከቤቴል ተነሥተው ገባዖን ሠፍረው አደሩ ፤

፳፣ ወወፅኡ ኵሎሙ ዕደወ ፳ኤል ውስተ ቀትል ምስለ ብንያሚ ወተአኃዝዎሙ በገባዖን ፣

አሥራ አንዱም ነገደ ፳ኤል ጓዝ ጠባቂ ሳይተዉ ከብንያም ልጆች ጋራ ለመዋጋት ወደ ሰልፍ ወጥተው በገባዖን ተያያዟቸው /ተቈራቈሷቸው/ ፤

፳፩፣ ወወፅኡ ደቂቀ ብንያሚ እምሀገር ወቀተሉ እም፳ኤል ፪ተ ፼ ወ፳፻ተ ብእሴ ይእተ አሚረ እለ ወድቁ ውስተ ምድር ፣

ነገደ ብንያምም መንገድ ሳይመታቸው ከሀገራቸው ወጥተው ገጠሙ ከ፳ኤል ልጆችም ሁለት ዕልፍ ከሁለት ሺህ ገደሉ ያን ጊዜም በገደል ወድቀው በባሕር ጠልቀው የሞቱ ብዙ ናቸው ፤

፳፪፣ ወተጸንኡ ደቂቀ ፳ኤል ወዳግመ ወፅኡ ይትቃተሉ ውስተ ዝንቱ መካን ኀበ ተቃተሉ አመ ቀዳሚት ዕለት ሀየ ፣

የእስራኤል ልጆችም /አሥራ አንዱ ነገድ/ ተጽናንተው በመጀመሪያ ቀን ወደተዋጉበት ቦታ ይዋጉ ዘንድ ዳግመኛ ወጡ ፤

፳፫፣ ወዐርጉ ደቂቀ ፳ኤል ወበከዩ ቅድመ እግዚአብሔር እስከ ሠርክ ፣

የእስራኤልም ልጆች ድል በመሆናቸው ወደ እግዚአብ ሔር ማደሪያ ወደቤቴል ወጥ ተው እስከ ሠርክ /ማታ/ አለቀሱ ፤

ወተሰአሉ ኀበ እግዚአብሔር ወይ ቤሉ ንድግምኑ ዓዲ ተቃትሎ ምስለ ብንያሚ እኁነ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር እርጉ ኀቤሆሙ ፣

ከወንድማችን ከብንያም ልጆች ጋር ዳግመኛ እንዋጋን ብለው እግዚአብሔርን ጠየቁ እግዚአብሔርም ወደ እነርሱ ዝመቱ አላቸው ፤

፳፬፣ ወመጽኡ ደቂቀ ፳ኤል ኀበ ብንያሚ አመ ሣኒታ ዕለት ፣

የእስራኤል ልጆች ይህ በተደ ረገ በማግሥቱ ወደ ነገደ ብንያም መጡ ፤

፳፭፣ ወወፅኡ ደቂቀ ብንያሚ ወተ ቀበልዎሙ ወተቃተልዎሙ አመ ሳኒታ ዕለት እምገባዖን ፣

የብንያም ልጆችም በማግሥቱ ወጥተው በጦርነት ተቀብለው ተዋጓቸው ፤

ወቀተሉ እምኔሆሙ ፻፲፰፻ ፲፰ተ ብእሴ እለ ወድቁ ውስተ ምድር ወኵሎሙ እለ ይፀውሩ ኲናተ ፣

ከነሱም አሥራ ስምንት ሺህ ሰው ገደሉ፣ በገደል ወድቀው በባሕር ጠልቀው የሞቱም ብዙ ናቸው፣ ሁሉም ለጦር የደረሱ አርበኞች ነበሩ ፤

፳፮፣ ወዐርጉ ኵሎሙ ደቂቀ ፳ኤል ወኵሉ ሕዝብ ወሖሩ ውስተ ቤቴል ወበከዩ ወነበሩ ህየ ቅድመ እግዚ አብሔር ፣

ከሞት የተረፉት የእስራኤል ልጆች ሁሉ አሁንም ወደ ቤቴል ወጥተው በእግዚአብ ሔር ፊት ሁነው አለቀሱ ፤

ወጾሙ ደቂቀ ፳ኤል እስከ ሠርክ ወዐረጉ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር ፣

የእስራኤል ልጆችም ከጧት እስከ ማታ ሲጾሙ ውለው ድኅነት የሚያሰጥ መሥዋዕ ትን ለእግዚአብሔር አቀረቡ ፤

፳፯፣ ወተሰአሉ ደቂቀ ፳ኤል ኀበ እግዚአብሔር ወሀለወት ህየ ታቦተ እግዚአብሔር በእማንቱ መዋዕል ፣

በዚያ ወራት የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦት በዚያ ነበረችና የእስራኤል ልጆች መሥዋዕት ሠውተው ቃለ እግዚአብሔር ጠየቁ ፤

፳፰፣ ወፊንሐስ ወልደ አልዓዛር ወልደ አሮን ይቀውም ቅድሜሃ በእማንቱ መዋዕል ወይቤሉ ንድግምኑ ዓዲ ወፂአ ውስተ ቀትል ምስለ ደቂቀ ብንያሚ እኁነ አው ንኅድግ ፣

ወልደ አሮን ብሎ ለአልዓዛር ቀጠለ ፣ በዚያም ወራት የአሮን የልጁ የአልዓዛር ልጅ ፊንሐስ በደብተራ አሪቱ

ደጃፍ ቁሞ ነበር ፣ የእስራኤል ልጆችም ወደፊንሐስ ቀርበው ከወንድማችን ከብንያም ልጆች ጋራ ዳግመኛ ወጥተን እንዋ ጋን ወይስ እንተው ? አሉት ፤

ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ዕርጉ እስመ ጌሠመ አገብኦሙ ውስተ እዴክሙ ፣

እግዚአብሔርም ነገ የብንያ ምን ልጆች በእጃችሁ አሳልፌ እሰጣችኋለሁና ዝመቱ አላቸው ፤ /ሐተታ/ እስከ አሁን ዕርጉ እንጂ አገብኦሙ አላለም ነበር ፣ እስራኤልን የተጣላበት ነገር ነበርና ፣ ከአሥራ አንዱ ነገድ ክፉ ክፉ ሰዎች ነበሩና ክፉዎቹ በክፉ ሰዎች እጅ ይጥፉ ብሎ፣ አሁን ግን ነገደ ብንያምን በአሥራ አንዱ ነገድ እጅ የሚጥላቸው ነውና ፤

፳፱፣ ወአንበሩ ደቂቀ ፳ኤል እለ የዓግትዋ ለገባዖን ፣

አሥራ አንዱ ነገድ የገባዖንን ዙሪያ የሚከቡ ድብቅ ጦር አኖሩ ፤

፴፣ ወተአኃዝዎሙ ደቂቀ ፳ኤል ለብንያሚ አመ ሣልስት ዕለት ወተቃተልዎሙ በኀበ ገባዖን ከመ ቀዲሙ ፣

በሦስተኛውም ቀን አሥራ አንዱ ነገደ እስራኤል የብንያ ምን ልጆች በገባዖን ገጠሟ ቸው፣ እንደመጀመሪያውም ይዋጓቸው ጀመር ፤

፴፩፣ ወወፅኡ ደቂቀ ብንያሚ ወተቀበልዎሙ ለሕዝብ ወጐዩ እምኀበ ሀገር ወአኀዙ ይትቃተሉ እምሕዝብ ከመ ቀዲሙ በውስተ ፍኖት አሐቲ እንተ ታዐርግ ለቤቴል ወአሐቲ እንተ ታዓርግ ለገባዖን በውስተ ገዳም ወየአክሉ ፴ ፻ ብእሲ እም፳ኤል ፣

የብንያምም ልጆች ወጥተው አሥራ አንዱን ነገድ ገጠሟ ቸው ፣ የእሥራኤልም ልጆች ከከተማው ሸሽተው አንዲቱ ወደቤቴል አንዲቱ ወደገባዖን በምታወጣ ጐዳና እንደ ቀድሞው ይዋጉ ጀመር ፣ ያን ጊዜም ከአሥራ አንዱ ነገድ የነበሩ ሰዎች ሦስት መቶ ሺህ ያህላሉ ፤ /ሐተታ/ የወጡት አራት መቶ ሺህ ነበሩ አርባው ሺህ በሁለት ጊዜ ጦርነት ስሳው ሺህ በገደል ወድቀው በባሕር ጠል ቀው አልቀዋልና ፤

፴፪፣ ወይቤሉ ደቂቀ ብንያሚ ይመውቱ ቅድሜነ ከመ ቀዲሙ ወይቤሉ ደቂቀ ፳ኤል ንጕየይ ወናርኀቆሙ እምሀገር ውስተ ፍናዊ ፣

የብንያምም ልጆች እንደ ቀድሞው ከፊታችን ይሸሻሉ፣ ብለው አጽንተው ይዋጓቸው

ነበርና እሥራ አንዱ ነገደ እስራኤል የሸሸን መስለን ከሀገር ወደጐዳና እናርቃቸው አሉ ፤ ለመክበብ እንዲመቻቸው ፤

፴፫፤ ወተንሥኡ ኵሎሙ ዕደወ ፳ኤል እምነ መካኖሙ ወተቃተሉ በበአልታምር ወማዕገቶሙኒ ለ፳ኤል ተበአሱ በመካኖሙ እም ዐረቢሃ ለገባዖን ፤

የእስራኤል ወገኖች ሁሉ ሸሽተው በበአልታምር ከደረሱ በኋላ አግባ መልስ ብለው ይዋጉ ጀመር ፤ ከባቢ /ድብቅ ጦር/ አድርገው ያኖሯቸውም ሰዎች ከገባዖን ምዕራብ ከተሠወሩበት ቦታ ሁነው ያወኩ ይደነፉ ጀመር ፤

፴፬፤ ወገብኡ እንተ ቅድሜሃ ለገባዖን ፲፻ ብእሲ ኅሩያን እም ፳ኤል ወጸንዐ ቀትል ወእሙንቱሰ ኢያአመሩ ከመ በጽሐቶሙ እከዮሙ ፤

ከ፳ኤል የተመረጡ ዕልፍ ሰዎች ወደገባዖን ፊት ለፊት ገቡ ፤ ሰልፉም እየጸና ሄደ፤ የብንያም ወገኖች ግን ፍዳ ኃጢአታቸው እንደደረሰባቸው አላወቁም ነበርና ፤

፴፭፤ ወአውደቆሙ እግዚአብሔር ለብንያሚ ቅድመ ፳ኤል ወቀተልዎሙ ደቂቀ ፳ኤል ለብንያሚ ፪ት ፼ፌ ወ፻ ወ፭ደ፻ተ ወኵሎሙ እለ ይፀውሩ ኵናተ ፤

እግዚአብሔርም የብንያምን ወገኖች በ፳ኤል ፊት ጣላቸው፤ የ፳ኤል ልጆች ነገደ ብንያምን አጠፏቸው ፤ ያን ጊዜ የሞቱት ሃያ አምስት ሺህ አንድ መቶ ናቸው ፤ የሞቱትም ሁሉ በቀኝ እጃቸው የሚወረውሩ በግራ እጃቸው የሚመክቱ አርበኞች ናቸው፤ /ሐተታ/ ሲወጡ ሁለት እልፍ አምስት ሺህ ሰባት መቶ ነበሩ፤ ስድስቱ መቶ በኵኵሐሬሞን ገብተው ድነዋል ፤

፴፮፤ ወርእየ ብንያሚ ከመ ተቀትለ ወወሀብዎሙ ፳ኤል መካነ እስመ ተአመኑ በማዕገቶሙ ዘሤሙ ላዕለ ገባዖን ፤

የብንያም ወገኖችም ድል እንደሆኑ አይተው ፳ኤል በገባዖን ባኖሯቸው ከባቢ ጦራቸው ታምነዋልና የሚሸሹበት የወንድ በር ሰጧቸው ፤

፴፯፤ ወሖሩ እልክቱ እለ ዐገቱ ወቀተልዋ ለሀገር በአፈ ሐፂን ፤

ገባዖንን ከበው የተቀመጡትም አርበኞች ከተማ ገብተው አገሩን በእሳት ሰውን በስለት አጠፉ ፤

፴፰፤ ወአዘዝዎሙ ፳ኤል ለእለ የዓግቱ ከመ በሐፂን ይቅትልዎሙ ወያዕርግዎሙ ለጢስ ሀገር ከመ ማኅፈድ ፤

፳ኤልም ገባያንን የከበቡ ሰዎችን ከሰልፍ ያመለጡትን በጦር ወግተው ይገድሏቸው ዘንድ ፤ የአገሪቱንም ጢስ እንደ ግንብ ተጠቅሎ እንዲ ወጣ ያደርጉ ዘንድ አዘዋቸው ነበርና ፤

፴፱፤ ወተመይጡ ዕደወ ፳ኤል በውስተ ቀትል ወለብንያሚስ አኃዝዎ ይቅትልዎ ዕደወ ፳ኤል ፤

«ወወሀብዎሙ ፳ኤል መካነ» ብሎ ነበርና የ፳ኤል አርበ ኞች መንገድ ከሰጧቸው በኋላ የተረፉትን ወደመውጋት ተመለሱ ፤ «ወለብንያሚኒ» ሲል ነው ፤ ተመልሰውም የብንያምን ወገን ይወጉት ጀመር ፤ ቢርቀው ደገመው ፤ አንድም የሞቱትን ተናግሮ ነበርና የተረፉትንም እንዳጠ ፏቸው ለመናገር ፤

ወየእክሉ ፴ተ ፻ተ ብእሴ እስመ ይቤ እንበለ ይቅትሉኒ ቀተልክዎሙ በቅድሜየ ከመ ቀትል ዘቀዲሙ ፤

እንደመጀመሪያው ጦርነት እነእርሱ ሳያጠፉኝ አጠፋቸ ዋለሁ ብሎ ነበርና እነዚህም ስድስት መቶ ያህሉ ነበር ፤

፵፤ ወዝክቱ ጢሰ ማኅፌድ የዐርግ እምሀገር ከመ ዓምድ ወነጸረ ብንያሚ ድኅሬሁ ወናሁ ዐርገ ጥፍዓተ ሀገር ውስተ ሰማይ ፤

ያም የግንቡ ጢስ ከከተማው እንደምሰሶ ቀጥ ብሎ ወጣ ፤ የብንያምም ወገን ወደኋላው ተመልሶ ባየ ጊዜ አገሩ በእሳት ተቃጥሎ ጢስ ወደ ሰማይ ሲወጣ አየ ፤ አንድም የአገሩ ጥፋት በዝቶ እንደ ተደረገ አወቀ ፤

፵፩፤ ወተመይጡ ዕደወ ፳ኤል ወተ ወላወሉ ደቂቀ ብንያሚ ወርእዩ ከመ በጽሐቶሙ እከዮሙ ፤

የ፳ኤል አርበኞችም ወደ ከተማው በተመለሱ ጊዜ የብንያም ወገኖች ተሸበሩ ፤ የክፋታቸውም ፍዳ እንደደ ረሰባቸው አወቁ ፤

፵፪፤ወነትዑ ቅድሜሆሙ ለ፳ኤል ውስተ ፍኖተ ገዳም ወበጽሖሙ ቀትል ወእለሂ እምሀገር ቀተል ዎሙ በማዕከሎሙ ፤

በ፳ኤል ፊት ወደምድረ በዳ ሸሹ ፤ ሰልፉም ደረሰባቸው ፤ ከገሀር የወጡትን በድንገት ጦር ተሥቶ በመካከል ሳሉ አጠፉቸው ፤

፵፫፤ ወቀተልዎሙ ለብንያሚ ወአጥፍዕዎሙ ወደምስሰ ደምስ ዎሙ በቅድመ ገባያን ጽባሒሃ ፤

በከተማ የቀሩ የብንያምንም ወገኖች ወግተው በገባያን በምሥራቁ አንፃር ፈጽመው አጠፏቸው ፤

፵፬፣ ወወድቀ እምብንያሚ ፲፰ ወ፹፻ ብእሲ ወኵሎሙ እሉ ጽኑዓን ዕደው ፤

ያን ጊዜም ከብንያም ወገኖች አሥራ ስምንት ሺህ ሰዎች በጦር ተወግተው ወደቁ /ሞቱ/ እነዚህም ሁሉ ሰዎች አርበኞች ነበሩ ፤

፵፭፣ ወጐዩ ኀበ ኰኵሐ ሬሞን ወአረይዎሙ በፍኖት ፶፻ተ ብእሲ ወዴገንዎሙ ወቀተልዎሙ እስከ ጌዴዓም ወቀተሉ እምኔሆሙ ፳፻ተ ብእሴ ፤

የተረፉትም በሬሞን ወዳለ ዋሻ ሸሹ ፤ ተከትለውም ጌዴዓም እስኪደርሱ ድረስ አጠፏቸው ፤ አምስቱን ሺህ ሰዎች መንገድ ለመንገድ በጦር ለቀሟቸው ፤ ከዚያም የመለጡትን /የቀሩትን/ ሁለት ሺህ ሰዎች ተከትለው አጠፉ ፤

፵፮፣ ወኮኑ ኵሎሙ እለ ወድቁ እምብንያም ፪፼ ወ፶ወ፩፻ ብእሲ እለ ይፀውሩ ኲናተ በይእቲ ዕለት ወኵሎሙ እሉ ዕደው ዕኑዓን ፤

በዚያችም ቀን ከብንያም ወገን የሞቱ ለጦር የደረሱ ሃያ አምስት ሺህ አንድ መቶ ሆኑ፣ እነዚህም የሞቱት ሰዎች ሁሉ አርበኞች ነበሩ ፤

፵፯፣ ወነትዑ ወጐዩ ውስተ ኰኵሐ ሬሞን ፮፻ብእሲ ወነበሩ ውስተ ኰኵሐ ሬሞን ፬ተ አውራኀ ፤

ያን ጊዜም ከሞት የተረፉ ስድስት መቶ ሰዎች ወደ ሬሞን ዋሻ ውስጥ ሸሽተው ሄደው በሬሞን ዋሻ አራት ወር ተቀመጡ ፤

፵፰፣ ወአፀውዎሙ ሰብአ ፳ኤል ለደቂቀ ብንያሚ ወቀተልዎሙ በአፈ ሐፃን፣

አሥራ አንዱ ነገደ ፳ኤልም ወደከተማ ተመልሰው የብንያ ምን ልጆች እንዳይወጡ በሩን ዘጉባቸው ፣ በጦርም አጠፏቸው ፤

ወሀገሮሙኒ አውፀዩ ወእንስሳሆሙ ወኵሎ ዘተረክበ ውስተ አህጉር ወአህጉሪሆሙኒ እለ ረከቡ አውፀዩ በእሳት ፤

አገራቸውንና ከብቶቻቸውን በአገር የተገኘውንም ገንዘባቸ ውን ሁሉ ያገኙትንም ከተማ ሁሉ በእሳት አቃጠሉ ።

ምዕራፍ ፳፩

፩፣ ወተማሕሉ ሰብአ እስራኤል በመሴፋ እንዘ ይብሉ ከመ ኢየሀብ ብእሲ እምኔነ ወለቶ ለብንያሚ ያስተዋስብ ፤

አሥራ አንዱ ነገደ እስራኤል ነገደ ብንያምን ድል ከነሱ በኋላ በመሴፋ ተሰብስበው ከኛ አንድ ሰው ልጁን ለነገደ ብንያም እንዳይሰጥ ሲሉ ተማማሉ ፤

፪፣ ወሐሩ ኵሉ ሕዝብ ውስተ ቤቴል ወነበሩ እስከ ሠርክ ቅድመ እግዚአብሔር ወጸርሑ ወበከዩ ዐቢየ ብካየ ፤

ሕዝቡም ሁሉ በቤቴል ተሰብ ስበው በእግዚአብሔር ማደሪያ በታቦቱ ፊት እስከ ሠርክ /ማታ/ ድረስ ተቀምጠው እየጮሁ ጽኑ ልቅሶ አለቀሱ ፤

፫፣ ወይቤሉ ለምንት እግዚአ ኮነት ዛቲ እኪት በውስተ ፳ኤል ከመ ትኅፀ የዐም አሐቲ ሕዝብ እም፳ኤል ፤

አቤቱ ከአሥራ ሁለቱ ነገድ እስራኤል ዛሬ አንዲቱ ነገድ ትለይ ዘንድ ይህች ኃጢአት ክፉ ሥራ በ፳ኤል ውስጥ ለምን ተደረገች ? እያሉ አለቀሱ ፤

፬፣ ወእምዝ በሣኒታ ጌሡ ሕዝብ ወነደቁ በህየ ምሥዋዐ ወአዕረጉ መሥዋዕተ መድኃኒት ፤

ከዚህ በኋላ ሕዝቡ በማግሥቱ ገሥግሠው ሄደው በዚያ መሠዊያ ሠሩ ፤ በመሠዊያውም ላይ ድኅነት የሚያሰጥ መሥ ዋዕትን አቀረቡ ፤

፭፣ ወይቤሉ ደቂቀ ፳ኤል መኑ ዘኢዐርገ እማኅበር እምኵሉ ሕዝበ ፳ኤል ኀበ እግዚአብሔር ፤

የእስራኤል ልጆችም ከ፳ኤል ወገኖች ሁሉ ወደእግዚአብ ሔር ማደሪያ ወደቤቴል ያልወጣ ማነው ? አሉ ፤

እስመ ዐቢይ መሐላሆሙ ከመ ዘኢፀርገ ኀበ እግዚአብሔር ውስተ መሴፋ ሞተ ለይሙት ይቤሉ ፤

ወደእግዚአብሔር ማደሪያ ወደ መሴፋ ያልወጣ የሞት ሞት ይሙት ሲሉ ፤ የተማማ ሉት መሐላቸው ጽኑ ነውና ፤

፮፣ ወተዐረቅዎ ደቂቀ ፳ኤል ለብንያሚ እኁሆሙ ወይቤሉ ትወፅእኑ የዐም አሐቲ ሕዝብ እም ፳ኤል ፤

አሥራ አንዱ ነገደ ፳ኤልም ወንድማቸው ነገደ ብንያምን ከ፳ኤል አንዲቱ ነገድ ትለያ ለችን ብለው ታረቁት ፤

፯፣ ምንተ እንከ ንሬስዮሙ ለእለ ተርፉ በእንተ አንስት ናሁ መሐልነ ንሕነ ለእግዚአብሔር ከመ ኢን ሁቦሙ አምአዋልዲነ ያውስቡ ፤

ከልጆቻችን ያገቡ ዘንድ እንዳ ንሰጣቸው እነሆ እኛ በእግዚ አብሔር ምለናል ፤ እንግዲህ ከሞት የቀሩ ሚስቶችን እንግዲ ያገኙ ምንእናድርግ ? አሉ ፤

፰፣ ወይቤሉ መኑ እምአኃዊነ ሕዝበ ፳ኤል ዘኢዐርገ ኀበ እግዚአብሔር ውስተ መሴፋ ወናሁ ፩ዱ ብእሲ ኢመጽአ እምነ ኢያቢስ ዘገለዐድ ውስተ ማኅበሮሙ ፤

የ፳ኤል ልጆችም ከወንድሞ ቻችን ከ፳ኤል ወገን የእግዚ አብሔር ማደሪያ ወደሚሆን

ወደመሴፋ ያልመጣ ማነው ? አሉ ፣ እነሆ የገለዓድ ወገን ከሚሆን ከኢያቢስ አንድ ሰው አልመጣም ነበር ፤

፱፣ ወተፋቀዱ ሕዝብ ወናሁ አሐዱ ብእሲ ዘእምኢያቢስ ዘገለዓድ ኢሀሎ ፣

ሕዝቡም በየወገናቸው ቢቈጠሩ የገለዓድ ሰጣ ከሚሆን ከኢያቢስ አንድ ሰው ስንኳ ሳይመጣ ተገኘ ፤

፲፣ ወለአኩ ህየ ማኅበርሙ ፲፪ፈ ወ፳ ፻ተ ብእሴ እምደቂቀ ኃይል ወአዘዝዎሙ እንዘ ይብሉ ሑሩ ወቅትሉ ኵሎ እለ ይነብሩ ውስተ ኢያቢስ ዘገለዓድ በአፈ ሐፂን አንስተኒ ወሕዝበኒ ፣

የ፳ኤልም ወገኖች ኃይል ካላቸው ልጆች አሥራ ሁለት ሺህ ሰዎች ወደኢያቢስ ልከው የገለዓድ ሰጣ በምትሆን በኢያቢስ የሚኖሩትን ሁሉ ሴቶችንም ወንዶችንም ከጦር እየወጋችሁ አጥፉ ብለው አዘዟቸው ፤

፲፩፣ ወከመዝ ግበሩ ኵሎ ተባዕተ ወኵሎ አንስተ እለ የአምራ ብእሴ ቅትሉ ፣

እንዲህም አድርጋችሁ ባል ያገቡትን ሴቶችንና ሚስት ያገቡ ወንዶችንም አጥፉ አሏቸው ፤

፲፪፣ ወረከቡ እምእለ ይነብሩ ውስተ ገለዓድ ፬ተ ፻ተ አዋልደ ደናግለ እለ ኢያእመራ ብእሴ ወአምጽእዎን ውስተ ትዕይንት ውስተ ሴሎ ውስተ ምድረ ከነዓን ፣

በገለዓድ ከሚኖሩ ሰዎችም ወንድ የማያውቁ ፬ መቶ ደናግል ሴቶች አገኙ ፣ እኒህ ንም በከነዓን ምድር ውስጥ ወደ አለች ወደሴሎ ከተማ አመጧቸው ፤

፲፫፣ ወለአኩ ኵሎ ማኅበሮሙ ኀበ ብንያም እለ ውስተ ኰኵሐ ሬሞን ወጸውእዎሙ በሰላም፣

አሥራ አንዱ ነገደ እስራ ኤልም ሁሉ በሬሞን ዋሻ ውስጥ ወዳሉ ወደ ብንያም ወገኖች ሰው ልከው በፍቅር ጠሯቸው ፣ አሁን ወሀብዎሙ አንስተ የሚል ነውና እንደ አርእስት አነሣቸው ፤

፲፬፣ ወገብኡ ብንያሚ ኀበ ደቂቀ እስራኤል በእማንቱ መዋዕል ወወሀብዎሙ አንስተ ዘአሕየዉ እምአንስተ ኢያቢስ ዘገለዓድ ወሠምሩ በዝንቱ፣

በዚያም ወራት ከሞት የተረፉት የብንያም ልጆች ወደ ፳ኤል ልጆች መጡ ፣ የ፳ኤል ልጆችም የገለዓድ ሰጣ ከሚሆን ከኢያቢስ ከሞት ያዳኗቸውን ሴቶች ሚስቶች ይሁኗችሁ ብለው ሰጧቸው ፣ የብንያም ልጆችም በኢያቢስ ሴቶች ግቢ ደስ አላቸው ፤

፲፭፣ ወሕዝብኒ ተኳነንዎሙ ለብንያሚ እስመ ገብረ እግዚአብሔር ቀትለ በውስተ ፳ኤል፣

እግዚአብሔር በእሥራ አንዱ ነገደ ፳ኤል መካከል ሰልፍን /ጥፋትን/ አዝዞ ነበርና ሕዝቡም የብንያምን ልጆች ተዋቀሷቸው ፤

፲፮፣ ወይቤሉ ሊቃናተ ማኅበር ምንተ ንግበር በእንተ እለ ተርፉ ሕዝብ በበይነ አንስት እስመ ጠፍአ አንስት እምብንያሚ ፣

የማኅበሩም ሽማግሌዎች ከብንያም ነገድ ሴቶች ጠፍተ ዋልና ከሞት ስለተረፉት ስለስድስቱ መቶ ሰዎች የሚስቶቻቸውን ነገር ምን እናድርግ አሉ ፤

፲፯፣ ወይቤሉ ርስት ተርፈ ለብንያሚ ወኢትደምሰስ ሕዝብ እም፳ኤል ፣

ለብንያም ልጆች ርስት ቀረባቸው ፣ አንዲቱ ወገን ከእስራኤል ተለይታ አትጥፋ አሉ ፤

፲፰፣ ወንሕነኒ ኢንክል ውሂቦቶሙ አንስተ እምአዋልዲነ እስመ መሐሉ ደቂቀ ፳ኤል እንዘ ይብሉ ርጉም ውእቱ ዘይሁብ ብእሲተ ለብንያሚ፣

እኛም ከልጆቻችን ሚስት እንዳናጋባቸው ለብንያም ልጆች ሚስት የሚሰጥ ሰው ርጉም ይሁን ብለው የ፳ኤል ልጆች ምለዋልና ፤

፲፱፣ ወይቤሉ በዓለ እግዚአብሔር በሴሎ እመዋዕል በበመዋዕሊሁ ውእቱ እመንገለ መስአ ለቤቴል ወበጽባሒሃ ለፍኖት እንተ ተዐርግ እምቤቴል ለሰቂማ ወእመንገለ ዓዜባ ለሌብና ፣

እንግዲህ ወዲህ ከአንዱ ዘመን በየወራቱ የሚደረግ የእግዚአብሔር በዓል ከቤቴል ወደ ሰቂማ በምታወጣው ጐዳና ምሥራቅና በቤቴል አንፃር በሌብና በስተግራ ባለች በሴሎ ይሁን አሉ ፤

፳፣ ወአዘዝዎሙ ለደቂቀ ብንያሚ ወይቤልዎሙ ሑሩ ወተኀብዑ ውስተ ዓፀደ ወይን ወተዐቀቡ አዋልዲሆሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ሴሎም እንዘ ይትዋነያ በመሰንቆ ፣

የብንያምንም ልጆች ሔዳችሁ በወይን ቦታ ተሠወሩ በሴሎም የሚኖሩ ሰዎች ልጆችን መሰንቆ እየመቱ ሲጫወቱ ተጠባበቁ ፤

፳፩፣ ወትወፅኡ እምዓፀደ ወይን ወምሥጡ ለክሙ አንስተ እምአዋልደ ሴሎም ወእትዉ ውስተ ብንያሚ ፣

ያን ጊዜ ከተሠወራችሁበት ከወይኑ ቦታ እየወጣችሁ በሴሎም ካሉ ልጆች ለእናንተ አንዳንድ ሚስት እየነጠቃችሁ ወደ ብንያም ዕጣ ተመለሱ ብለው አዘዟቸው ፤

፳፪፣ ወለእመ መጽኡ አበዊሆን ወአኃዊሆን ይሳነኑክሙ ንብሎሙ መሐርዎሙ እስመ ኢያውዕኡ እንስቲያሆሙ እምቀትል እስመ አኮ አንትሙ ዘወሀብክምዎሙ በእማንቱ መዋዕል ኢትነስሑ ፣

አባቶቻቸውና ወንድሞቻቸውም ይጣሏችሁ ዘንድ ቢመጡ ሚስቶቻቸውን ወደ ጦርነት አላወጡምና ማሯቸው ፣ በዚያ ወራት ልጆቻችሁን እናንተ የሰጣችኋቸው አይደለምና አትጸጸቱ እንላቸዋለን አሏቸው ፤

፳፫፣ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ ብንያሚ ወነሥኡ አንስተ በኊላቄሆሙ እምእለ ይትዋነዩ ወተማሥጥዎን ወአተዉ ወገብኡ ውስተ ርስቶሙ፣

የብንያም ልጆችም እስራኤል እንደ ነገሯቸው አደረጉ ፣ ከሚጫወቱት ልጆች በቍጥራቸው መጠን ሴቶችን ነጥቀው ይዘው ወደርስታቸው ተመለሱ ፤

ወነደቁ ሎሙ አህጉረ ወነበሩ ውስቴቶን ፣

እኒህንም ሴቶች ይዘው ተመልሰው የጠፋውን አገር አቅንተው ኖሩ ፣ «ወለአህጉሪ ሆሙኒ አውዓይዎን በእሳት» ብሎ ነበርና እንዲህ አለ ፤

፳፬፣ ወአተዉ እምህየ ደቂቀ እስራኤል ብእሲ ብእሲ ውስተ ሕዝቡ ወውስተ ነገዱ ወአተዉ እምህየ ብእሲ ብእሲ ውስተ ርስቱ ፣

የ፳ኤል ልጆችም አንዱም አንዱ ከሴሎ ተነሥተው ወደየወገናቸው ገቡ ፣ ነገደ ብንያምም አንዱም አንዱ ከሴሎ ተነሥተው ወደርስታቸው ገቡ ፤

፳፭፣ ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለ፳ኤል ብእሲ ብእሲ ዘአደሞ ቅድመ አዕይንቲሁ ይገብር፣

በዚያም ወራት ለ፳ኤል ንጉሥ አልነበራቸውምና አንዱም አንዱም ሰው በፊቱ የወደደውን ያደርግ ነበር ፤ ሐተታ የማይገባ ሥራ መሥራታቸው የሚሠራ የሚቀጣ ንጉሥ ባይኖራቸው ነው ለማለት፣ ንጉሥ የሚነግሥበት ጊዜም ደርሷልና አልፎ አልፎ አነሣው ፤

ተፈጸመ ኦሪት ዘመሳፍንት

የመሳፍንትን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ ።

ለእግዚአብሔ ክብር ምስጋና ይግባው፤

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

ኦሪት ዘሩት

ዜና ዘሩት ሲል ነው ፣ የሩትን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው ፣ ይህ አርእስት ነው፣ ፫ቱ ፻ት ለመጻሕፍት አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፣ እሷ ግን ነገሯን «ወኮነ በመዋዕለ ይኴንኑ መሳፍንት» ብላ ትጀምራለች ፡፡

ምዕራፍ ፩

፩፣ ወኮነ በመዋዕለ ይኴንኑ መሳፍንት መጽአ ረኀብ ውስተ ብሔር፣

መሳፍንት በሚገዙበት ወራት እንዲህ ተደረገ ፣ በሀገሩ ረኀብ ሆነ ፣ ኮነ ያለውን መጽአ ረኀብ ብሎ ገለጠው ፤

ወሖረ ፩ ብእሲ እምቤተልሔም ዘይሁዳ ከመ ይንበር ውስተ ሐቅለ ሞዓብ ውእቱ ወብእሲቱ ወ፪ቱ ደቂቁ ፣

አንድ ሰው ከሚስቱና ከሁለቱ ልጆቹ ጋራ በሞዓብ አውራጃ ይኖር ዘንድ የይሁዳ ክፍል ከምትሆን ከቤተልሔም ተነሥቶ ወደ ሞዓብ ሔደ ፤

፪፣ ወስሙ ለውእቱ ብእሲ አቤሜሌክ ወስመ ብእሲቱ ኑሐሚን ፣

የዚያ ሰው ስሙ አሚቤሌክ ነው፣ የሚስቱም ስም ኑሐሚን ይባላል ፣ ኑሐሚን ማለት ጥዕምት ፍሥሕት ብዝኀት ማለት ነው ፤

ወአስማተ ደቂቁ ፪ቱ መሐሎን ወኬሌዎን ኤፍራታውያን እምቤተልሔም ዘይሁዳ ወሖሩ ውስተ ሐቅለ ሞዓብ ወነበሩ ህየ ፣

የሁለቱ ልጆቹም ስማቸው የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተልሔም ወገን የሚሆኑ የኤፍራታ ሰዎች መሐሎንና ኬሌዎን ይባላል ፣ እነሱም ወደ ሞዓብ አውራጃ ሔደው በዚያ ተቀመጡ ፤

፫፣ ወሞተ አቤሜሌክ ምታ ለኑሐሚን ወተርፈት ይእቲ ወደቂቃ ፪ኤሆሙ ፤

የኑሐሚን ባሏ አቤሜሌክ በሞዓብ ሞተ ፣ እርሷ ከሁለቱ ልጆቿ ጋራ ብቻዋን ቀረች ፤

፬፣ ወነሥኡ ሎሙ አንስተ ሞዓባውያተ ስማ ለአሐቲ ኦርፋ ወስማ ለካልዕታ ሩት ወነበሩ ህየ ወአከለ ፲ተ ዓመተ ፣

እነሱም ዘመድ እናብጅ ብለው ከሞዓባውያን ሴቶች ሚስት አገቡ ፣ /ሞዓባውያት ሴቶችን አገቡ/ ፣ የአንዲቱ ስሟ ዑርፋ የሁለተኛዪቱ ስሟ ሩት ይባላል ፣ በዚያም አሥር ዓመት ያህል ኖሩ ፤

፭፣ ወሞቱ ፪ኤሆሙ ውሉዳ ለኑሐሚን መሐሎን ወኬሌዎን ወተርፈት ይእቲ ብእሲት እምታ ወእም ፪ሆሙ ደቂቃ ፣

የኑሐሚን ሁለቱ ልጆቿ መሐሎንና ኬሌዎን ሞቱ ፣ ያችም ሴት ከባሏና ከሁለቱ ልጆቿ ተለይታ ብቻዋን ቀረች ፤

፮፣ ወተንሥአት ይእቲ ወ፪ኤሆን መራዕዊሃ ወተመይጠት እምሐቅለ ሞዓብ እስመ ሰምዓት ከመ ተሠሃሎሙ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ከመ የሀቦሙ እክለ ፣

እርሷ ከሁለቱ ምራቶቿ ጋር /ሁለቱን ምራቶቿን ይዛ/ ተነሣች ፣ እህል ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብሔር ወገኖቹ ፳ኤልን ይቅር እንዳላቸው ሰምታለችና ከሞዓብ አውራጃ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰች ፤ /ሐተታ/ ከኢየሩሳሌም የመጣ ሰው አግኝታ ጠየቀች ፣ እግዚአብሔር አገራችንን ታርቋታል ማለት ዝናም ለዘር ፣ ጠል ለመከር ሰጥቷታል አላት፣ ይህንም ሰምታ ከዚህ ደስ ብሎኝ እኖራለሁ እንዳልል ባሌም ልጆቼም አልቀዋል ፣ ሀገሬ ልግባ ብላ ተነሥታለች ፤

፯፣ ወወፅአት እምውእቱ መካን ኀበ ይነብራ ፪ኤሆን መራዕዊሃ ምስሌሃ ወሖራ ውስተ ፍኖት ከመ ይእትዋ ውስተ ምድረ ይሁዳ ፣

ሁለቱ ምራቶቿ ከርሷ ጋራ ከሚኖሩበት ቦታ ወጥታ ወደ ይሁዳ ዕጣ ይሔዱ ዘንድ መንገዳቸውን ሔዱ ፤

፰፣ ወትቤሎን ኑሐሚን ለመራዕዊሃ ሑራ እትዋ አብያተ አበዊክን ወእማቲክን ወይግበር እግዚአብሔር ምሕረቶ ምስሌክን ከመ ገበርክን ምሕረተ ምስለ እለ ሞቱ ወምስሌየ ፣

ኑሐሚንም ምራቶቿን ወልዳ ትተካልናለች አትሉኝ አፍጅቻለሁ ፣ ትወልድልናለች አትሉኝ አርጅቻለሁ ወደ እናት አባታችሁ አገር ተመለሱ ለሞቱት ባሎቻችሁና ለእኔ በጎ ነገርን እንዳደረጋችሁ እግዚአብሔር ይቅርታውን ያድርግላችሁ አለቻቸው ፣ ለኑሐሚን ማድረግ ለሞቱት ማድረግ ነውና /ወረታ መክፈል ነውና/ ፤

፱፣ ወየሀብክን እግዚአብሔር ትርከባ ምሕረተ ወዕረፍተ ውስተ አብያተ አምታቲክን ወሰዓመቶን ፣

በባሎቻችሁ ቤት ዕረፍትን ታገኙ ዘንድ እግዚአብሔር ቸርነቱን ይስጣችሁ ብላ ሳመቻቸው ፤

፲፡ ወጸርሓ ወበከያ ወይቤላሃ ምስ ሌኪ ንገብእ ውስተ ሕዝብኪ ፡

እነርሱም ከአንቺ ጋር ወደ ወገኖችስ እንመለሳለን /እንሔዳለን/ ብለው ድምፃቸውን ከፍ ከፍ አድርገው አለቀሱ ፤

፲፩፡ ወትቤሎን ኑሐሚን እትዋ አዋልድየ ለምንት ትመጽኣ ምስሌየ ቦኑ ዘብየ ዓዲ ውሉድ ውስተ ከርሥየ እለ ያወስቡክን ፡

ኑሐሚንም ልጆቼ ከእኔ ጋራ ለምን ትሔዳላችሁ? ወደ ሀገራችሁ ተመለሱ እንጂ፡ ዳግመኛ ተወልደው አድገው ያገቧችሁ ዘንድ በሆዴ ልጆች አሉኝን አለቻቸው ፤

፲፪፡ እትዋ እንከሰ አዋልድየ እስመ ረሳእኩ እምአውስቦ ዘእም ወለድኩ ውሉደ ወትጸንሐሆሙኑ እስከ አመ ይልሕቁ ፡

ልጆቼ እንግዲህስ ወደ ሀገራችሁ ተመለሱ ባል ከማግባት አርጅቻለሁና ልጅ ለመውለድ ተስፋ አለኝ ብዬ ባል ባገባም የምወልዳቸው ልጆች እስኪያድጉ ድረስ ትጠብቋቸዋላችሁን ፤

፲፫፡ ወታጸንዓ ርእሰክን ወኢትትዋሰባ አልቦ አዋልድየ እስመ መረረተኒ ነፍስየ ጥቀ ፈድፋደ እምኔክን ወፅአት እምኔየ እደ እግዚአብሔር ፡

ይህስ ባይሆን ልጆቼን አግብታችሁ ራሳችሁን ባጸናችሁ ነበር ፡ እንጂ ሌላ ባላገባችሁም ነበር ፡ ነገር ግን ከእናንተ መለየት የተነሣ ሰውነቴ ፈጽማ አዝናለችና ፡ የእግዚአብሔር ረድኤትም ከእኔ ተለይታለችና ልጆቼ እንዲህ አይደለም ተመለሱ አለቻቸው ፤

፲፬፡ ወጸርሓ ካዕበ ወበከያ ወሰዓመታ ለዑርፍ ሐማታ ወተመይጠት ኀበ ሕዝባ ወሩትሰ ተለወታ፡

ዳግመኛ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ ፡ አማቷ ኑሐሚን ኡርፍን ሳመቻት ፤ አንድም «ወሰዓመታ ዑርፍ ለሐማታ ይላል» ፡ ዑርፍ ከሞተ አቴቴ ምን አለኝ ከአማቴ የምትል ናትና የአማቷን ጉልበት ስማ ወደ ወገኖቿ ተመለሰች ፡ ሩት ግን ከሞተ አቴቴ ምን አለኝ ከአማቴ የማትል ደግ ሴት ናትና ተከተለቻት ፤

፲፭፡ ወትቤላ ኑሐሚን ለሩት ናሁ አተወት ካልዕትኪ ኀበ ሕዝባ ወኀበ አማልክቲሃ እትዊ አንቲኒ ምስለ ካልዕትኪ፡

ኑሐሚንም ሩትን እነሆ ባልንጀራሽ ዑርፍ ወደ ወገኖቿና ወደ ጣዖቶቿ ተመለሰች ፣ አንቺም ከባልንጀራሽ ጋር ተመለሽ አለቻት ፤

፲፮፣ ወትቤላ ሩት ኢይትከሃለኒ ከመ እኅድጊ ወከመ እትመየጥ እምድኅሬኪ ኀበ ሖርኪ አንተ አሐውር ወኀበ ኀደርኪ አኀድር ሕዝብኪ ሕዝብየ ወአምላክኪ አምላኪየ ወኀበ ሞትኪ እመውት ወህየ እትቀበር ፣

ሩትም እተውሽ ዘንድ አንችንም ትቼ እመለስ ዘንድ አይቻለኝም፣ አንቺ ከሔድሽ በት እሔዳለሁ ፣ ከአደርሽ በትም አድራለሁ ወገንሽ ወገኔ ፈጣሪሽ ፈጣሪዬ ነውና በሞትሽበት እሞታለሁ በተቀበርሽ በትም እቀበራለሁ ፤

፲፯፣ ከመዝ ለይረስየኒ እግዚአብሔር ወከመዝ ለይኩን ከመ አልቦ ዘይፈልጠኒ እምኔኪ ዘእንበለ ሞት፣

ከሞት በቀር ከአንቺ የሚለየኝ እንደሌለ ብላ የያዘችውን እየጣለች እንዲህ ይጣለኝ እግዚአብሔር የአንቺን ሞት ለእኔ ያድርገው አለቻት ፤

፲፰፣ ወሰበ ርእየት ኑሐሚን ከመ አጽንዓት ልባ ለሐዊር ምስሌሃ ኀደገት እንከ ብሂሎታ ፣

ኑሐሚንም ሩት ከእርሷ ጋራ ለመሔድ ልቡናዋን እንደ አጸናች ባየች ጊዜ ከዚያ በኋላ ተመለሽ ማለቷን ተወች ፤

፲፱፣ ወሖራ ፪ኤሆን እስከ በጽሓ ቤተልሔም ወደምፀት ኵሉ ሀገር በእንቲአሃ ወይቤልዋ ሕያውትኑ አንቲ ኑሐሚን ፣

ኑሐሚንና ሩትም ቤተልሔም እስኪደርሱ ድረስ በአንድነት ሔዱ ፣ መምጣቷም በሀገር ሁሉ ተሰምቶ ሕዝቡ ይወዷት ነበርና ኑሐሚን ደኅና ነሽ ? እያሉ በእልልታ ተቀበሏት ፤

፳፣ ወትቤሎን ኢትስምያኒ ኑሐሚን አላ ስምያኒ መራረ እስመ መረርኩ ፈድፋደ ወብዙኃ ፣

ኑሐሚንም ፈጽሜ አዝኛለሁና ምርርት በሉኝ እንጂ ለምን ጥዕምት ትሉኛላችሁ? ኀዝንት በሉኝ እንጂ ለምን ፍሥሕት ትሉኛላችሁ ? ሕጽጽት በሉኝ እንጂ ለምን ምልዕት ትሉኛላችሁ ? አለቻቸው ፤

፳፩፣ ወአንሰ ምልዕትየ ሖርኩ ወእራቅየ አግብአኒ እግዚአብሔር ለምንት ትብላኒ ኑሐሚን እንዘ እግዚአብሔር አሕሰረኒ ወፈድፋደ አሕመመኒ ፣

እኔ ብዙ ሁኜ ሔድኹ ፣ እግዚአብሔር ብቻዬን መለሰኝ፣ ስለ

ዚህ እግዚአብሔር አዋርዶኝ ሳለ ፤ ፈጽሞም አሳዝኖኝ ሳለ ለምን ፍሥሕት ትሉኛላችሁ?

፳፪፣ ወገብአት ኑሐሚን ወሩት መርዓታ ሞአባዊት ወአቶዋ እምሐቅለ ሞዓብ ወበጽሓ ውስተ ቤተልሔም አመ ቀዳሚ ሚዕረረ ሰገም ፤

ኑሐሚንም የሞዓብ ሰው ከምትሆን ከምራቷ ከሩት ጋር ከሞዓብ አውራጃ ተመልሳ በገብሱ መከር መጀመሪያ ወደ ቤተልሔም ደርሰው ከዚያ ገቡ ፤

ምዕራፍ ፪

፩፣ ወባቲ ለኑሐሚን ብእሲ ዘየአምሮ ለምታ ወውእቱሰ ብእሲ ጽኑዕ ወከሃሊ እምአዝማዲሁ ውእቱ ለአቤሜሌክ ወስሙ ባዖስ፤

ለኑሐሚን ባሏን የሚያውቀው /በመውረስ የሚዘመደው/ ሰው ነበራት ፤ ያም ሰው በእውቀት የጸና ከአቤሜሌክ ከዘመዶቹ ወገን የሚሆን የሚቻለው ነበር ፤ ስሙም ባዖስ ይባላል ፤ /ሐተታ/ ጽኑዕ የዕውቀት የነገር ፤ ከሃሊ የብዕል ነው ፤

፪፣ ወትቤላ ሩት ሞዓባዊት ለኑሐሚን እሑርኑ ውስተ ገራህት እዕሪ ቅከለ ዝብ እስከ ረከብኩ ሞገሰ ወትቤላ ሑሪ ወለትየ ፤

የሞዓብ ሴት የምትሆን ሩት ኑሐሚንን ባለሟልነትን ከአገኘሁበት ቦታ እህልን ለቅሜ እመጣ ዘንድ ወደ ቃርሚያ ልሒድን አለቻት ፤ እሷም ልጄ ሒጂ እግዚአብሔር ይከተልሽ አለቻት ፤

፫፣ ወሖረት ወአረየት እምውስተ ገራህት እንዘ ትተልዎሙ ለእለ የዓጽዱ ወበጽሐት ውስተ ፩ዱ ኅብር እምገራህቱ ለባዖስ ዘእም ዘመዱ ለአቤሜሌክ ፤

አጫጆችን እየተከተለች ከእርሻው ልትለቅም ሔደች የአቤሜሌክ ወገን ከሚሆን ከባዖስ እርሻ ወደ አንድ ወገን ደረሰች፤

፬፣ ወመጽአ ባዖስ እምነ ቤተልሔም ወይቤሎሙ ለእለ የዓጽዱ እክለ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ወይቤልዎ ይባርከ እግዚአብሔር፤

ባዖስም ከቤተልሔም መጥቶ እህል የሚያጭዱ ሠራተኞቹን እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን ማለት እግዚአብሔር ኃይል ይስጣችሁ አላቸው፤ እነርሱም እግዚአብሔር ያክብርህ ያብዛህ አሉት፤

፭፤ ወይቤሎ ባዖስ ለወልዱ ዘይቀውም ላዕለ እለ የዓጽዱ እንተመኑ ዛቲ ወለት ፤

ባዖስም በአጫጆቹ ላይ የተሾመ ብላቴናውን ይህች ብላቴና የማን ልጅ ናት ? አለው ፤ በምን አውቆ ቢሉ በእንግድነቷ ስታፍር አይቶ ፤ አንድም በግብሯ በ፳ኤል አጫጅ ለማራሪ ፤ ማራሪ ለወፍ እንዲያተርፍ ሥርዓት ተሠርቷል ፤ እርሷ ግን አጥርታ ስትለቅም አይቶ ፤

፮፤ ወአውሥአ ውእቱ ወልድ ዘይቀውም ላዕለ እለ የዓጽዱ ወይቤሎ እንታክቲ ወለት ሞዓባዊት እንተ ገብአት ምስለ ኑሐሚን እምሐቅለ ሞዓብ ፤

በአጫጆቹ ላይ የተሾመው ብላቴናም ይህችማ ከኑሐሚን ጋራ ከሞዓብ አውራጃ የመጣች የሞዓብ ሴት ናት ብሎ መለሰለት ፤

፯፤ ወትቤሎ እዕሪ ወአስተጋብእ እምዘወድቀ እምከላስስት እምድኅሬሆሙ ለእለ የዓጽዱ ወመጽአት ወቆመት እምነግህ እስከ ይእዜ ወኢኀደገት ንስቲተ እምውስተ ገራህት ፤

እርሷም ከአጫጆች በኋላ ከነዶው የወደቀውን እንድለቅም ብላ መጥታ ከጧት እስከአሁን ቃርሚያ ስትለቅም የቆየች ናት አጥርታ ከመልቀሚ የተነሣም ጥቂትስ እንኳ ከቀርሚያው አልተወችም ፤ አንድም ከአለማግኘቷ የተነሣ አንድ ዛላስ እንኳ በእቃዋ አላኖረችም ፤

፰፤ ወይቤላ ባዖስ ለሩት ኢሰማዕኪኑ ወለትየ ኢትባኢ ውስተ ገራህተ ባዕድ ለአስተጋብአ ወኢትሑሪ እምዝየ ትልዊዮን ለአዋልድየ፤

ባዖስም ሩትን አንቺን መውረስ እንዲገባኝ አልሰማሽምን ልጄ ቀርሚያ ለመልቀም ወደ ባዕድ እርሻ አትግቢ ፤ ከዚህም አትሂጂ ልጆቼን በየት ዋሉ ፤ በየት አደሩ እያልሽ ተከተያቸው ፤ አንድም /ኢሰማዕኪኑ ወለትየ/ ፤ ልጄ ወደ ባዕድ ርሻ ለመልቀም አትግቢ የተባለውን የህገሩን ልማድ አልሰማሽምን ? ከዚህ ወደ ሌላ አትሒጅ ልጆቼን ተከተያቸው እንጂ አላት ፤

፱፤ ወነጽሪ ውስተ ገራህት ኀበ የዓጽዱ ወትልዊዮሙ ናሁ አዘዝኩ ደቀ ከመ አልቦ ዘይለክፊኪ ወእመኒ ጸማእኪ ሑሪ ኀበ ንዋይ ወስትዩ እምዘአምጽኡ ደቅ ፤

አጫጆቹ የሚያጭዱበትን ቦታ ተመልከች ፤ የሚከለክልሽም እንዳይኖር እነሆ ልጆቼን አዝዤልሻለሁ ውሃ ብትጠ

ሚም ወደ ጎዝ ሔደሽ የእኔ ብላቴኖች ከአመጡት ውሃ ጠጪ አላት ፡

፲፡ ወወድቀት በገጻ ወሰገደት ውስተ ምድር ወትቤሎ እመረከ ብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ ዑቀኒ እስመ እንግዳ አነ ፡

እግር ከግንባር አድርጋ ሰግዳ በፊትህ ባለሟልነትን ከአገኘሁስ እኔ እንግዳ ነኝና እወቀኝ አለችው ፡

፲፩፡ ወአውሥአ ባዖስ ወይቤላ ዜና ዜነዉኒ ኵሎ ዘገበርኪ ምስለ ሐማትኪ እምድኅረ ሞተ ምትኪ ወእፎ ኀደጊ አባኪ ወእመኪ ወብሔረ ሙላድኪ ወመጻእኪ ኀበ ሕዝብ ዘኢተአምሪ ትካት ፡

ባዖስም ባልሽ ከሞተ በኋላ ለአማትሽ ያደረግሽውን በጎ ነገር ሁሉ ነግረውኛል ፡ አባት እናትሽንና የተወለድሽበትን ሀገር ትተሽ ቀድሞ ወደማታውቂው ወገን እንደ ምን እንደ መጣሽ ነግረውኛል፡

፲፪፡ ወይዕሢኪ እግዚአብሔር በከመ ገበርኪ ወይኩን ዕሤትኪ ፍጹመ በኀበ እግዚአብሔር አምላከ ፳ኤል ዘመጻእኪ ኀቤሁ ከመ ትትአመኒ በክንፊሁ ፡

ለአማትሽ በጎ ነገርን እንደ አደረግሽ እግዚአብሔር ዋጋሽን ይስጥሽ በክንፈ ረድኤቱ ታምኚ ዘንድ ወደ እርሱ በመጣሽበት በእስራኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋሽ ፍፁም ይሁን ብሎ መለሰላት ፡

፲፫፡ ወትቤሎ ሩት ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ እስመ አስተፍሣሕከኒ ወናዘዝካሁ ለልበ አመትከ ወናሁ አነ እከውነከ ከመ አሐቲ እምነ አዕማቲከ ፡

ሩትም ደስ አሰኝተኸኛልና የእኔን የባሪያህን ልቡና ፡ አረጋግተኸዋልና በፊትህ ባለሟልነትን አገኘሁ ፡ እነሆ እኔም ከባሪያዎችህ እንደ አንዲቱ እሆንልሃለሁ አለችው፡

፲፬፡ ወይቤላ ባዖስ ሶበ ኮነ ጊዜ ምሳሕ ንዒ ዝየ ወብልዒ ኅብስተ ወትጸብሒ ኅብስተኪ በብሒዕ ወነበረት ሩት እመንገለ ገቦሆሙ ለእለ የዓጽዱ ወአስተጋብአ ላቲ ባዖስ ጥሕነ ወበልዐት ወፀግበት ወአትረፈት ፡

ባዖስም በምሳ ጊዜ ወደዚህ መጥተሽ እንጀራ ብዪ ፡ እንጀራሽንም በመጣጣው /በወጥ/ አጥቅሺ አላት ፡ ሩትም በአጫጆቹ አጠገብ ተቀመጠች ፡ ባዖስም በሰውን ታፍና ሰጣት ፡ በልታ ጠግባ አተረፈች ፡

፲፭፤ ወተንሥአት ትትቀረም ወአዘዘሙ ባዖስ ለደቁ ወይቤሎሙ ለትዕረ ማዕከለ ከላስስት ወኢታስተሐፍርዋ ፤

ትለቅም ዘንድ ተነሣች ባዖስም ብላቴኖቹን በነዶው መካከል ገብታ ትልቀም አትከልክሏት ፤

፲፮፤ ወሁሩ ላቲ እምዘ አስተጋብአት ወኅድጉ ላቲ ወትብላዕ ወትዕሪሂ ወኢትገሥጽዋ ፤

የሰበሰበችውንም ተሸከሙላት /አሸክሟት/ ፤ ተዉላት አትቅረጧት ለቅማ ትብላ አትቆጧት ብሎ አዘዛቸው ፤

፲፯፤ ወዐረየት እምገራህት እስከ መስየ ወዘበጠቶ ለዝክቱ ዘአስተጋብአት ወኮነ ሰገም በመስፈርተ ኢፍ ፤

እስኪመሽም ድረስ ከእርሻው ለቀመች ፤ የሰበሰበችውንም ወቃችው፤ የወቃችውም ገብስ ኢፍ በሚባል መስፈሪያ ሆነ ማለት አሥር ላዳን ሆነ ኢፍ አሥር ላዳን የሚይዝ ነውና ፤

፲፰፤ ወነሥአት ወአተወት ሀገረ ወርእየት ሐማታ ዘዐረየት ወአምጽአት ሩት ወወሀበታ ዘአትረፈት እምድኅረ ጸግበት ፤

ይህንም ይዛ ወደከተማ ገባች ፤ አማቷ ኑሐሚንም የለቀመችውን አየች ፤ ሩትም በልታ ከጠገበች በኋላ ያተረፈችውን አውጥታ ሰጠቻት ፤

፲፱፤ ወትቤላ ሐማታ በአይቴ ዐረይኪ ዮም ወበአይቴ ገበርኪ ቡሩክ ለይኩን ዘአእመረኪ ፤

አማቷ ኑሐሚንም ዛሬ ወዴት ለቀምሽ ? ወዴትስ ስትሠሪ ዋልሽ ? በፍቅር ያወቀሽ ሰው ፤ አንድም ያደረግሽውን በጐነት አውቆ ይህን ያደረገልሽ ሰው የተመሰገነ ይሁን አለቻት ፤

ወአይድዓታ ሩት ለሐማታ በአይቴ ገብረት ወነገረታ ስሞ ለውእቱ ብእሲ ዘኀቤሁ ወዓልኩ ዮም ባዖስ ውእቱ ፤

ሩትም ለአማቷ በወዴት ስትሠራ እንደዋለች ነገረቻት፤ ዛሬ የዋልኩበት የዚያም ሰው ስሙ ባዖስ ይባላል ብላ ነገረቻት ፤

፳፤ ወትቤላ ኑሐሚን ለመርዓታ ቡሩክ ውእቱ እግዚአብሔር እስመ ኢኅደገ ምሕረቶ ምስለ ሕያዋን ወምስለ ምውታን ፤

ኑሐሚንም ምራቷን ሕያዋን ከምንሆን ከእኛ ጋርና ሙታን ከሆኑ ከእነ አቤሜሌክ ጋር ቸርነቱን አልተወምና እግዚአብሔር ክቡር ምስጉን ነው አለቻት ፤

ወትቤላ ኑሐሚን ብእሲሁሰ ቅሩብነ ውእቱ እምእለ ይትሐመዉነ፤

ኑሐሚንም ሰውየውስ እኛን መውረስ ከሚገባቸው ወገን አቅራቢያችን ነው አለቻት ፤

፳፩፣ ወትቤላ ሩት ለሐማታ እስመ ይቤለኒ ምስለ አዋልድየ ትልዊ እስከ የኀልቅ ማዕረርን ፤

ሩትም አማቷ ኑሐሚንን አዝመራችን እስኪያልቅ ድረስ ልጆቼን ተከተይ ብሎኛልና እከተላለሁ አለቻት ፤

፳፪፣ ወትቤላ ኑሐሚን ለሩት መርዓታ ሠናይ ወለትየ ሰበ ትተልዊ አዋልዲሁ ወኢይርከቡኪ ውስተ ገራህተ ባዕድ፤

ኑሐሚንም ምራቷ ሩትን ልጄ ልጆቹን ብትከተይ መልካም ነው፣ ከባዕድ ሰው /ከሌላ ሰው/ እርሻም እያገኙሽ አለቻት፤

፳፫፣ ወተለወቶን ሩት ለአዋልደ ባዖስ ከመ ትዕሪ እስከ አመ የኀልቅ ማዕረረ ሰገም ወሥርናይ ወነበረት ምስለ ሐማታ፤

ሩትም የገብሱና የስንዴው መከር /አዝመራ/ እስኪያልቅ ድረስ የባዖስን ልጆች ተከተለቻቸው ፤ ከአማቷ ከኑሐሚን ጋራም ኖረች ።

ምዕራፍ ፫

፩፣ ወትቤላ ኑሐሚን ለሩት መርዓታ ወለትየ ኢየኃሥሥኑ ለኪ ዕረፍተ ከመ ትሠኒ ላዕሌኪ፤

ኑሐሚን ምራቷ ሩትን ልጄ አንቺ ለእኔ በጎ ነገር ስታደርጊልኝ እኔስ ላንቺ በጎ ነገርን አላደርግምን አለቻት ፤

፪፣ ወይእዜኒ አኮኑ ባዖስ ማእምርነ ዘምስለ አዋልዲሁ ሀሎኪ ናሁ ውእቱ ይገብር ውስተ ዓውደ እክሉ ዮም በዛቲ ሌሊት ፤

አሁንም ከልጆቹ ጋር ያለሽ በት ባዖስ በመውረስ የሚያው ቀን አይደለምን ? እነሆ ዛሬ አውድማውን ይጥላል ፤ በዚችም ሌሊት ከአውድማው ያድራል፤

፫፣ ወአንቲሰ ተሐፀቢ ወተቀብዒ ወተላበሲ አልባሲኪ ወሑሪ ኀበ ዓውደ እክሉ ወአልቦ ሰብእ ዘይሬእየኪ እስከ የኀልቅ በሊዖ ወሰቲይ፤

አንቺ ግን ገላሽን ታጥበሽ ፤ ሽቱ ተቀብተሽ ፤ ልብስሽን ለብሰሽ ወደ እህሉ አውድማ ሒጂ ፤ አንድም ሒደሽ ከክምሩ በኋላ ዘወር ብለሽ ተቀመጭ ፤ መብሉ መጠጡ እስኪፈጸም ድረስ የሚያይሽ ሰው አይኑር አለቻት ፤ ፳ኤል ዓይን አፋር ናቸውና ፤ ሲበሉ ሲጠጡ የሚያያቸው አይወዱምና እንዲህ አለች ፤

፬፣ ወሶበ ሰከበ አእምሪ መካኖ ኀበ ኖመ ወሀየ ሑሪ ወከሥቲ ኀበ እገሪሁ ወስክቢ ወውእቱ ለሊሁ ይኤዝዘኪ ዘከመ ትገብሪ ፣

በተኛ ጊዜም የተኛበትን ቦታ አውቀሽ ከዚያ ሒደሽ ከእግሩ ዘንድ ገለጥ አድርገሽ ተኚ ፣ ከቀኝ ወደ ግራ ከግራ ወደ ቀኝ ሲዘዋወር ያገኝሻል ፣ እኔ ገረድህ ሩት ነኝ ፣ አወራረስ አቈራረስ ይገባሃል /ይገባኛል/ ብዬ መጥቻለሁ በይው፣ ያን ጊዜ እንደምታደርጊው እሱ ያዝሻል አለቻት ፤

፭፣ ወትቤላ ሩት ኵሎ ዘከመ ትቤልኒ እገብር ፣

ሩትም ያልሽኝን ሁሉ አደርጋለሁ አለቻት ፤

፮፣ ወሖረት ኀበ ዓውደ እክል ወገብረት ኵሎ ዘከመ አዘዘታ ሐማታ ፣

ወደ እህሉ አውድማ ሒዳም አማቷ ኑሐሚን እንደ አዘዘቻት አደረገች ፤

፯፣ ወበልዐ ወሰትየ ባዖስ ወተፈሥሐ ልቡ ወሖረ ወሰከበ ኀበ ክምር ወመጽአት ጽሚተ ወከሠተት ኀበ እገሪሁ ወሰከበት ፣

ባዖስም በልቶ ጠጥቶ ልቡናውን ደስ ብሎት ከክምሩ ዘንድ /ከምርቱ/ አጠገብ ተኛ፣ እሷም ቀስ ብላ መጥታ ከእግሩ ዘንድ ገልጣ ተኛች ፤

፰፣ ወመንፈቀ ሌሊት ከዊኖ ነቅሐ ባዖስ ወደንገፀ ወረከበ ብእሲተ ኀበ እገሪሁ ፣

መንፈቀ ሌሊት በሆነ ጊዜ ባዖስ ከእንቅልፉ ነቃ ፣ ከእግሩ አጠገብ ሴት ተኝታ አግኝቶ ደነገጠ ፤

፱፣ ወይቤላ መኑ አንቲ ወትቤሎ አነ ሩት አመትከ ወክድነኒ ጽንፈ ልብስከ እስመ መስተሐምው አንተ ፣

አንቺ ማነሽ ? አላት ፣ እርሷም እኔ ባሪያህ ሩት ነኝ ፣ አንተ እኔን መውረስ የሚገባህ ነህና የልብስህን ጫፍ አልብሰኝ አለችው ፤

፲፣ ወይቤላ ባዖስ ቡርክት አንቲ ለእግዚአብሔር ወለትየ እስመ ሐየስት ምሕረት ደኀሪት እም ቀዳሚትኪ ዘኢሖርኪ ወኢተለውኪ ወራዙተነ ነዳያነ ወአብዕልተ ፣

ባዖስም ልጄ አንቺ ለእግዚአብሔር የተባረክሽ ፍጥረት ነሽ ፣ ሽማግሌ ነው ብለሽ ወደ ጕልማሳ ፣ መልከ ጥፉ ነው ብለሽ ወደመልከ መልካም ፣ ድኃ ነው ብለሽ ወደ ባለጠጋ ያልሔድሽ /አለመሔድሽ/ ከቀድሞው በኋላ የዛሬው በልጧልና ፤

፲፩፣ ወይእዜኒ ወለትየ ኢትፍርሒ ኵሎ ዘትቤልኒ እገብር ለኪ ወየአምር ኵሉ ነገደ ሕዝብየ ከመ ብእሲተ ኃይልሙ አንቲ ወከመ መስተሐምሙ አነ ወባሕቱ ቦ መስተሐምሙ ዘይቀርብ እምኔየ፣

አሁንም ልጄ አትፍሪ ፣ ያልሽ ኝን ሁሉ አደርግልሻለሁ ፣ አንቺ የሠራዊታቸው አለቃ ሚስት እንደሆንሽ እኔም አወራረስ አቀራረስ የሚገባኝ እንደ ሆንሁ ወገኖቼ ሁሉ ያውቃሉ፣ ነገር ግን በአወራ ረስ በአቈራረስ ከእኔ የሚቀ ርብ አለ ፤

፲፪፣ ቢቲ ዛተ ሌሊተ ወሶበ ጸብሐ ለእመ ተሐመወ ሠናይ ውእቱ ለይትሐመውኪ ወለእመሰ ኢፈቀደ ይትሐመው ውእቱ ሕያው እግዚአብሔር ከመ አነ እትሐመውኪ ቤቲ እስከ ይጸብሕ ፣

የዛሬን ሌሊት እደሪ ፣ ከነጋ በኋላ ያ ሰውዬ እወርሳለሁ ቢል በጎ ነው ፣ ባይወድ ግን እሱን ጠይቄ እኔ እንድወ ርስሽ እግዚአብሔር ሕያው ነው ፣ እስኪነጋ ድረስ እደሪ አላት ፤

፲፫፣ ወቤተት ኀበ እገሪሁ እስከ ይጸብሕ ወተንሥአት እንበለ ይትረአይ ሰብእ ፣

እስኪነጋም ድረስ ከእግሩ በታች ተኝታ አደረች ፣ ሰውና ሰው ሳይተያይ ጨለማ ጭምር ሳለ ተነሣች ፤

፲፬፣ ወይቤ ባዖስ አልቦ ዘየአምር ከመ መጽአት ብእሲት ኀበ ዓውደ እክል ፣

ባዖስም ወደ እህሉ አውድማ ሴት እንደመጣች የሚያውቅ ሰው አይኑር አለ ፤

፲፭፣ ወይቤላ አምጽኢ ልብሰ ዘላዕሌኪ ወአኀዘ ወሰፈረ ውስቴቱ ሳድሰ እክለ ሰገም ወአጾራ ወቦአት ውስተ ሀገር ፣

የለበስሽውን ልብስ አምጭ ብሎ ልብሷን ዘርግቶ እንዳ ታፍር ስድስት ላዳን ገብስ ሰፍሮ በልብሷ ቋጥሮ አሸከ ማት ፣ ይዛ ወደ ሀገር ገባች ፤

፲፮፣ ወአተወት ሩት ኀበ ሐማታ ወትቤላ ምንት ዝንቱ ወለትየ ወአይድአታ ኵሎ ዘከመ ገብረ ላቲ ውእቱ ብእሲ ፣

ሩትም ወደ አማቷ ወደ ኑሐሚን ገባች ፣ እሷም ልጄ ይህ ምንድን ነው ? አለቻት ፣ እሷም ያ ሰው ያደረገላትን ሁሉ ነገረቻት ፤

፲፯፣ ወትቤላ እሉንተ ስድሰ እክለ ሰገም ወሀበኒ ወይቤለኒ ኢትእትዊ እራቀኪ ኀበ ሐማትኪ ፣

ወደ አማትሽ እራቁትሽን /ባዶሽን/ እንዳትመለሽ ብሎ ይህን ስድስት ላዳን ገብስ ሰጠኝ አለቻት ፤

፲፰፣ ወትቤላ ንበሪ ወለትየ እስከ ትሬእዪ ከመ ኢይወድቅ ቃልየ እስመ ኢያረምም ውእቱ ብእሲ ወኢየዓርፍ ዮም እስከ ይገብሮ ለዝንቱ ነገር ፤

ያ ሰው ዝም አይልምና ይህንም ነገር እስኪያደርገው ድረስ አያርፍም እና ከቃሌ የሚዘነጋ /የሚቀር/ እንደሌለ እስኪታዪ ድረስ ልጄ አርፌሽ ተቀመጪ አለቻት ።

ምዕራፍ ፬

፩፣ ወዐርገ ባዖስ ኀበ አንቀጽ ወነበረ ህየ ወመጽአ ዝኩ መስተሐምው ዘይቤ ባዖስ ይኀልፍ ወይቤሎ ባዖስ ገሐስ ወንበር ዝየ እስከ ንትናገር ወማኅሠ ወነበረ ፤

ባዖስ ወደ አደባባይ ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ ፤ ባዖስ ከእኔ የሚቀርብ አወራረስ አቆራረስ የሚገባው አለ ያለው ሰው አልፎ ይሔድ ዘንድ ወደ አደባባይ መጣ ፤ ባዖስም እስከ ንነጋገር ድረስ ወደ አደባባይ ገብተህ ተቀመጥ አለው ፤ እሱም ገብቶ ተቀመጠ ፤

፪፣ ወነሥአ ባዖስ ፲ተ ዕደወ እምሊቃናተ ሀገር ወይቤሎሙ ንበሩ ዝየ ወነበሩ ፤

ባዖስም ከሀገር ሽማግሌዎች አሥር ሰዎች አምጥቶ በአደባባይ ተቀመጡ አላቸው ፤ እነሱም ተቀመጡ ፤

፫፣ ወይቤሎ ባዖስ ለመስተሐምው መክፈልተ ገራህት ዘእኁነ አቤሜሌክ አግብአ ላቲ ለኑሐሚን እንተ አተወት እምሐቅለ ሞዓብ ፤

ባዖስ መውረስ የሚገባውን ሰው የወንድማችን የአቤሜሌክን ዕጣ ከሞዓብ አውራጃ ለተመለሰች ለኑሐሚን መልስ ላት አለው ፤

፬፣ ወአንሰ ነገርኩከ ትስማዕ እንዘ እብል ኀረይ ለከ በቅድመ እለ ይነብሩ ወበቅድመ ሕዝብ እመሰ ትትሐመው ተሐመው ወእመሰ ኢትትሐመው አይድአኒ ፤

እኔ ትሰማኝ ዘንድ በአደባባይ በተቀመጡ በአለቆችና በሕዝቡ ፊት የሚሻልህን ምረጥ ብዬ ነገርኩህ አወራረስ የሚገባ ለእኔ ነው ትለኝ እንደሆን ውረስ ፤ አልወርስም ትለኝ እንደሆነም ንገረኝ ፤

ወአእምር እስመ ዘይቀድምስ ተሐምዎ አንተ ወአነ እምድኅሬከ ወይቤሎ አነኑ ውእቱ መስተ ሐምው ፤

አስቀድሞ አወራረስ አቆራረስ የሚገባህ አንተ ነህና ከአንተ ቀጥዬ እኔ ነኝ እና ልውረስ የማትል ከሆነ መርምረህ እወቅ /እኔ ልወቅ/ አለው ፤ እርሱም ወራሹ እኔ ነኝን አለው ፤ አይቻለኝም ድሀ ነኝ ማለቱ ነው ፤

፭፤ ወይቤሎ ባዕል ፣ከመ ነሣእከ ገራህተ እምእደ ኑሐሚን ወእምነ ሩት ሞአባዊት ብእሲቱ ለዘሞተ ወከያሃኒ ርቱዕ ትንሣእ ከመ ታቅም ስሞ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ፤

ባያስም ከኑሐሚን እጅና ከሟቹ ከመሐሎን ሚስት ከሩት እጅ ርስቱን እንደወ ሰድኽ አሁንም እሷን አግብ ተህ በርስቱ ላይ የሞተውን ሰው ስሙን ታስጠራለት ዘንድ ይገባል አለው ፤

፮፤ ወይቤ መስተሐምው ኢይክል ተሐምዎ ከመ ኢይኅጒል ርስትየ ተሐሞ ለርእስከ ተሐምዎ ዘዚአየ እስመ ኢይክል ተሐምዎ ፤

ያም መውረስ የሚገባው ሰው ርስቴን እንዳላጣ መውረስ አይቻለኝም አለ ፤ ርስት ከበዛ ይጠፋልና ፤ አንድም ይህን ርስቴን እንዳላጣ ብዬ ላገባት አይቻለኝም ፤ እኔ የሁለት ሴት ቤት መሥራት ሁለት ሴት ማሳደር አይቻለኝምና ለእኔ የሚገባውን አወራረስ አንተ ውረስ አለው ፤

፯፤ ወከመዝ ውእቱ ኵነኔሁ ለተሐምዎ በቅድመ እስራኤል ወበእንተ ተዋልጦ ከመ ያቅም ቃሎ ፤

በእስራኤል ፊት የአወራረስ ሥር ዓት እንዲህ ነው ፤ ቃሉንም ያፀና ዘንድ አወራረሱን የሚለ ውጥ ሰው እንዲህ ነው ፤ አንድም ሚስቱን በአወራረስ የሚለውጥ ሰው ሥርዓቱ እንደ ዚህ ነው ፤

ወይፈትሕ ውእቱ ብእሲ ሣዕኖ ወይሁቦ ለካልኡ ዘይትሐመው ተሐምዎ ዚአሁ ወከመዝ ውእቱ ስምዑ በውስተ እስራኤል ፤

ያ ሰው ጫማውን አውልቆ አወራረስ አቀራረስ ለሚገባው ለወንድሙ ይሰጠዋል ፤ በእስ ኤልም ዘንድ ምስክሩ /ምስክ ርነቱ/ እንዲህ ነው ፤ ሐተታ ጫማ ለእግር ጽንዕ ወይም ቤዛ እንደሆነ ጽንዕ የሚሆን ልጅ ለወንድሜ እወልድለት ነበረ ፤ ቀረብኝ አንተ ግን አግብተህ ውለድለት ሲል ፤ አንድም እኔ ሥርዓት አፍ ራሽ ነኝ ፤ አንተ ግን በሥር ዓት አለህ ሲል ነው ፤ በዚህም ቤተ ፍቱሐን አሣዕን እየተባሉ ሲሰደቡበት ኑረዋል ፤

፰፤ ወይቤሎ መስተሐምው ለባያስ ንሣእ ለከ ተሐምዎ ዘዚአየ ወፈትሐ ሣዕኖ ወወሀቦ ፤

አወራረስ የሚገባው ሰውም ባያስን ለእኔ የሚገባኝን አወራ ረስ አንተ ውረሰው ብሎ ጫማውን አውልቆ ሰጠው ፤

፱፤ ወይቤሎሙ ባያስ ለሊቃናት ወለኵሉ ሕዝብ ስምዑ አንትሙ

ዮም ከመ ነሣእኩ ኵሎ ዘአቤሜሌክ ወኵሎ ንዋዮሙ ለኬሌዎን ወለመሐሎን እምእደ፡ሃ ለኑሐሚን ፤

ባያስም አለቆቹንና ሕዝቡን የአቤሜሌክን ገንዘብ የኬሌዎንንና የመሐሎንንም ገንዘብ ሁሉ በአወራረስ ከኑሐሚን እጅ ዛሬ እንደተቀበልሁ ስሙ ፤

፲፤ ወለሩት ሞዓባዊት ብእሲተ መሐሎን ነሣእክዋ ሊተ ትኩነኒ ብእሲተ ወከመ አቅም ስሞ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ ወኢይጥፋእ ስሙ እምአኃዊሁ ወእምነገደ ሕዝቡ ስምዕየ አንትሙ ዮም ፤

የሞዓብ ሴት የምትሆን የመሐሎን ሚስት ሩትንም ሚስት ትሆነኝ ዘንድ ለሞተው ለመሐሎን በርስቱ ላይ ስሙን የሚያስጠራ ልጅ እወልድለት ዘንድ ከወገኑ ነገድና ከወንድሞቹ ተለይቶ ስሙ እንዳይጠፋ እንዳገባኋት ዛሬ እናንተ ምስክሮች ናችሁ አላቸው ፤

፲፩፤ ወይቤሉ ኵሉ ሕዝብ በኀበ አንቀጽ ስምዕከ ንሕነ ፤

በአደባባይ የተቀመጡት ሕዝቡ ሁሉም እኛ ምስክሮችህ ነን አሉ ፤

ወሊቃናትኒ ይቤልዎ ይረስያ ለከ እግዚአብሔር ለብእሲትከ እንተ ትበውእ ውስተ ቤትከ ከመ ራሔል ወከመ ልያ እለ ሐነጹሁ ለቤተ ፳ኤል ፪ኤሆን ወግበር ኃይለ ውስተ ኤፍራታ ወይኩንከ ስም በውስተ ቤተ ልሔም ፤

ሽማግሌዎችም ወደቤትህ የምትገባ ይህችን ሚስትህን እግዚአብሔር ለአንተ የያዕቆብን ቤት እንደ አነጹት /እንደ አጸኑ/ እንደ ሁለቱ እንደ ራሔልና እንደልያ ያድርግልህ፤ በኤፍራታም ኃይልን አድርግ በቤተልሔምም ስም የሚያስጠራ ልጅ ይስጥህ አሉት ፤

፲፪፤ ወይኩን ቤትከ ከመ ቤተ ፋሬስ ዘወለደት ትእማር ለይሁዳ ወዘርአ የሀብከ እግዚአብሔር በላዕለ ዛቲ ወለት ፤

ወገንህም ትእማር ለይሁዳ እንደወለደችለት እንደ ፋሬስ ወገን ይሁን እግዚአብሔርም ከዚህች ልጅ ዘር ይስጥህ አሉት ፤ አንድም እግዚአብሔር ትእማር ለይሁዳ የወለደችለት የፋሬስን ቤት እንደ አጸና የአንተንም ቤት በልጅ በከብት ይነጽልህ /ያጽናልህ/ አሉት ፤

፲፫፤ ወነሥኣ ባያስ ለሩት ወኮነቶ ብእሲተ ወወሀባ እግዚአብሔር ወፀንሠት ወወለደት ወልደ ፤

ባያስም ሩትን አገባት ፤ ሚስት ሆነችው፤ እግዚአብሔርም

ልጅ እንድትወልድ አደረገ ፤ ፀንሳም ወንድ ልጅ ወለደች ፤

፲፬፣ **ወይቤላ አንስት ለኑሐሚን ይትባረክ እግዚአብሔር ዘኢያኀጥአኪ ዮም መስተሐምወ በዘይሰመይ ስምኪ በውስተ እስራኤል ፤**

ሴቶችም ኑሐሚንን በእስራኤል ዘንድ ስምሽ በሚጠራ ገንዘብ ዛሬ አወራረስ አቆራረስ የሚገባው ሰው ያሳጣሽ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን አሏት ፤

፲፭፣ ወይኩንኪ በዘታገብኢ ነፍስኪ ወዘየሐፅኖ ለሲበትኪ እስመ አፍቀረተኪ መርዓትኪ እንተ ወለደት ዘይኄይስኪ ለኪ እምሰ፯ቱ ደቂቅ ፤

ልቡናሽን ከኀዘን ወደ ደስታ በምትመልሽ ገንዘብ የምትመልሽበት ይሆንሻል ፤ ከሰባት ልጆች የሚበልጥ ልጅ የወለደችልሽ ምርዓትሽ ወዳሻለችና የአረጀ ሰውነትሽንም የሚያድሰው ይሆንሻል አሏት፤

፲፮፣ ወነሥአቶ ኑሐሚን ለውእቱ ሕፃን ወአንበረቶ ውስተ ሕፅና ወኮነቶ ሐፃኒተ ፤

ኑሐሚንም ያንን ሕፃን ተቀብላ በክንዷ ታቀፈችው ፤ ሞግዚትም ሆነችው ፤

፲፯፣ ወሰመያሁ አግዋሪሃ ስሞ እንዘ ይብላ እስመ ተወልደ ወልድ ለኑሐሚን ወሰመዩ ስሞ ኢዮቤድ ወውእቱ አቡሁ ለዕሤይ አበ ዳዊት፤

ጐረቤቶቿም ለኑሐሚን ልጅ ስለተወለደላት ኀዘንን የሚአስረሳ ሲሉ «ሰመያ ስሞ» ስሙን ኢዮቤድ አሉት፤ ኢዮቤድም ማለት መርስኤ ኀዘን መጽንኤ ርስት ፤ ፀዋሬ ርስእን ማለት ነው፤ ይኸም ኢዮቤድ የዳዊት አያት የዕሤይ አባት ነው ፤

፲፰፣ ወከመዝ ውእቱ ትውልዱ ለፋሬስ ፋሬስ ወለዶ ለኤስሮም፤

«ወይኩን ቤትከ ከመ ቤተ ፋሬስ ዘወለደት ትእማር ለይሁዳ» ብሎ ነበርና ከዚያ አያይዞ ትውልድ ለመቍጠር አመጣ ፤ የፋሬስ ትውልዱ እንዲህ ነው ፤ ፋሬስ ኤስሮምን ወለደው ፤

፲፱፣ ወኤስሮም ወለዶ ለአራም ወአራም ወለዶ ለአሚናዳብ ፤

ኤስሮም አራምን ወለደው ፤ አራምም አሚናዳብን ወለደው ፤

፳፣ ወአሚናዳብ ወለዶ ለነአሶን ወነአሶን ወለዶ ለሰልሞን ፤

አሚናዳብ ነአሶንን ወለደው ነአሶንም ሰልሞንን ወለደው ፤

፳፩፣ ወሰልሞን ወለዶ ለባዖስ ወባዖስ ወለዶ ለኢዮቤድ ፤

ሰልሞን ባያስን /ቡኤዝን/ ወለደው ፤ ባያስም ኢዮቤድን ወለደው ።

፳፪፤ ወኢዮቤድ ወለዶ ለዕሤይ ወዕሤይ ወለዶ ለዳዊት ፤

ኢዮቤድ ዕሤይን ወለደው ፤ ዕሤይም ዳዊትን ወለደው ።

ተፈጸመ አሪት ዘሩት

የሩትን ዜና የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር አነሣሥቶ ላስጀመረን አስጀምሮ ላስፈጸመን ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው::